

STA COLL

CUG BAR

Digitized by the Internet Archive
in 2015

<https://archive.org/details/b24975643>

7,25/1

ADVENTURES,

&c. &c.

பரமாமதகுருவன்
கதை.

THE ADVENTURES OF THE
GOOROO PARAMARTAN:

A TALE IN THE TAMUL LANGUAGE: ACCOMPANIED
BY A TRANSLATION AND VOCABULARY,
TOGETHER WITH AN ANALYSIS OF
THE FIRST STORY.

BY BENJAMIN BABINGTON,
OF THE MADRAS CIVIL SERVICE.

LONDON:

J. M. RICHARDSON, 23, CORNHILL.
MDCCCXXII.

STA. CAL.

ROYAL COLLEGE OF PHYSICIANS LIBRARY	
CLASS	C08 BAB
ACCN.	26458
SOURCE	Rolwney /R/R/
DATE	27.2.61 inv

TO THE
HONOURABLE THE COURT OF DIRECTORS
FOR
MANAGING THE AFFAIRS
OF THE
UNITED EAST INDIA COMPANY,

This Translation,

IS
RESPECTFULLY AND GRATEFULLY

DEDICATED,

By their most obedient

and most humble Servant,

B. G. BABINGTON.

PREFACE.

THE Tamul language is spoken by a population of more than five millions; being current in the Southern portion of the Peninsula of India, throughout the Jaghire, the districts of South Arcot, Salem, Coimbatore, Combaconum, Tanjour, Trichinopoly, Madura, Dindigul, and Tinnivelly, as well as in many parts of the extensive kingdom of Mysore.

It is not derived from any language at present in existence, and is either itself the parent of the Teloogoo, Malayālam and Canarese languages, or, what is more probable, has its origin in common with these in some ancient tongue which is now lost, or only partially preserved in its offspring.

In its more primitive words, such as the names of natural objects, the verbs expressive of physical action or passion, the numerals, &c. it is quite unconnected with the Sanskrit, and what it thence so largely borrowed, when the Tamuls, by intercourse with the more enlightened people of the North, began to emerge from barbarity, has reference to the expression of moral sentiments and abstract metaphysical notions, and is chiefly to be found in the colloquial idiom. In this remarkable circumstance, and also in the construction of its alphabet, the Tamul differs much from the other languages of the South, which are found to admit the Sanskrit more largely in literary and poetical

compositions than in the ordinary dialect of conversation, and which adopt the arrangement of the Sanskrit alphabet with scarcely any variation. The higher dialect of the Tamul, on the contrary, is almost entirely free from Sanskrit words and idioms, and the language retains an alphabet which tradition affirms to have heretofore consisted of but sixteen letters, and which, so far from resembling the very perfect alphabet of the Sanskrit, wants nearly half its characters, and has several letters of peculiar powers.

Since, therefore, as might have been expected from its geographical situation, the Tamul language has stronger traces of originality than any of the cognate dialects of Southern India, it is, with propriety, taken first in the order of study, and he who adds a knowledge of this Southern tongue to the more polished language of the North,* has more than half accomplished the acquisition of all the Hindoo languages of India.

It is unnecessary to enlarge upon the utility of the Oriental languages to those who are destined to the conduct of public affairs in India; since the advantage of an immediate intercourse between the mass of the people and those who are intrusted with their government, is now not only generally acknowledged, but also earnestly sought, in the measures which have been adopted, both at home and abroad, for the education of the Honourable Company's Servants.

It is the object of the following pages, to furnish materials for commencing, in this country, the study of the Tamul language, and for this purpose a Tamul Tale has been selected, of which a Translation, Vocabulary and Analysis have been furnished.

* The *Sanskrit* is thus designated in the Tamul countries.

The Story of the Gooroo Paramārtan, is one of the lighter productions of that profound scholar and rare genius, father Beschi;* and, if it had any higher aim than the mere amusement which its author might derive from thus satirizing the

* The few following particulars, of one whose fame is so well established in the South of India, may not be unacceptable to those whose views are directed to that country. They are taken from a Tamul MS. in my possession.

Vīramāmoonī or the great Champion Devotee, as Beschi is surnamed by the Tamuls, was a native of Italy, and one of the religious order of Jesuits. Having been appointed by the Pope to the East India Mission, he arrived, in 1700, at the city of Goa, on the Western coast. He thence proceeded to Āvoor, in the district of Trichinopoly, where he studied the Tamul language in both its dialects, as well as the Sanskrit and Teloogoo; and with a view to public employment, which it was ever the Jesuit policy to seek in order to promote their religious views, he made himself master of the Hindostanee and Persian. It is probable that he held political offices in the earlier part of his life, for we can hardly suppose him to have risen at once to the appointment of Divan, which he held under the celebrated Chunda Saheb, during his rule as Nabob of Trichinopoly, especially as Chunda Saheb did not assume the government of that place until the death of the Rajah, which happened in the year 1736.

From the moment of his arrival in India, he, in conformity with Hindoo custom, abandoned the use of animal food, and employed Brahmans to prepare his meals. He adopted the habit of a religious devotee, and on his visitations to his flock assumed all the pomp and pageantry with which Hindoo Gooroos usually travel. He founded a church at Konāngooppam Ariyanoor, in the district of Baroor, and my MS. notices particularly a picture of the Madonna and the child Jesus, which he caused to be painted at Manilla and set up in that church. It was in honour of this Madonna, of her husband Joseph and the Lord Jesus, that he composed the Sacred Poem called Tēmbāvani: which, vying in length with the Iliad itself, is by far the most celebrated and most voluminous of his works. It contains 3615 tetrasticks, each of which is furnished with a prose interpretation; and, to judge from the only Padalam or Canto which I have had an opportunity of reading, where the murder of the innocents is described, its merits are not over-rated. Vīramāmoonī also founded a church at Tirookāvaloor,

Indian Priesthood, it was probably intended as a pleasant vehicle of instruction to those Jesuits whose labours required a knowledge of the Tamul language. Its grammatical accuracy, the variety of idiomatical expressions and constructions which it contains,

a name which he gave to the town of Vadoogapet, in the district of Ariyaloor, and on the Madonna there he composed three Poems: Tirookāvaloor Kalambagam, Anneiyajoongal Andādi, and Adeikala Mālei.—The following are the most important of the remaining works of this author; which, with exceptions that will be noticed, are extant only in MS.

Kitēri Ammāl Ammānei, a poem. Vēdiyarookkam, a work in prose; where, as the name implies, the duties of one who has devoted his life to religion are laid down. Vēda Vilakkam, also in prose; which, from the title (the light of the gospel), I presume to contain some doctrinal exposition of the Roman Catholic Faith. A Dictionary, Tamul and French; another Tamul and Portuguese; a third Tamul and Latin (see Note to page 67). Sadoor Agharādi, or the Four Dictionaries; a Tamul work relating to the higher dialect. Of philological works he has furnished Tonnool Vilakkam; a Tamul Grammar of the higher dialect, written in Latin. Of this I made a Translation in 1814; which, having become the property of the Madras Government, is now, as I learn, under course of publication at their College Press. The Clavis Humaniorum Tamulici Idiomatis; a second Grammatical Treatise in Latin, relating to the higher dialect. A Latin Grammar of the common dialect; which has been published at the College Press at Madras; and of which a faulty and vulgar translation has long been before the public.

Such were the literary labours of Beschi, and he was distinguished as much for his piety and benevolence as for his learning. To the conversion of idolators his principal efforts were of course directed, and they are said to have been uncommonly successful. Perfect master of Hindoo science, opinions and prejudices, he was eminently qualified to expose the fallacies of their doctrine, and the absurdities of their religious practices; and, accordingly, he is much extolled for the triumphs which he obtained, in those controversial disputations which are so frequent among the learned in India, and for the almost miraculous skill which he displayed, in solving various enigmatical questions which his adversaries propounded for his embarrassment.

It remains a subject of regret, that talents so rare, should have been devoted to

and the apparently studied manner in which a great number of words are brought together in so small a compass, seem to justify this supposition ; but, whatever may have been its first design, if these advantages be considered, and we further add that the incidents, though by no means devoid of humour, occasionally somewhat coarse, yet owe no part of their interest to those immoral allusions so frequent in Hindoo compositions, it will, I think, be admitted, that it is not ill suited to the object to which it is here appropriated.

In the Translation, it has been my endeavour rather to adhere to the literal meaning of words, than to attempt, by indulging in latitude of expression, to give the force and spirit of the original. In languages so widely differing in idiom, as the Tamul and English, it became necessary to adopt decisively one or other of these methods of translation ; and though I am aware, that where the sole aim is to convey the force and style of an Author, this is far from being accomplished by a servile adherence to his diction, yet where instruction is the object, and the interpretation

the promotion of a religion scarcely less replete with error, than that which it supplanted: but we may draw this practical conclusion from Beschi's success, that a thorough acquaintance with Hindoo learning and a ready compliance, in matters of indifference, with Hindoo customs, are powerful human means, to which the Jestsuits owed much of their success, and which should not, as is too much the case, be despised by those who undertake the task of conversion in a better cause. Vīramāmoonī continued to hold the office of Divan, in Trichinopoly, until the year 1740; when that city being besieged by the Mahratta army, under Morary Rao, and Chunda Saheb being taken prisoner, he contrived to effect his escape, and fled to the city of Gāyal Patanam, then belonging to the Dutch. He there remained, in the service of the church, until 1742, when he was carried off by an illness, the particulars of which are not stated. His name is still remembered in Gāyal Patanam, and masses continue to be offered up for the salvation of his soul, in that city and its neighbourhood.

is intended as a substitute for a living teacher, it appears to me that the student is best assisted, when every passage is rendered as closely as is consistent with clearness and grammatical accuracy.

To detail the various cases, in which diversity of idiom and the consequent deficiency of analogous expression have obliged me to have recourse to periphrasis, would be but to point out what will be sufficiently apparent on inspection. I may mention, however, that I have found it difficult, and sometimes impracticable, to represent in English the honorific forms which so conveniently and elegantly serve in Tamul to distinguish the relative rank of persons. Those who are conversant with Italian, will call to mind, that there are several gradations of respect which one individual may indicate, by his mode of addressing another. He may commence his dialogue with *tu*, or *voi*, or *ella*, or *vossignoria*, and yet it would be difficult in our language to find an exact equivalent for the value of these expressions. In Tamul these honorific distinctions are marked, as well in substantives, and even in verbs, as in pronouns,* and they are preserved not only in addressing another, but also in speaking of a third person.

The Vocabulary is intended to contain all the words which occur in the original Tale, and to give such meanings to each as are in use in the common dialect of the language. The motive for thus enlarging it was to supply the want of a dictionary, which in this country is not procurable, and thus to put the student in possession of the greatest quantity of information which could be derived from the perusal of a single book.

The most complicated rules of the Tamul accidence, and those which admit of the greatest number of exceptions, relate to the

* See an instance in Page 122 and the Note upon it.

formation of the past and future tenses of verbs; and, as is usually the case with grammatical anomalies, they, for the most part, occur in words of frequent use, and such as will be found in the Tale before us. I have, therefore, with a view to familiarize the student's eye to these, inserted after each verb the terminations, in the first person singular, of the past and future tenses. The parts of speech are likewise stated throughout; and, with the kind and liberal assistance of Mr. Charles Wilkins, I have been enabled to refer the derivations from the Sanskrit, to their originals in the Dēvanāgarī character. The printed Dictionary in use in India, does not give any of these particulars, and, to that extent, I may venture to hope, that the Vocabulary here offered is better adapted to the use of a beginner.

Tamul Syntax, more especially that of the low dialect,* has not hitherto been considered in detail by grammatical writers; nor do the native teachers, many of whom are acquainted with English, offer any very satisfactory explanations on this subject to their English scholars. The idiom is highly elliptical, and there is therefore room for discussion with regard to the supply of what is understood; some striking peculiarities exist in the powers of verbal derivatives, and numerous are the constructions which bear no analogy to what we find in other languages.

An Analysis of the first Story has been attempted, but, for the reasons just stated, it can hardly be expected that in all cases the explanations offered will prove quite satisfactory and free

* In Mr. Ellis's translation of Tiroovalloovan Cooral, a collection of Moral Apophthegms, written in poetry, an analysis is given of the construction of each distich, by which the syntax of the higher dialect may be advantageously studied. The learned author did not live to complete this translation; but as 777 pages are already printed, it is to be hoped that this curious work will be carried on to its conclusion, by some one of the many Oriental Scholars now at Madras.

from objection. The method I have followed, has been to give a literal translation of each sentence, numbering the English words according to the Tamul order. I have then proceeded to parse the Tamul words in their natural arrangement, numbered consecutively to refer them to the English. This parsing embraces an explanation of the inflections which each word has undergone, the relation which it bears to the sentence in which it is placed, and the changes which, for the sake of euphony, take place in its initial and final letters.

This last branch of Tamul Grammar, is one to which I would particularly direct the attention of the Scholar; first, because, as the language is written without any division between the words, unless it be well understood, it is absolutely impossible to read with even tolerable fluency; secondly, because much stress is laid on it, as a point of education, among the more literary of the Natives; and, thirdly, because it will be found in some measure to illustrate the permutations which, in a minor degree, were in use among the Ancient Greeks. I may add another, and perhaps the most important reason for attaining a thorough knowledge of the changes of letters; namely, that they are not to be considered, in all cases, as merely conducing to harmony of sound, though this must have been their original, as it is their usual object: in many instances they serve the more essential purpose of marking a difference of sense in words, which, from their similarity, might otherwise be confounded.*

* Thus, the letters க , ச , ஞ , ப , occurring at the commencement of a word, are respectively doubled after an infinitive mood possessing its usual powers; but if that infinitive be used in the sense of an imperative, those letters remain without augmentation. So likewise when those letters at the commencement of a word follow a noun in the nominative case, they remain single; but they are doubled if that noun be nominative in form, but genitive in signification. Lastly

Both in the Vocabulary and Analysis, constant reference is made to the Tamul Grammar, recently published by Mr. Anderson; a work which, by judiciously uniting all the information scattered through several grammatical treatises, has supplied a long-felt deficiency in the elementary part of the language. I have also made use of the printed Tamul Dictionary, and of two MS. Dictionaries in my possession, the one Tamul and French, and the other French and Tamul. To the latter works I am more especially indebted, for much of the matter contained in the Notes.

It remains for me to notice one or two particulars, with which it is fit my readers should be acquainted.

In Tamul, as in Sanskrit, all the vowels are represented in writing, except the first, which is considered to be *inherent*, as essential to the proper articulation of every consonant to which other vowels are not affixed. Still there is an ambiguity, because a consonant may be *dead*, as the Tamuls significantly express it, that is, without any following vowel.

The Natives themselves do not distinguish in writing these two cases, trusting to the context for a solution of all difficulty; and we need not doubt that this is sufficient to guide them, when we recollect, that throughout the Mahomedan languages, not one only,

to give an example from our own Tale, we find this clause in the Second Story, “*எதோபநகு டேரஸ்ஸாப்டேண்ண :*” where we observe that the initial *ப*, of the word *டேரஸ்ஸாப்ட*, remains single, and we hence conclude that the preceding word is the past participle *பநகு*, from the verb *பருகி மது*. If, on the contrary, the initial *ப* had been doubled, we should have known the preceding word to be the pronoun *அநகு*, and that the letter *ப* was introduced before it, with the force of the Greek *digamma*, that the hiatus occurring between the final vowel of the word *எதோ*, and the initial vowel of the word *அநகு*, might be avoided.

but all the short vowels are omitted, and it is only in elaborate works that the diacritical points are inserted to supply their place. Europeans, however, have felt the necessity for marking the difference between the *dead* and the *animated* consonant; and it has therefore been a practice among them to place a dot over quiescent consonants, where ambiguity was likely to arise, and to mark with a dash above, a consonant with the inherent vowel. This method is never more than partially pursued, and the double distinction is evidently unnecessary. Conceiving that, to a beginner, all cases must be equally ambiguous, I have, in the following Tale, marked the quiescent consonants throughout, in the manner just mentioned. One exception alone occurs, in the letter (*na*) ன, which is never marked as quiescent, and the reason is, that the fount of letter which I purchased did not contain the requisite character. It would have been easy to have had a new matrix cut, but of this circumstance I was not aware until a considerable portion of the work was printed; and then, for the sake of consistency, it appeared better to make no alteration. The Student will not find this deviation perplexing, for the letter ன is quiescent, only when in company with another ன (A. G. Sect. 22), or with its homogeneous *vallinam* (*ta*) த.

The larger type used for the heading of Chapters, does not contain any dotted letters.

The English orthography which I have employed in representing Tamul words, is the same as that used by Mr. Anderson, excepting only that the *double o* is made to correspond with his Italian *u*. My motive for preserving this difference was, that I might retain the *u*, both short and long, for the purpose of representing the sound which the vowels ஓ and ஔ have, when followed by certain consonants of the cerebral class.

What is here offered to the public, is intended as a proof,

trifling indeed, but probably the last which it will be in my power to offer, of the desire that I feel to render myself useful to a service, for which I entertain the most unfeigned regard, and which nothing but extreme ill health should have induced me to quit. The performance, small as it is, will I fear be found to fall far short of perfection in its execution. In those Oriental languages which have long attracted the attention of European philologists, the assistance derived from books of reference is full and satisfactory; in the Tamul language this is far from being the case, and as the present small work was begun and has been completed in England, no opportunity has been afforded of consulting living authorities.

I am however fully sensible that I could have no right to put forth any book, especially one of instruction, which I did not believe to be at least tolerably free from error; and the experience of several years' practice in the Tamul language, latterly much increased, by my duties as Assistant Translator to Government, has afforded me some ground for the expectation, that such faults as may exist will not be found either very numerous or important.

With greater confidence do I ask indulgence for the typographical errors. Mr. Anderson's Grammar and the present composition, may be considered as containing the first attempts which have been made to print Tamul in this country, and the compositor was of necessity wholly unacquainted with the language. When it is averred that no pains have been spared to render the text accurate, perhaps the best apology is offered for those faults which may remain, and I may say, in the words of the great Porson, "*Quod si in hac re et similibus aliquoties aut meo aut typothetarum errore peccatum est, ignoscet æquus*

lector, secum reputans, quam facile et mentis et oculorum acies hujusmodi minutiis examinandis hebetetur.”

In conclusion, I beg to offer my warmest acknowledgments to my friend Mr. Anderson. But for the hope of that Gentleman's kind co-operation, the present work would probably never have been undertaken; and had not that hope been amply fulfilled by the material assistance which he has throughout afforded, it would certainly never have been finished.

ERRATA.

Page 58	Line 4	for meadows	read belly
— 59 —	15	— conjurer	— divine conjurer
— 80 —	7	— repast	— supper
— 135 —	14	— இயனார்	— இயனார்
— 138 —	20	— கட்டுவக்கிறது	— கட்டுவக்கிறது
— 139 —	7, 8	— அருவாரம்	— அருவாரம்
— 150 —	3	— சம்பிரம்	— சம்பிரம்
— 151 —	22	— சாதினா	— சாதினா
— 153 —	8	— சிறுது	— சிறுது
— 156 —	19	— தாடகம்	— தாடகம்
— 185 —	9	— முண்தாசி	— முண்தாசி
— 118 —	18	insert அரபாரம், sub. a tumult, a quarrel	
— 143 —	23	insert கிணா, sub. a bough	

In Page 103, the sentence commencing “*This is a kind,*” is not correctly rendered. It should stand thus : “‘This is a kind of Pōōjei peculiar to the deity of our caste : you will hereafter understand it well.’ She added, as she was entering the house, in a low tone, as if talking to herself, ‘It will be completed on your head.’”

பரமாமதகுருவீன

கனத

முதலாவது

ஆமனாமககடநத

கனத.

பரமாமதனேன் ஹேருகுருவானவரி
ருநதாரீ. அவரேவனதுக்கூழியஞ் சேய்ய
மடியுமனையனும் பேனதயுமிணைச்சுனா
னுமேன்னுமவரீசீகாக்கனாகவருநதாரீ
கல்த. இவரீகனாறுவருங்கானையாகமம்
முச்சீகாக்கனாவுசாரிக் கக்கி அமங்கல
வழிபோய்த் திருமடமடத் துக்குவருகைய
லோருநால்தான் லுஞ்சாமநேரத்திலோ
ராமம் ஹங்கனாக்குச்சேன் லுரீகல்த.

இநதநதிகோடதாநகயாஸ்வழித்திருக்
கும் பேனணயம் கபக்கப்பபாதேன்னு
வானவரீமிணைச்சணையேவ ஆம் ஹிணித்தி
னாசோதிக்கவடாரீ. அதம்கிவன்புநக
யணைச்சுருடியு ஹிப்பம் ஹவக்கக்
கைய லேநதினகோல்தலிக் கட்டையாக்கோண்டு
போயனத ஆம் ஹயண்டாதாநநின்மேட்
டத்தண்ணீரிலேதோய்த்தான்.

தோய்த்தவபன் ணணீர் சுமுதேன் டுப
 னகநதது கண்டு டிஊச்சேனென்பவன்பத
 றித்தவமுடையதோட ஐயாவய்யாநதி
 னயக்கடக்கவடப்போதவபாயன் னு அதுவ
 ழித்திருநது நான்தோடவபனே நச்சுநாகம்
 போலேசிறுத்தியேரிகோபத்திப்புகந
 துபாய்நதேன் ணயேதிர்த்தவேருளிக்
 குநானுயிர்ப்புநதுத்தப்பினதேயதிசேயந
 தானேன் னன். அதுக்குக்குவானவர்தே
 வதிருவனாத்தகுநாமேன்னசேய்போ
 சம் னுநேரங்காத்திருப்போமேன் னு
 டயலிருண்டநிபுஊச்சேய்துபபர்நதபு
 சோஊயலுநக்காரீநதாரீகலா. அங்கே
 போனதுபோக்கவநதநதியன்பலவ
 சேஉருகவனயவனவன்சோல்லக்கோ
 ண்டுவருமவனல்லமையென்பவன்
 சோன்னதாவது.

இநதநதியன்கு னாநுநதநதி
 னுமப்பபலு னுமயென்பாட
 ன்சோல்லக்கே டிருக்கிறேன்.
 ளன்பாடன்வேருவயாபா
 யாக்கும். அவரோருநா
 னப்பப்போதியேம்
 னுனவரண்டு கனதக
 னுத்தானுதன்குடா
 லியமோடக்கோண்ட
 னடுவாய் றிலுங்கி
 வருகயல்லபமட்டு
 மோடுகிறுமருநத
 தண்ணீரிலேகோ
 னபநாநாகக்கோ
 லாநாச்சம் னு
 னாப்பாறுத்தாங்க
 லுங்குளிக்
 துக்கனதக
 னுயுநி
 னத்திக்கு
 லிப்பாடி
 னரீகலா.

டன்பக்க
 னுரக்குச்சே
 ன்மவபத்தி
 லுப்பேல்லா
 துதயுமா
 னுதின்து
 மல்லாம

ன ன் னு ய் த் னு த த் தி ரு ந து கோ ணி னு க வ ரு
 னு ய ச் ச ம் னு ந தி னு வ ரு ம ல ம் பு த ம ரு ய் ப் பே ல்
 ல ரு த் சோ ரி ந து வ ட் டு த் தி ரு டி ன து ரு க க் க ண்
 ட ரு ர் க ல். ஆ ஆ இ ந த வு ப் னு ப ப் ப டு ரு கி க்
 கோ ண் டி ரு ந து தி னு லே ய ல் லே ரு பே ன் க லு
 ய ரு னு வ டு ரு க ரு ம ல் வ டு து ம க ரு ந ன் னு ம
 யே ன் னு வ ர் க ல் ச ந தோ டி ப் ப டு ரு ர் க லு
 ன் னு ம டி சோ ன் னு ன்.

அ த ம் கு ப் பே னு த ய ரு ன் வ ன் ம ம் லே ரு சே ய்
 தி து வ க் கி னு ன். இ ந த வ ரு ம் னு க் கு ல் லு வ ரு
 ய து ந தி ரு ந தி ரு ட் டு க் க ல் மே த் து பே ன் னு ரு
 லே ரு டி ந து து கே ட் க. ஓ ரு ந ரு ய் தி ரு டி ன
 வ ரு ட் டு க் க லு க் க ண் ட த் னு த வ ரு ய் லே ரு க வ்
 வ க் கோ ண் டு ரு டு வ ரு ம் லே ரு ந தி ப் பே ரு
 னு க ய் ம் க ப டு ரு க வ ரு னு பே லே ரு ம ரு ம் லு த்
 து ண் டு த ண் ணி ரு லே ரு க ரு டி ன து ரு ம். ந ரு யோ
 பே ன் னு லே ரு ரு க ப டி ல் ல ரு ம் க ண் ட து
 பே ரு யு தே ன் னு தோ ன் னு ன தி னு லே ரு க வ்
 ய ரு ந து து ண் ட த் னு த வ ட் டு ப் பே ரு யு து க்
 க வ் வ வ மி ப் ந தி னு பே ரு த து வ மி து வ ம் பே ரு
 ய் ம் னு ந ரு ய் ம் பே னு ம னே யு ரி ம் சே ன் னு
 தே ன் னு ன்.

இ ப் ப டி பே சி க் கோ ண் டி ரு க் க லு க் க
 னு ரு ய் ல் ரு ந தோ ரு கு தி னு ரு க் க ரு லு னு வ ரு க்
 க ண் ட ரு ர் க ல். ஓ ரு ச ரு ண் த ண் ணி ரு ம ரு த் தி
 ரு ம ரு ம் லே ரு டி வ ரு கி ன தி னு லு வ ன் கு தி
 னு ரு மே னி ன் னு ச ம் னு ரு க் க ரு ம் ச லு ச லு
 பே ன் னு க டு கி வ ந து ரு ன். இ னு த க் க ண் டி வ ர்
 க ல். இ னு யு யோ பே ன் க ல் கு ரு க் க லு க் கு ரு

குதிறாய்ருநதாலவருமவனாயண்டநாங்
கனும்பயமில்லாமலாற்றிலிறங்கலா
மே எப்படியாகியுமோருகுதிறவாங்
கவேணுமயாபேன்மமன்முடத்துவக்கி
னர்கலா. பரமாந்தருவானுலநதச்சேய்
தமேனாக் குப்பேசுபோமேன்முபோது
சாய்நதஹ்தமாநநேரங்கி'டினதினலேதி
ரும்பவாற்றித்திறசோதிக்வனுப்
பினர்.

அப்படியேயநதக்கோலாஸிக் கப்பனுப
னுயத்தானேமனுபயன்கோண்டுபோயுலா
லோதோய்த்துச்சோதிக்குமிடத்திலேனான்
றியவநததினலேசம்மங்கிலாம்பாதனதக்
கண்டு கலிகூர்நதோடச்சனுமயஞ்சனும
யம்பவாய்வபாதசத்தப்பபாதசுமக்காய்
வாருங்கோலா ஆற்றக்குநல்லசோத்திய
நேரமாய்மறு இப்போதுஞ்சவங்குசவந
தேனவயல்னயேன்முன். இந்தநன்னமனுப
மனுபயன்சோல்லிக்கப்பிடவேல்லாருநதி
டிரேன்மே டுநதுகிமாபேன் பாரின்றிய
வரும்பதலமாகவாற்றிலிறங்கினர்கலா.
காலாலடிப'டவனாகலாதுலாய்ச்சல
சலவேன்னுஞ்சத்தமிடாதபடிக்குவதத்த
போவ்வேரடக்குக்காணுத்தண்ணீரமே
லேடுத்துத்தாக்கியப்பாம்பேர்த்தாண்றித்
துணுக்கேனநேஞ்சம்பனதக்கத்தாண்டித்
தாண்டிநதினுயக்கடநதுபோனர்கலா.

கனரசேன்மேறின்வடனேப'டசஞ்சலத்
துக்கலாபாகமகிழ்நதுதுலாஸிக் கோண்

புருக் கிறபேபாதுபுநதிநின்ற னுபனேன்ப
வன்றன் ணக்கூடாமல் மஹவர்க ளா
பேண்ணினுன். எண்ணின் னைபத்தி ளைவர்
மாத்திரங்க ண்பதினால் அப்பாபாபப்பா
பாபோருவனும் லேபேபா னுனையதோ
ஹநதுபேர் மாத்திரம்நிற்கி லேஹமயா
பேன்றபயமிடான். எல்லா ஹயும்வர்
ஹசயாய்நிறுத்தியரு னுஹமும் னுஹகுரு
தானேகணக்குப்பார்க்க வேப்போதுநதன்
ணநிக்கிக்கணக்கே ம் னுனபடிய னுஹவர்
மாத்திரம்நிற்கி லேமேன் னார். அப்படிய
வனவன்றன் ணைபடோ ழுநதவர் க ளா
மாத்திரங்கூட னதின லோருத்த னாயா னு
ஹுங்கினது தங்க ளுக்கு ல் லோநிச்சயமா
யன்று.

அதுக்கவர்க ள்கூகூபேன்ற லுநிக் கோ
பேன்ற னுதுதம் னு ல் லோருவ னேருவ
ணக்க டிக் கோ ண்டுநே ட்டு டுநதிபேக
ம டு னுங்க டுதேபுலிய னுங்கோ டுதே லோ
காத்தியநதம் வணங்கி வாழ்த்திப்ப ண்நது
புகழப்படு ம்பரமாம்த குருவன் சீ டு ணை
னுங்கச்சம் னுமஞ்சாதேபோ னுயோ அபாவ
னக்கத்த ணபேரியநேஞ்சோகருங்க னுட்டு
மகனேகோ டுமவேங் னு கப்பி னுப்பேநிய னி
லோகத்திலா வா யோ இனிக்கு ளு ம்பு ன னு
யுரு டு ப் போவா யோ உன் னா னு னு
தும்வம் னுக்காய உன் ன டு ம ண ல் லோகா
ன ல்ப்பாய உன் ன னு க ளா யக்கி னிமேய
உன்வய னு னு னு னு உன் ப ல் லு னு னு

ஸ்தா லேநி ரம் ப இனிய ரமின் னிக்கு ஸ்ர ஹ ம
யன் னிநி ன் ஹ வட பத் த ஹ ப ய ர ஸ்தா மி ன் னிவே
ந து கி ப க் க வே ன் னி ர் க ஸ்த.

இப் ப டி ப ம் ப ல வ ஹ ச ய ந தி ட் டு ன் ன க நே
நித் து வ ர ஸ் ன ஹ க் கி ப் ப த ம் னி க் கோ ண் ட
ரு ந த ர் க ஸ்த. ஆ கி லு ம் ப த னி ன மி ஷ ச் ச த்
த ன த் தி னு ல ந நே ர ம ட் டு ந த ன் க ஸ்ர க் கு ஸ்த
ஸ்தா ம் ஹே டே பே ர ன வ னி ன் னு னே ன் ஹே ரு
வ ன னி ய வ மி ல் ஷ ய வ னே வ னே ன் ஹ வ ச ர
நி க் க வ மி ல் ஷ. அ த் த னு வ ர ய லே வ பூ டிப்
பே ர க் க னு க ப் ப த் தி ம ர ஹே ரு வ ன் சே ன் ஹ ம
ன தி ர ன் கி ஏ ஹ த ய ர வே து வ ந த து ரி த மே ன்
ன சோ ஸ் லு ங் கோ லோ ன் ன ஹ கே ட ர ன். அ வ ர்
க ஸ்ர மோ டு ங் கு ப ப ந ப ந த ஹ த ச் சோ ஸ் ல வ
வ னி வ ர் க ஸ்த மி ஷ ச் ச த் த ன த் த ன ன் ன ன்
க ண் டு கோ ண் டு ன் ன னு ன தே ஸ் ல ர ம ர ய ம்
ஹ ன் ன் க லோ ன க் கோ த் த வே கு ம ர ன த் த ஹ த்
சே ய் வ ர் க ஸ்த ஹ ஸ ர ம் ஹே டே பே ர ன வ
ண ய ங் கே ய ஹ பூ டி க் க வே ன க் கு த் தி ர னி
ய ண் டு வே கு வ த் த ஹ ப டி த் த வ ன க் கு மே ன்
ஹ். அ து க் கு க் கு ரு வ ர ன வ ர் ச ந தோ டிப்
ப ட் டு னி ய ப் ப டி சே ய் த ர ஸ் வ பூ க் கு ஹ வ த் தி
ரு ந த ர ம் ப த் த ன் ன ப ண ன ன் ன க் கோ து ரு
வே ர மே ன் ன ர்.

அ வ னு ங் னு க ய லே ந தி ன த டி ஹ ய யோ ங்
கி ய தி லே ய ர க் கு மி ந த வ த் த ஹ யோ டி ய ரு க்
கு து ன் க ஸ்த னி ஹ ர னி ஹ ர ய ர ய ரு ந தி ந த த் த
ட ய ர ஸ் ன து கி லே ர ர டி ப ப வே ய வ ன
வ ன் ன ன் பே ய ஹ ர ச் சோ ஸ் லி யே ண் ணி க்

கோண்டு வந்தாலும்கூடக் கோவந்திருக்கப் பண்ணுவேனென்று. இப்படியவர் களுநிறத்தினுந் திணுநதிக் குருவென்றது கின்மேலேபலக்கபோரடிபோடவரும் அப்பாடாநானுன்குருவேண்ண அவனென்றென்று. இவ்வாறுவெனல்லாநாறுய்மோருவச்சுவேயவர்களுநதங்களுப் பெயர்வேறுவேறுகவச்சரிக்கவங்கணக்கேற்றவமாறுபெயரினாலாவதுங்குறையாமஸ்நிகக்கண்போத்துக்கோண்டார்களு. ஆறுகயாலதிசேயப்பட்டுவந்ததேவ்வதத்தக்காரணமிகவும்ஊதித்துச்சோன்னபணத்தத்தக்கோடுத்துவட்டுப்போனர்களு.

இரண்டாவதுகுதிரை

முடவைவாங்கின

கதை.

பரமாமுத்துவனுமநதுசீடாக்கனம
பத்துக்குச்சேண்டின்பு ஆம்முலேதாங்கலா
படவபதின்யச்சோல்லத்திரிநதாங்கலா.

அதிலேமபத்துப்பேருக்கிக்கோண்டிரு
நதவோருகண்டுபுட்டுக்கிழவநபநததேல்
லாத்நதயும்வபரமாய்க்கேட்டுநீங்கலாங்க
கலாபேண்ணிக்கணக்கேம்முனவனகய
லேமோசம்பநததேன்முக்கிமேன்தன்
ணயாகிலும்பேமேருவணபேன்கிலுந
தப்பவப்பேண்ணினும்கணக்குத்தப்பும்.
ஆகிலும்பேமேசமயம்பநதாலப்படிப்பப்
பமோசம்பராதபடிக்குபாயநானேசோல்
லித்தருகிமேன். காடிலேகிடக்குச்சாணுங்கி
பொறுக்கிக்கூடியோப்பரவாகத்தடி
யேல்லாருஞ்சுழவருநதுநுணியுக்குச்சா
ணத்திம்படிக்குநிநதமுக்கினதின்புருசா
ணியம்படிபுகலாபேண்ணபேகணக்குத்
தப்பாமலேத்தணபேரேன்முயலாமே.
அப்படியே அறுபதேபுபதுவருடத்துக்கு
முன்னேபத்துப்பேண்டு கலாகூடனவபத்

தில்நாங்கல்கணக்கேற்றிணவனகயதாக்க
குமேன்லுள்.

இதுநல்லவுபாயநதானேபணத்துக்குஞ்சி
லவல்லையோருத்தனுக்குநதோன்றுதே
போய்ம்று. ஆகிலுமேல்லாக்காரியத்துக்
குமோருகுதிறாபாங்கினுலுத்தமம். ஐயா
வேப்படியாகிலுமுக்குக்குதிறாசம்பா
திக்கவேணுமேன்றுசகலருஞ்சோல்லக்குத்
திரவலையேவ்வலாபாயருக்குமேன்றுரு
வம்வசாரித்தார். வசாரிக்குமிடத்தில்தா
றுபோன் ஐம்பதுபோன்னிக்குறுமயா
தேன்றுகேடதினலேயம்மாத்திரத்துக்கவ
காசமில்லையென்றுருபாணவர்சாதித்
தார்.

இவ்வாறிவர்கலாபலநாநுமாலோச
ணசேய்துகோண்டிருக்கையலேமேய
வடகறுவப்பசுபோருநாஸ்ப்போன
துசாயும்வேணாய்லவட்டுக்குவாராத
தக்கணுரினேங்குநதேடனுர்கலா. தேட
னவடத்திலுமகப்பபாததினுஸ்மநாஸ்த
மடையென்பவன்சுற்றுக்கிறுமங்கலிலே
தேடப்போனன்.

எங்குங்காணுமல்லுன்னாநாஸ்தவநதும
பத்துக்குச்சேன்றுவடத்திலே அய்யாபசு
றுவக்காணென் ஆகிலும்பாடமல்லக்கோஞ்
சவலையாபநமக்குக்குதிறாயகப்படிதேன்
றுசநதோடமாப்ச்சோன்னுன். அதேப்ப
டியென்றுசயோடேருவங்கேட்கப்போ
னகறுவையத்தேடவருக்கூர்காட்டுக்குக்

காடுகோல்லைக் கோல்லைப் போயேல்
 லாஞ்சோதித் துவருகயலோருபேரிய
 பேரியன்குரச்சாதினலேநாலைநதுகோ
 லினகக்குதினாகலாமையவங்கிடக்கவங்
 கண்டேன். போகப்போகவருகேசேன்றை
 பத்திலேங் குமிகுறகயனம்மூவப்பபாத
 குதினாடாட்டாகலாக்கண்டு அதில்வந்த
 போருவணக்கேட்கவதுகல்குதினாடாட்
 டாதானேன்மோவ்வோன்றாக் கோலை
 நதுபோன்மாத் திதம்வலையாமேன்மமப
 ணேனக்கச்சோன்னன். அய்யாவதுநல்ல
 சமையஞ்சலாபமாய்ச்சாதிக்குதினாவ
 கும்நாமேப்படிவலாதித்தோமோவேப்
 படிபடிப்பித்தோமோவப்படியேலிதா
 குமேன்மமடியேன்கிறவன்சோன்னன்.
 எல்லாருக்குமிதுவேசம்மதியாகியவனே
 மேலுடையனேன்மவணக்கூடிக் குறகயலை
 நதுபோன்கோடுத்துடனேபயணப்படுத்தி
 யனுப்பினாகலா.

சோன்னதன்னமக்குமடியுமனுடயனுங்கு
 தினாடாட்டாவாங்கப்படிப்பட்டுப்போ
 னடம்பாடுடனேன்பவனேருசந்தேகத்
 துக்கேகாண்டுவநதுவடாண். நல்லசா
 தித்தாருகடாட்டாவருமேன்மவனத்துக்
 கோலாலங்கோலாவநதாலுமனுடகாத்த
 டம்பாடல்லோபோரிக்கும். ஆகிலுமனத
 யாரனுடகாக்கிறதப்பாவறியேன். இருக
 யால்த்துடாப்பபாதேன்மனேபத்துக்
 கோழிகலாக்குடவனவத்தாலும்பத்தவ

மாடாதுநிற்கவமாடாது அப்பறமதுக்குப்
போம்பழிசோல்லுங்கோலோன்னுன்.

என்னுதக்கேட்டேல்லாகும்வேதிவழிப்
பாடமாயோருவனேருவண்ப்பாதித்துக்
கோண்டுவாய்வடாமம்பேசாதிருநதா
கல்த. அனேகநேரம்போனடம்பாடுருவா
னவரிதானேநமக்குல்தோயோருவனதுப
காத்தாலோபுயவேமேவழிகாணேனேன்
அதனித்தனியேநின்னுவனாய்க்கேட்க
வவனவன்போக்குச்சோன்னுன். இவந்தி
னநதினநானே ஆய்லேபோய்வேண்டி
யதிர்த்தமேல்லாக்கோண்டுவரவங்காடி
லேபோய்வேண்டியவேரிகரும்பசம்பா
தித்துக்கோடுக்கவமேனக்குத்தியோகமா
கக்கோல்தாவதுபகாக்கக்கூடுமோவேன்
னுன். அவனேவேன்னுல்தவம்பகலுமா
கப்டன்வாங்காமல்மடப்பல்தலையேநா
னேகிபநதுபத்துப்பேருக்குச்சோலுக்கவ
நானுவதக்கறிகனாச்சுமக்கவம்வநது
யானபணியாராண்டுபண்ணவம்பேந
நீர்காச்சவமடுப்பண்ணபயலேசாகிவதல்
லோடிகனதுபகாக்கிறதேன்னுல்தாடுமோ
வேன்னுசோன்னுன். மய்யேருவன்வட
யாளுன்னேநானுய்க்குப்போய்த்தநதா
வனம்பண்ணிவாய்கோப்பலித்துருகங்
கருவகனககால்துதிசேய்துறுறுயோ
பேல்லாவதுவடபாணங்கனாயுருகித்தபின்
புபுங்காவனங்கல்தபலவநதிரிநதுபதுவ
ரும்புகனாதேநிநதேடுத்துப்பூச்சியமாயங்

கே கே ராண்டுபநதுநெடுஞ்சரங்கனாத் தோ
டுத் துப் பலவக்கிற கங்கனிலேயம்சண
யோடேசாத் தித்தேவபுனசக்குநித்தியமேய
தவசேய்பதேன் பாரிசமல்லோவாத் தோ
பனுபயங்கிபக்கலாமோவேன் னன்.

அதுக்குக்குருவாணவரிதேல்லா னுல்தா
துதானேபொன்மஹிாண்டுபேர்கனா
லேயுமாகாதே. ஒருத்தன்வருகிறவர்கல்தா
பொகிறவர்கனாவசாரிக்கவமவர்கல்தா
சொல்லுமுத்தாத் துக்குமவவத்தரங்கோ
டுக்கவங்கோண்டுபநதுவடும்பழக்குக்
கேட்டுத்தீர்க்கவனுக்கியாதவேனயாய்குக்
கிலுன். கனுபசியலேமடியேன்பவனேதுக்
காணுமேவனசனுமயத்துக்கேல்லாங்க
னுபசநனுதபேன்னபக்குப்போறவனல்லோ.
ஆனகயாலநீங்கலாடக்கடவேண்டியவ
ழியத்துக்குத்திரியவேணுமுல்தாதுதானே
நாணுலீங்கேசும்மாவல்லோவருக்கி
றேன். அநதமுன்னபனுபமடியலேனவத்
துக்கோண்டுனகயாலேதமுதப்போர்னவ
யாலேமுடிமார்போபண்ணத்தேயன்போ
டுபேணியனபகாப்பேன். குதினாபோரித்
தாலேபோதும்பபத்தடும்பனுயாசம்
பார்க்கவோண்ணுதேன் னர்.

இநதவாலோசணயேல்லாமபத்திலேந
பக்கும்போதுமுன்னஞ்சாமத்துச்சநதிரோ
னதயத்தோடுபுறப்பட்டமடியுமனுபயனுமி
ரண்பனாக்காதவழிக்கப்பால்முன்கண்டு
குறித்தவனுபயாலாத் துக்குப்போய்ச்சாம்

பம்புசுணிக்காய்த் திரளாய்க்காய்த் துக்கி
பநதுவேரியன்கனாக் குச்சேனார் கல்த.

அனதக் கண்டு மிகவுங்கலிகூர்நதுகாத்தி
ருநதகுடியாணவன்கிடப்போயநதக்குதி
னாழாட்டகலிலேங்கலநக்கோருழாட்டக
யவசியமாய்த் தரவேணுமப்பாபேன்று
கேஞ்சினார் கல்த. அவனுமிவர்கல்தபேனத
றுமகண்டு கோண்டு ஓ ஓவநதவத்தமசாதிக்
குதினாழாட்டகயநிங்கல்தபாங்கத்தக்க
வர்கலோடுபேருவணுபேற்றதாக்குமேன்
றுவன்சொல்லப்போமய்யாவதுகனகந
துபோன்தானுல்தவவணுயேன்றுநாங்க
லாறியோமோவதோனவநதுபோன்ண
யும்வாங்கிக்கோண்டுநல்லாழாட்டகயத்
தாருமப்பாபேன்று கல்த. அதற்கவணிக்
கல்தநல்லகிறேவ்த் தர்தானையுங்கல்த
ணத்ததப்பற்றியநதவணுக்குக்கோடுக்கச்
சம்மதிக்கிறேன். அனகயாலுங்கலநக்கோ
ருழாட்டகச்சரிப்போனதத்தேரிநதுகோண்
டுபோங்கோல்த. அனலநதமலவேபாபே
பாங்கினதாகப்புறத்தியலேவேலிவடா
தேயுங்கோலோன்றுன். அவர்கலிருவரு
மேல்லாத்திலும்பேரியதோருகானயத்
தேரிநதேடுத்தமறுநாநதிகாலமேபலாப
லாவேன்றுவடையும்போருதேருநதுபுறப்
படார்கல்த.

மடிதணுமேற்பதலமாய்நாழாட்டகயயே
டுத்தேற்றிமற்றேருவன்ருன்னேவழிகாட்
டக்கோண்டுபாநகயம்மடிசொல்லத்

துபங்கினுன் ஆ அநுன்னே ரீகஸ்சோன்
னது

“தவஞ்சேய்வார்தங்கருமஞ்சேய்வார்”

இதுக்கத்தாட்சியப்போகண்ணுலேகண்
போம். நம்முடையகுருக்களாபண்ணிக்
கோண்டு வருகிறதவத்தின்பலனிதுவே
சாதிக் குதிறாநாம போன் நாமுறம்பது
போன்பேறத்தக்கதுநாமநதுபோன்னுக்
குபாங்கிக்கோண்டுபோகிறேமேயேன்
அன். அதுக்குமனுபயனிதிலேயாலோசனை
யோ

“அறத்தால்வருவதேயன்பமற்றேல்லாம்
புறத்தபுகடும்”

வேண்டதுநிகேட்கவல்லையோ. உலாதிப
மாத்திரமல்லப்பண்ணியத்தினுலன்பம்
வருமோபுரியமற்றதேல்லாநதுன்பமு
அபகீர்த்தியுமாகும். எந்தோப்பனரீநேடு
நாஸ்தேகுபண்ணியங்கனாச்சேய்தல்லோ
நாண்டிறநதுபலனையுமகிழ்ச்சியையுங்
கண்டாரேன்மனுபயன்சோன்னன். அதுக்கி
வனிதிலேசநதேகமோ “ஆமணக்குவனாத்
தால் ஆச்சாநுணாக்குமோ” நல்லணக்கு
நன்னுமவருநதீவணக்குத்தியுமவரு
மேன்அன்.

இப்படியேபேசிக்கோண்டுபேகுதாரநப
நத்பின்புசாய்நதுதோங்கினமரத்தின்கோப்
புக்குறக்கேபட்டுவழந்தாடினபுசினிக்காய்
கிழேகோத்துக்கோத்தாய்ப்படர்நதசே

டாயன் பேரில்வசப்பபவனருததகர்ந
துவநதது.

அப்போதநதப்பூண்டிலேபதுங்கியிருநத
னசலதீநதேனருதோடப்போயயறு.
இதோகூடிலிருநதகுதிறாமையோடுதேன்
றபயமிடருவருமனதப்பயிற்ப்படக்கத்
தோடர்நதார்கலா. மேடும்பலாநாருங்கா
டும்பேனியும்பாராமலோபவேயுத்தசு
ணகலாருட்சேடியலேமாடிக் கிழிநததுபா
திட்டபபதுபாதிமிதித்தகப்தபச்சனத
றயக்கிறத்தனதத்தனலாநாலரத்தம்பாய
உபம்பேல்லாமவேர்ஹவபடியநேஞ்சு
பனதக்கவருகாதபக்கவணாத்திணாத்தி
றாக்கக்குடலேதேறிக்கவேடையோடறு
னசம்பட்டபபாமலிருவருநதவத்துத்த
னகத்துவனருதார்கலா. இதுக்குலாநாக
னசல்போய்க்கண்ணிலேசநதியாமலோ
ரித்துவேகுதாரமோடப்போயயறு. அவர்
கலாமிணாப்புப்பாராமலேனருதுனா
லகக்கல்லுக்கப்தகலாநலேகாயப்பப
காலநொண்டநேண்டியங்கங்கேதேடிச்
சலத்துப்போயன்னறக்கேல்லாம்பசியும்
படியணியங்கிபநதல்த்தமித்தபின்புமபத்
திச்சேன்றார்கலா.

மபத்துவாசலில்நுழையம்போது அப்
பாபாவப்பபாவேன்றுதங்கலாவாமலே
யறுநதகோண்டு கீழையடித்துவனரு
தார்கலா. ஏதோவேதோவநதபோல்
லாப்பேன்னவேன்றுமய்றவர்கலாவநது

ஹதூக்கியேடுத் துக்கேட்கநபநதவந்தமா
 னமேல்லாமிருவரும்பொமாப்ச்சோன்
 னடம்பாடுமடிபேன்பவன்சோன்னுன்.
 அய்யாநாண்டிறநதநாட்டோன்றியோருக்
 காலுமித்தண்பேகக்குதிறுறுயக்காணேன்.
 கறுப்புப்பாய்நதசாம்பணிமாப்யநீலத்
 திலேயும்பேருமத்திலேயுஞ்சலோத்தருப
 மாய் ஒருநூழ்நீலமாயன்னங்கூடில்க்கி
 பநதமறியாறுவுமிருசேவ்வெறுமத்துக்
 கோண்டிருவாற்கனபநீலத்தேறுவாலை
 யுநதூக்கிநிலத்திலேநேஞ்சபநாலுக்கால்
 வர்த்துநீடியோடணசுக்கும்பேகனுஞ்
 சோல்லவங்கருதவங்கூடாதேன்னுன்.

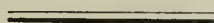
அதுக்கேல்லாருமங்கலாய்த்திருக்கக்குரு
 பாணவரவர்கனாயமத்தி ஐநதுபோன்
 போனதுவ்நாதுதானையாகிலுங்குதிறு
 மறியும்போனதுதாவனா. மறியாயருக்க
 வப்படியோடம்பட்டத்திணமேற்பஞ்சா
 ரமாகிறபோததின்மேலாரிருக்கப்போ
 கிறுர்கலா. நான்கிழவனுக்குமநதவங்கக்கு
 திறுசும்மாயலவசமாய்த்தநதாலுமே
 னக்குவேண்பாமப்பாவேன்னுர்.

ஸ்ரீனமுவது

வாடனாகமாடேறிப்

பயணமடையான

கனது.

புலநாடுளாழிநதபின்புதாரப்பய
ணத்துக்கவசரம்பவநதது. அத்தணுதாரங்
காணனுபயாகப்போகக்கூடாதேன்றோரு
மோனுழமாடுவாடனாகக்கமத்திக்கோண்
டுவநதாரீகலா. அதின்வாடனாகக்குறித்த
ஸ்ரீன்மபணங்கோடுக்கத்தீர்நதுபலவலு
வலினுலேவடநததின்மேலோருசாமங்
கடநதபின்பயணமாய்ப்புறப்பட்டுப்போ
னாரீகலா.

கோடுமவேனிழ்காலமாகக்கோலாந
பக்கநபக்கச்சுலாநுச்சுலாநோனவேயலு
மேறிக்கவோருமாமுஞ்சேடியுங்கினுபயா
மலுமோருமறுமவநிழலுமில்லாமலும்
வேடவேலியிலகப்பிடாரீகலா. அப்ப
டிப்போகப்போகக்கோடுமவேயலகோ
ரத்தனதப்போமலப்பசங்குறாததண்டு
போலேகிழக்குக்கலாதுவண்டுமாமுனின்
முகிழேவழத்திரிநதாரீ. அனதக்கண்டுசு

உரீகஸ்தவனாய்வுநதிமக்கியோருநிழ
 லல்லாநாமயாஸ்நிவத்தினமாடிநிழ
 லங்கிடத்திச்சீலையாஸ்வசுநிக்கோண்டி
 ருநதாரீகஸ்த. அபருக்கிதிலேவேகுபாறு
 தலானதின்பிடுகுநதகாற்றுவசமீஸ்த
 வமாடிந்மேலேநிமேல்தலாமேல்தலாப்
 போய்ப்போனதுசாய்நதுபோகாமுன்னே
 யோருசிம்மாநிம்சேன்நிமங்கினுரீகஸ்த.

அங்கேசியதோருநனுபகூபத்தினுழந
 தவடனேமாட்டுக்காரனுக்குமுன்அபணங்
 கோடுத்ததுக்கவன்போராநதேன்அன். இதே
 துமுன்னுன்னேபேபோருநதினவம்அக
 கூலியதுதானல்லோபேன்அவரீகஸ்த
 சோல்லவபன்மவத்துச்சோல்லவான்
 மாடுவாகனமாகவதவனதுக்கிநதக்கூல்
 போருநதினதுசரியேபின்புநடுவழியிலேன்
 மாடுவேயிலுக்குக்குறையாகவதவனதுக்
 குக்கூல்தேனவயல்லையோபேன்அகூப
 பவத்தாய்மிதேன்அவரீகஸ்தசினநதே
 திரீக்கவேகுசுன்னுபபம்அக்கோண்டார
 பாரமிஞ்சினதினலாராரேல்லாருமதி
 ரீநதாணும்பேண்ணுஞ்சகலருமாகவநது
 மோய்த்தாரீகஸ்த. அதிலேதாயக்காரனேன்
 மேருபனையாச்சிசநதடையயமத்தியரு
 வனகவழிக்குங்கேட்டுநான்சோல்லநதிர்ப்
 புகுல்தலாநவரீகலோபேன்அசம்மதி
 கேட்டின்புசோல்லவான்.

நான்தானேருநாணுக்குப்போனகய
 லோரிதாத்திரிபேரியதோருவடுதியிலே

தங்கினேன். அங்கே வந்தவர்க்கிடமுமன்
 ஸ்சாபட்டபேஷண்டு வதேல்லாம் உஸக்
 குக்கோடுப்பார்கலா. ஆகிலுநானேனக்குச்
 சிலவுக்கவகாசமில்லாததினாலோன்ற
 தேவையல்லையென்றேன். அப்போதன்று
 வந்தவர்களுக்கோராட்டுப்பேருநதுப
 னுயயருப்புச்சலாக் கயம்கோர்த்துத்
 தணல்மேய்சுழம்முச்சுகூழர்கலா. அதுவே
 கவேகப்புநகநதுவடும்பாசணமேத்தப்
 பரிமலாமாயிருநதுநான்கோண்டுவநத
 கட்டிச்சாதமிநதமணத்தோடேசாபட்டிகூழ
 நல்லதேன்மத்ததச்சம்முநேரஞ்சுழம்மு
 கோண்டிருக்கவத்தாரங்கேட்டேன். அப்
 படியேசாதத்தயநதப்புகமேய்டித்த
 தோருநகயாலததச்சுழம்முமய்யேருநக
 யாலநதவாசணக்கின்பமாய்ச்சாபட்டி
 டுக்கோண்டேன்.

பிறகுபேகவேஷணமேன்றிருக்கயலே
 வடுத்திக்காரன்னான்பாசணமுகர்நதுக்
 குக்கூலிகேட்டான். அவன்கேட்கநாணஞ்
 யமேன்றாங்கலிருவரும்பழக்குப்பே
 சவநதவாதிகாரணனதுக்குப்போனம்.
 அவனேமகாசாஸ்திரவேகுபத்திமாந்
 மேத்தச்சமர்த்தன்மிகவநீதிநாயநதேரிந
 தவணவன்பண்ணினதீர்மாநங்கேட்கக்
 கறிதின்மவன்உஸபணமூங்காய்டுமண
 முகர்நதுக்குஉஸபணத்தின்மணமாம
 மே. இதுதான்தீர்ப்பேன்மவடுத்திக்கார
 ணயருகேயதுப்துப்பணநினமநதப

ஹயயவன்ஹுக்கிலேயஹநதவஹுத்துத்தேய்த்
தாண். அவஹுஹுக் குப்போகுஹதஹயயோ
வநதகூலிப்போருமேன்ஹன். கேட்டிர்க
ஹோவதுவேதாபமிதுவேநீதியல்லோ
வநதத்தீர்ஹவதாஹுங்கஹுக் குமாபேஹ
வநததுக் குக்கூலிப்பணஹமா'டிஹிழில்
ருநததுக் குக்கூலிப்பணஹிழஹும்போதும்.

ஆகிலுமிப்போதஹுத்தமித்ததிஹஸ்மாட்
டுநிழஹ்கூலிக்குப்பணச்சத்தமோத்துக்
கோணபவணச்சிக்கேணப்பிடித்துப்ப
ணப்பஹபஹயக்காதிலேயடித்தடித்துக்
கேடாயோபேன்ஹன். அவஹுமாஹமயா
பாஹமயாகேட்டேன்கூடக்கேட்டேன்கா
துநோகுதுபோருங்கூலிப்போருமப்பாபேன்
ஹன். குருஹுஹன்பாபேணக்குப்போருமிந
தச்சஞ்சலமேனக்காகாதுநியன்மாட்டஹக்
கோண்டுபோவஹிப்பயணங்கோஞ்சங்கா
லமேமேஸ்டாஸ்டாஸ்டாஸ்டாநபநதுபோகிலே
ஹேன்ஹவணப்போகச்சோன்னர். வபுக்கு
நன்ஹய்த்தீர்த்ததாபக்காரணமிகஹம்புகழ்
நதுவாழ்த்தியாசீர்வதித்தஹப்பஹன்.

நாலாவது

குதினாடிகாத

தாண்டலுடைய

கதை.

மஹாநாடிகாவுஞ்சீகாந்தம்வேயலுக்
குப்பயநதுகோழிகூவணவபனையாயத்
தஞ்சேய்துபுறப்படார்கலா. தலாநதந
னையாய்ப்போமதிலேயன்னங்காதவழி
முகியாளுன்னேவேயலேறினதுக்கண்
போருகுளுஞ்சோலையலிற்றுக்கினார்கலா.
அங்கேயலுபாறாக்கோண்டிருக்கைய
லேமிலுச்சுன்னப்பவன்பெரிக்குப்போய்ச்
சம்பமாயருநதுவேரியங்கால்கூவப்
போனன்.

கதையன்பெரிசோர்வையுந்கோவல்
ருநதததிலேநவமாய்மண்ணுய்கூடபெரிய
தோருகுதினாநேய்மிக்கடனாகக்கோண்டு
வநதுவததிருநதது. ஏரிநிறுநததண்
ணிராகவநதண்ணிந்தேரிநததாகவமிருப்
பதினாலநதமண்குதினாயனிபுலையேரியல்
மிலுச்சுன்கண்டுதண்ணிர்க்குலாகுதினாந்
கிமதேன்மதிசேயப்பட்டுக்கதையனிந்

மண்டு திறுக்கோத்தநிறம்பேருமடியாஞ்
சாயலேன் ஹகண்டதிலுதிணிபுலாக்குந
தண்ணீரிலேதோன்றினதேன் ஹகவந
தது.

வந்தாலுமட்பேராதடித்தகாற்றினுலே
தண்ணீரஊநதஹசயபதிலேதோன்றின
திறுடியமஹசநதிருக்கக்கஹாமேங்குதிறுக்
காடமோன்றில்லாதிருக்கக்கண்டுநீருட்
குதிறுபேமேன் ஹடியருவ்வாதேன் ஹநிச்
சயத்தான். டின் ஊயுமவனதயோடி
ஹம்பேரலேகூட்டிட்டுக்கல்லினுலேஹந
தான். அத்தோடேதண்ணீர்திகமாயுஊயக்
குதிறுயந்தஊயேடுக்கவங்காஹதக்கவ
மூடம்பேல்லாம்பஹதத்துத்துவ்வமிவ
றுக்குத்தோன்றினதிலுதிணிபுலாக்குந
நிபத்திலேரடிவந்தகண்டதேல்லாஞ்
சோன்னன்.

இதுக்கேல்லாருநதிடேனவேருநதோ
டிச்சுற்றிப்பாரீக்கமிஊச்சன்சோன்ன
துமேய்யேன் ஹகண்டு கோண்டாரீகவ்.
இனியதஊப்பய் ஹம்படிக்காலேரஈண
சேய்துகோண்டுதண்ணீரிலிறங்கிப்படிக்க
கபேரருவருஞ்சம்மதியாததிலுதிணிபுலாக்குந
நிணத்தபலவஹகமஹத்துநீக்கித்தாண்டில்
வட்டுமீன்படிக்கிறப்பேரலேயஹதயம்படி
டித்துக்கஹாமேலீடுக்கிறதுநல்லவபாய
மேன்றிதிலேநிஊகோண்டாரீகவ்.

தாண்டிலாகபேரருவன்னவத்திருநதக
ருக்கரிவாஹமிதுக்கிறுடியாகக்கோண்டவந

தக 'டி ச்சா த னு ந தா ண்ட டி க ய லு க க் கு ரு
க 'டி யு ரு ந த த் த ஊ ப் ப ா கு மே டு த் து க் கோ ண்
ப ா ய த் த ம் ப ண் ணி னு ரீ க ல். இ த் த ன் னு ம
யே சா த த் து க் கோ ண் டு க ரு க் க ரி வ ா ஊ னு வ த்
து த் த ஊ ப் ப ா கோ டே க 'டி க் கு தி னு ர க ா ண்
கி ன் று வ ப த் தி லே ஹி ந தா ரீ க ல். உ து தோ ப்
பே ன் று வ னு ந த வ னு ச யோ டு த ண் ணி ரீ மி க
வ ந த லா ம் பி ன தி னு ல ங் கே தோ ன் றி னு தி
னு ர யு ந து ல் லி நே லி ந து கு தி க் க க் க ண் ப து
போ லே தோ ன் றி னு தி னு லே ல் லா ரு ம் ப ய
ந தோ டு னு ரீ க ல்.

னு ண் ப ா சி னு ய ப் ப டி டி த் தி ரு ந த போ ரு வ
ண் னு த க் க லை ப ா ம ி ப் ப டி த் து நி ன் னு ண்
லா த் த ஊ ய ம ரீ ந த பி ன் ப மே ல் லா டு மே ல் லா
வ ணு கி லை 'ட க 'டி ச்சா த ம னு ச த் த னு ச க் க க் கு
லா த் து ப் பே ரி ய னி ன் க ல் ஈ ஊ னு ய க் க டி த் தி
னு த் த ச ா னு ப னு ய க் க ண் டு னு க ச்ச ய் க் கி ஊ
ய ா ல் ம ி று வ ரீ க ஊ ய னு ப் து க் கு தி னு ர ய
தோ வ னு ர னு ய க் க டி க் கு தோ ன் னு ண். ச ி று
நே ர ம் போ ண் ப ி ப ா டு த ஊ ப் ப ா னு க னு ய
ய னு க் க ச்ச ஈ யு ஞ் ச ா த னு ம் போ ண் தி னு ல் ப்
ப ா கோ டே க 'டி னு க ரு க் க ரி வ ா லா ன து கி
ழே ப ப ர் ந தி ரு ந த பே ரு ங் கோ டி ய லே ம ா ப்
டி க் கோ ண் ப து கு தி னு ர ய ன் னு ப ா ய ல் தா ண்
டி ல் ம ா டி னு போ தோ து தி னு ர ந ம் னு தோ ன்
ச ந தோ டு ம ா ய் க் க ப் பி ப வே ல் லா ரு ங் க
டி த் த ஊ ப் ப ா னு க னு ய ய னு க் க வ து ப னு ய
த ா னு க ய ா ல ம் னு ப் போ க போ ரு மி க் க வே ல்
லா ரு ம ல் லா க் க ா க லை னு ந தா ரீ க ல்.

இப்படியவர்களுடையநததவ்வாயலோ
ருகிறேன்குறவநதிகேதேன்கேட்கவேல்
லாத்ஹதயமோடும்புடச்சோன்னுர்கு.
அதுக்கிவநநதமினச்சத்தனத்தகக்கண்டு
கனாடேமல்குநதமண்குதிறாறுயச்சிணயா
லேமஹக்கநிருட்டுதிறாயமஹநதது
காடியநதமயக்கத்தநுக்கினுன்.

அப்போதவர்களுடையவக்காடித்தனாந
தவயதாஹகயாலவசியமாய்வேண்டி
ன்குதிறாகோலாநாப்பணமில்லாததின
லையதின்மீதுபவாங்கினதுமதுசேத
மாய்ப்போனதுமவாபஹகமாடுநிமித்த
மாகச்சஞ்சலம்பநததுமவபரமாயேல்
லாமவனுக்குச்சோன்னுர்கு. இவர்க
னாக்கபடையாதநல்லமணிதரேன்கண்
டுமனதிரங்கியேனக்கோருநோண்டிக்குதி
றாயுண்டுநிழநதானே. ஆகியுடங்குளவ
ஹகப்பயணத்ததுக்குதவம அதுக்குப்பணங்
காசுதேஹவயல்ணயலவசமாய்த்தருகி
மேனேன்னாருக்குவாருங்கோலோன்று
ஹத்ததுக்கோண்டுபோனான்.

இந்தாவது

குதிராமேனினறு

உளருககுபபேரான

கனது.

சேரன்னதன்னமயேயநதச்சீமான
வர்க ஸாச்சமீபத்திலிருநததன்னாருக்க
ஹுத்துக்கோண்டுபோனான். அவந்திரவ
யபானல்லவேஹுத்தான் ஆகிலுநதம்
மீத்டன் அப்படியேராப்போசனத்தனத
நெய்பால்தயரீகுஹமல்லாமல்வசாரித்
துவேம்ஹிஹபாக்குப்புஹகம் ஹவேண்டு
வதேல்லாஞ்சம்பிரமாய்க்கோடுத்தான்.

மஹநாங்காலமேயவன்வேஸியல்மேய்
நதகுதிராஹயயஹுப்பித்துக்குருவன்ஹன்
பாகக்கோண்டுபோய்வட்டுக்காணிக்ஹக
யாகக்கோடுத்தான். குதிராவயதுசேன்
மதுமல்லாமலோருகண்டுருடுமோருகாது
ஹஸியஹன்காலிலோருகாஹேண்டியம்
பின்கால்ஹுடிக்காஹுமாகத்தவருபமாக
வநதக்குருவக்கோத்தவாகனமாய்நின்
மது. இப்படியாகிலுங்குதிராவநததேன்
ஹிலவசமாயகப்பிடதேன்ஹமேல்லா

ருமிகவுமகிழ்நதார்கல்த. சூழவநதவனி
 னதத்தபவவுமவன்காணுப்பிடத்தூ
 றுக்கவுமோருவன்வாணுப்பிடத்திடுக்க
 வுமய்லேருவன்கண்ணத்தூபக்கவும்
 வேலேருத்தன்பசும்புல்தணவாயலிட்டு
 மேய்க்கவுமனதப்பேணிக்கோண்டிருந
 தார்கல்த.

அதுக்குமேல்க்குதினாளுந்திப்பத்தேடி
 னவடத்திங்குதினாகோடுத்தவன்டய்ற
 லாயிருநதவோருப்பிஞ்சேணத்தகக்கோடுத்
 தான் ஆகிலுமதிலேவாலன்குழைமாடப்
 படும்கன்மட்டுவாரில்லாததினுய்பாணுக்
 கோடிகணுத்திரித்துக்கடினார்கல்த. அப்
 படிக்கடிவாஸத்துக்குவாரில்லாறும
 யாய்ப்புறதையுடையதுவைத்தார்கல்த.
 தங்கப்பன்னையுமிறுக்குவாருஞ்சம்பாதிக்கி
 றதிலேவேகுடியாயசபடய்ப்பாடுகினட
 யாமய்சமீபத்திலிருநதபேன்னடக்குமடி
 போயவ்வாண்டுநதாட்டணிவாரும்வாங்
 கிக்கோண்டுநததான்.

இத்தன்முமயேளுந்திப்பேல்லாமான
 டன்புசோதிநிறுமுறையம்சூலநாஸ்தல
 கயோகனாகிர்த்தமிடநேரத்திலுரேல்
 லாம்பநதுகூடக்குறையம்பாழத்திப்
 பரமாய்தருவைநதலுறையுதினாமே
 லேய்றவைத்தார்கல்த. அப்போதநது
 சீலாக்கலிலோருவன்கடிவாஸத்ததப்
 பிடத்தூண்ணிடுக்கவோருவன்வாய்புறத்
 திருநததடியோடவாருவாருபுறத்தண்ட

யவர்கால்கண்டபட்டித்தத்தாங்கமய்யே
ருவண்ணேனகடியங்கூறியேச்சரிக்
கயேச்சரிக் கபராக்குப்பராக்கேன்றுகூப்
பட்டுப்போனர்கல்.

அனைநததாரம்புரித்தக்கோண்டுபொன
புன்புவிச்சாரியாயக்காரனேடிவநது
குதினாக் கநதுபண்ணுண்டேன்மறுத்
தான். அதுக்கவர்கல்குருவேறினகுதினாக்
காயனுண்டோவதுவையாபாரச்சம்மநத
மோவேன்மறுதலார்நதவயதினும்கான
னபநபக்கமாடாதததக்கண்டோருவன்
தம்மமாகத்தநதகுதினாய்தாக்குமிதுக்கா
யமேதஞ்ஞாயம்தேன்றுவர்கல்கூப்பி
யவனுச்சிமத்தியானமட்டுமறியல்வப
மாடாததினல்வேறேவழிகாணுமணநது
பணங்கோடுத்தார்கல். குதினாயல்லா
வடாலநதச்சஞ்சலநதேறுவயல்ணயேன்
மருகுவுஞ்சல்தத்தக்கோண்டுகிடவருநதசா
வடியலேயணப்பாறப்போனர்கல்.

அங்கேயகப்பிடவோருகிரேஃதுவே
குருவானவர்தானேவேகுறறுப்பாடுது
வக்கினர். நான்பறநதநால்ததோன்றி
யோருக்காலுங்குதினாயேறினதில்ண
இன்னமக்குறதல்வனசயேறிவநதவபத்
தில்நதவஞ்ஞாயத்ததக்கண்டேன். இப்ப
டிநீதியல்லாமல்வழிபறக்கிறகல்கல
ணப்போலேநேடிப்டுமாய்ச்சம்பாதிக்க
கிறபணமவர்கல்குநன்றுயருக்குமோ
வேன்வயமேரியவாங்கினபணமவர்க

ஊக்கு நெருப்பாகாதோவேன்ஹர். இதுக்
கவன் ஐயாகாலத்தின் குணம்து இநநா
ஸிலேபணமேகுருபணமேதெய்வம்பண்
மேன்ஹம்பணமும்வாய்திறக்குமேன்பது
ஹன்கேட்டோமிப்போபணத்திலும்வேறு
ஹவநேசஹமில்ஹஹயயாவேன்ஹன். இந
தக்காலத்திலேசிலர்க்குடத்திப்பணங்கண்
பாலுநக்கியேடுக்கக்கசார்கனோன்றுரு
வானவர்கோன்னர். அவஹம்துசநதேக
மோவதுவமவர்க ஊக்குநாஹதயாவ
துக்கு உத்தாட்சிகே ஊமேன்ஹசோல்ஹகி
ஹன்.

ஒருராசாபணத்தினுபலினுலேதன்சர்
ஹமயில்லாதவரியேல்லாஹவத்தடம்
பாடுஹத்திரவரியும்ஹவத்தான். இதுஅவன்
மகனுக்குஹதலாய்ப்போருநதாமல்நாஹ
கிறவநதவரிஹயக்கேட்கிறதுலேசுஹசக்
கேபாயருக்குதேன்றுதகப்பனுக்கவன்
சோல்லவராசாமஹமோழ்சோல்லா
மல்மகணயஹுட்டினன். பலநாட்போன
டன்னுபத்தவரிப்பணஞ்சேர்நததின்மேலே
மகணயராசாவஹுட்டத்தநதப்பணத்
ஹதஹகரச்சோல்லநாஹதோவேன்றுகேட்
பான். மகன்வேஹென்றுநிணயாமல்நன்
ஹம்மணக்குதேன்ஹடின்டிராசாவதுஹத்தி
ரவரிப்பணமாக்குமேன்ஹன். கேட்டிரோ
பணம்பநதாஹ்போதுமேப்படிவநதா
ஹம்பாராமல்லஹவயாவேன்ஹசோன்
ஹன்.

இப்படி பல பேச்சு களோடே போனது போக்கின் டின்புசாயங்காலத்திலே மீள வங்குதினா யே ஹிப் போயோரு பட்டிக்காட்டி லேதங்கினு ரீகஸ். குதினா னயத்த ஸாயா மலிராமா ஹமேயவட்டுக்காலமே பயணத் துக்குத் தேடின வடத்திலு கப்பட்டதில் ஸ. வட்டுக்கு வட்டு நு ஹழ நது பார்க்க போரு வன்வளவ லேகட்டி ஹவத்திரு நதான். அவ னும ஹதவடச்சேர ன் னவடத்திலிராத்திர னுப்பது நாழி ஹகயுமே ன்பயரில்மேய்ந தத்தோடே னக்குவே குசேத மா னதி னு ஹதப்பரிச்சேத மாய்வட மாட்டே னே ன் னுன். அதுக்கூர்நாடா ன்தானே போய்ந யம்பயஞ்சோல்லியமர்த்தினு ஹமதுக்கும் பயரிச்சேதங்கோடுத் தால ஹதவடச்சம்ம திப்பே னே ன் னுன். நாலுபேருங்கூடமேய்ந தகோல் ஸ னுயப்பார்த்து மிதித்ததுமேய்ந ததுமதிக்கப்பத்துப்பணத்துச்சேதமேட் டுப்பணத்துச்சேத னு ன்பே ன் னுசோல்லக் க ஹபசியலே திர்த்தபட்டிக்கு நாலுபணத் த ஹதவாங்கிக்குதினா னயவட்டுவடான்.

குருபோவே ன் னுல்லே குவாய்ச்சல்த்துக் கோண்டுநமக்கிநதக்குதினா யே ன் னத்துக் கிதுவநததி னுலேசிலவுக ளோத்த ன் னசஞ்ச லங்க ளோத்த ன் னசங் ஹககேடுக ளோத்த ன் ன இதேல்லாமே ன் னமகி ஹமக்குத்தகாதப்பா வே ன் னகா ன ஹபயாகப்போகத்து ன் னிந தார். அதுக்குச்சீ ஹக்க ளு ன் னாரும் ஆ அ தகாதே ன் னங்கா ன ஹபநபக்கவம்மாலா

காதேன்மஞ்சோல்லிக்குகோண்டிருக்கபோ
ருவந்தவண்ணிதேல்லாங்கேட்டுக்கவணைப்
பபேண்டிபாறுமயாபேண்டி. இநதத்து
ரிதமேல்லாங்குதினாறுயப்பிடத்ததோ
உத்தினுலேவந்ததாக்குஞ்சிலவேபாபேசில
வபண்ணியேனக்குகநதுபணநதநதாலந
தத்தோஉத்தகக்கழித்துநிக்குவேணைன்
அன். சேலவக்கஞ்சினும்காரியமல்லவேன்
அபணங்கோடுக்கச்சம்மதித்துத்தோஉத்
தகக்கழிக்கச்சோன்னுரீகல்த.

அப்போதநதுவந்தவண்ணவரீகணையே
யக்கப்பலசபங்குகணாச்சேய்துபலபச்சி
ணகணாப்படுங்கிக்குதினாமேலேதாவா
ணாணவேனும் அலவேனாமறுபய
மிட்டுஞ்சூழ்சூழமும் அறுவலம்பநது
பாலாறுதங்கோண்டுதணபரியநதங்குதி
னாறுயத்தடித்தபவையுநதபோய்றுக
காதிய்றுகபிடத்தநின்னன். இநதக்காதி
லேயாக்குநதோஉமேல்லாநிங்குது இப்ப
டக்கோத்ததோஉத்தகக்கழிக்கண்ணந
தக்காதறுத்தாரீகலிப்போறுதக்கிதுவம
றுத்துப்போடாலநநாந்தோஉமாம
றுநிங்குமேன்னன். இவ்வாறுபணேவே
ரிவாணாத்தடிக்காறுதயறுத்துத்திடே
ணத்தாரக்கோண்டுபோய்த்தோஉநதோப
தாதபடக்காழமாங்குழிவேடிப்பறுதத்
துமேலேமண்போட்டுக்குஅபோட்டுவட்டு
வந்தாரீகல்த. இதிலேயன்றேல்லாஞ்சேன்
றுதினுல்லாநாங்காலமேபோய்வேகுதோந
தறுப்பட்டுமடத்துக்குச்சேன்னுரீகல்த.

சுமபது

பிராமணனசோனன

புரோகிதக

கனது.

மபத்துக்குச்சேன்மபம்பாடுருவா
னவரீலேடுகவணப்படிருந்தார். தந்தகுதி
னாமிகவங்குமபப்படுதினாயானும
வணயல்லாமல்பந்ததேன்மாமிகவஞ்சந
தோமாமாச்சு ஆனல்க்குதினாயுலேப
பியலனுபவத்ததுக்கவானுதக ஊந்ணக்
கந்ணக்கவேடுமணக்கிலேசப்பட்டுக்கோண்
டருந்தார். அப்படியேசீமாமக்கணக்கூட்
டருவத்துக்கோண்டுதாம்பலபாமதா
னங்கணச்சோல்லத்துவக்கினர்.

தம்பமாரேவரவரநாடோமமதிகமதி
கமாகப்படிமபஞ்சவாழ்வகலோல்லாம
போய்ப்பானவாழ்வேன்மகண்டுட்டக்கி
மேன். தின்னுமகலப்பல்லாதநன்னமயுங்
கசப்புக்கலப்பல்லாதவனப்பநதுக்கங்
கலப்பல்லாதமகிட்சியுமிங்கேகினாயா
து. ஜனயயோவணயன்மியபகாமாய்க்
குதினாவந்ததேன்மநாமிகவமகிழ்ந்ததல்

ஸவேர இநதப்பாக்கியத் தோடேதோடர்
 நதுடனையன்றுதானேவந்ததுரிதகிலே
 சங்கமங்கண்டிகளே. ஒருதுளித்தேண்ண
 நக்கவத்தண்கசப்புடையுங்கவேணுமோ
 ஆசாலநேல்லுநதன்னுமியுளாது எவ்வ
 னகக்கணிக்ருநதோலுங்கோட்புடையுண்
 டுதேல்லாடாதுதானையாகிலுநா
 னேருதினத்தொவலனுபவத்தபொல்
 லாப்புமேத்தக்துநாநயேறித்திரியவே
 னக்கியோக்கியமில்லையாக்கும்மேல்வ
 திக்கேதிராய்ப்போகிறதேன்னுலாருநதன்
 னமயோவல்லையையனியநதக்துநாந
 னயத்திருப்பவனுப்புகிறதேகருமமேனார்.

அதுக்குச்சீலாக்களேல்லாருமாகாதா
 காதிதேன்றுப்படிசோல்லாதேயுமயா
 நிர்கோண்டித்தினாநாங்கலாதேடி
 னத்தினாநாபல்லவேதேவாதினமாப்த
 தானகவந்தத்தினாயல்லோநாமினதத்
 திருப்பவனுப்பினுத்திருவுளத்தக்கேதி
 ராய்ப்போகிறதாடும் இதுதோடிமயா
 இதுவந்தவாக்கத்தினாநயப்படித்திருநத
 தோடித்தயநதவல்லவன்கழித்தபு
 பாபஞ்சத்தக்கதோன்றுமில்லையெனார்
 களா.

இத்தோடின்னம்பலதாயங்கமாயவர்
 களாவரிவாகச்சொன்னதினங்குருவமனந
 தேறிநில்களாசொன்னபடியாகப்பெண்
 னார். ஆகிலுமன்னவந்தமோசம்போலையனி
 வராதபடிக்கிராமாருத்தினாமேயவட

வேராண் னுது ஷே டி லே க ட்டு வக் க வே ணு
மேயதுக் கா ணவட னுங் கா ணே ணே ன் னு ர்.
அப் பே ரு பே னு து யே ன்பவ ணி துக் கா லே ரு
ண யே ன் ன வப் பே ரு தா ன் பே ரு யா லு
கோ ப்பு க ண ஷே டி க் கே கா ண் டு வந தோ ரு
ஹ ஷே லே நே த் தி யா ன லா ய ம் க் டு ண் த்
திலே க ட்டு கி ஹே ணே ன் னு ன்.

எ ன் னு நி டி டு தி லே பு றப் ப ட்டு வ ஹி யோ
ரத் திலே ரு ந த டி று மா ண் ட க் கே கா டி யா ல் ன்
மே லே ஹி நி ன் னு ஷே வ் னு வக் கே கா ட் னு பக் கே கா
பா லி யா ல் வே டி த் து வக் கி னு ன். ஆ கி லு ந
தா னு ணி ப் பக் கத் திலே ரு ந த டி ப் பக் கத் து
வே ட்டு கி று து க் க ண் டு வ ஹி ப் பே ரு க் க னு க
வந த வே ரு டி ரா ம ண் ன் த ம் டி யப் ப டி
நி ல் லா தே கோ ம் பே ரு டி யு ம் வ ஹி ப் பே ரு
கி லு யே ன் னு ன். அ து க் க வ ணி ந த் து ம் ச வ
ண மே ண க் கு ச் சோ ல் ல வந தா யோ லே வ ன்
ஹி னு டி யு ம் சோ ரு கி னு வத் திலே ரு ந த வே டி
வா லா டி ரா ம ண் ண யே ஹி ந தா ன். அவ
ஹி ந த ஹி னு ப டி ஹி ய ட் பே ன் னு வ ல
கி த் தப் ப டி ப் பே ரு ய் வ டி ன்.

பே னு து யோ லே வ ன் னு ஹி ன் னி ன் னு ப டி
ய ன் ன ஹி ன் னு வே டி னு தி னு ம் பா தி க் கு
மே ல் ம ரு ம் ஹி ப் பே ரு ய் ஹி ன் னு சத் தோ டே
தா னு ம் வ ஹி ந தா ன். அ ம் ம ம் மா வந தப் ப
ரா ம ண் ன வே டி சா ல் தி ரு ம கா பு ரோ கி த ன்
அ வ ன் சோ ன் ன ப டி க் கா யி ம் ஹே ன் னு க
டு க வே ஹி ந த டி ரா ம ண் ணப் ப ஹி க் கே கா ண்
பே ரு டி னு ன். ச டு தி ய லு வ ன் கி டி வே ரு டி வ

நுகிறுதுதப்பிராமணன் கண்டநுதப்பதி
யல்லாதமிருகமேன்னசேய்யமோவேன்
மஞ்சரிநின்னான். பேறுதசேன்றேருகும்து
போட்டு அய்யாநீர்மகாசாஸ்திரியன்
னமோருபரோகிதமேனக்குச்சோல்லவே
ணும்நான்பரமாய்தருவன்சீடனுக்கும்.
அபர்பேயரினெனக்குப்பட்சமேத்தவவருக்
குத்தலாநீநதுவயதாக்கோல்தலாக்கோது
சநாலிலேசாபாரேன்அபயநதிருக்கிறேன்.
இப்போநீரேனக்காறுகலாகவவருக்கு
கிவகாலமேப்போதுதேன்அமதுக்கு
காணப்படுமறுபயாலாமின்னதேன்அமே
னக்குச்சோல்லமேன்னான்.

பிராமணன் தப்புவதுக்கோல்தலாப்
பலபலபோக்குச்சோன்னுமவன்வடாத
தினம்கறுபசியலே ஆசனஞ்சீதஞ்சீவனநா
சமேன்னான். இதேறுதயாவதுக்கய்து
சோல்லமேன்அவனலடிக்கேட்க உன்கு
ருக்கலுக்கிருப்பபங்குலாநீநதுவன்னமக்
கவருக்குச்சாவுகிடணதுக்கறுபயாலாமேன்
அபிராமணன்சோன்னான்.

பேறுதயநமஸ்காதுசேய்துபோய்வேட்
டனகிணாறுபமபத்துக்கிட்டுத்துக்கோண்டு
நபநதசேய்தியேல்லாம்பவனகவடபரமாய்ச்
சோன்னான். குருக்கலிதுக்குவசாரப்பப்
டுச்சோன்னபிராமணன்மகாசாஸ்திரி
யல்லவேன்அசோல்லக்கடபாது. உனக்க
வன்சோன்னபடியேல்லாஞ்சரியாயுப
னையாச்சுதே. எனக்குஞ்சோல்லியனுப்ப

நயநு

னபுரோகிதநுநதப்பமாடாது ஆசனஞ்சீ
தஞ்சீவனநாசமகாயத்திவசனம இனியேச்
சரிக்னகயாக்கும் வேண்டியது ஒருக்கா
லுங்காஸ்கத்திசேய்யலாகாது இதின்மே
லாண்டவரீதிருவளமேன்ஹர்.

ஏழாவது

குதினாய்ஸ்ருநதுஷ்டுநத

கதை.

சேடன்னவேச்சரிக்கையோடுநேடுநா
லிருநதபின்புசீர்மமவழியேபோனம்சீ
உரீகல்தகயிப்பணம்பறியுமோழியம
பத்திலதுவரவறியாதேன்றதப்பற்றி
யுருக்கூர்சுற்றித்திரியப்பறப்பிடார்கல்த.

ஒருநாளாவர்கல்தமபத்துக்குத்திரும்பிவ
ருகயிலுசநதனுசநதுருக்கல்தகுதினா
மேல்வரும்போதுகிழேதோங்கினவொ
ருமரக்கோப்புப்பபவேயவர்தணப்பாடு
புகேவெருநததாம். அதணச்சீஉரீகல்தோ
டுத்தாரீகல்தோன்றெண்ணிசும்மாவனேகந
தாரமவரீசேன்றபின்புதணப்பாகேங்கே
தாருங்கோலோன்றுகேடார். அதங்கேவ
ருநதவடத்திற்கிபக்குமேன்றவர்கல்த
சோல்லவவர்கோபத்துவெருநததேல்லா
மேடுக்கத்தேவயில்லையோநான்சோல்
லவேணுமோவேன்றார். அப்படியேயுப
னேமறையனேடப்போய்வெருநதபாகே
டுத்துக்கோண்டுவருகயிலன்றிராத்திரி

மனுபுசோரிநதுபேய்ததினலேபசும்புக்
காடிலேமேய்நதிருநதஞ்ஞைகழிநதுவட
பலேத்தினயத்தணப்பாகிலேநதிக்குருவன்
னகயல்வவத்தான்.

அப்போதவரீசீச்சீயேன்றுவேடுவாய்ச்
சினந்தார். அதுக்கேல்லாரூங்குடையதே
தயாவதுஞ்சகலமுமேடுக்கச்சோல்ல
முன்கம்பத்ததல்லபோகம்பத்தபடிசேய்
ததினலிப்போநீர்கோபங்காட்டுவானே
னேன்றுரீகன். குருபோவேன்றுலப்படி
யன்றே எடுக்கத்தடுவதுமேடுக்கத்தகாத
துமுண்டுனவநதுநடக்கவேண்டுமென்
து. அதுக்கவரீகனம்மாத்திரத்துக்கு
நாங்கலமனுதரல்லவேன்றுடுக்கவேண்
டையனதமாத்திரம்பேறுபடவேடுதச்சோன்
னரீகனவருமேடுதினார்.

அப்புறம்போனகயல்வடுக்குநிலத்திலீ
ரமாகக்கோல்தனத்தார்நதநடையாய்ப்
போகிறநாண்டிக்காங்குதினாதவநின்
நததாம். அத்தண்ணையலிருநதஞ்ஞைய்
குருவநதண்குடங்காஸ்மேலுமாகவதுந
துகோவேன்றுலையேண்ணையேடுக்கபோ
டவாரூங்கோலோன்றுகூட்டிடார். சீதரு
மோடவநதுமுன்னேடுதித்தநதபோண
னயயேடுத்தோருவன்வாசிக்கவதுநத
தணப்பாகேடுக்கவம்வதுநதசோமன்
வேதாடியேடுக்கவம்வதுநதசம்மையுல
லுநடையேடுக்கவமென்றுவன்வாசித்தபடி
ஒன்றுன்றுயேல்லாததயுமேடுத்துவக்

கக் குருக் கஸ்தி ம மாண மாயங் கேகிபந
தாரீ.

அவரிப் பட்டிகிபநது தம் னமயமேடுக்கச்
சோல்லயேத்தண்கேஞ்சினுமேத்தண்சி
னநதாலுமிது வம் ஏம்கனவேயோஊய
லேஹுதாததினலேமாட்டோமேன்மசாதித்
தாரீகஸ்தி. ஐயாவம் னமயமேடுக்கவேஹுதி
னதேங்கேகாட்டும் எஹுதின பட்டியேசேய்
போமோழியவேஹுதாததயோருக்கா
லுஞ்சேய்யச்சம் மதியோமேன்மரீகஸ்தி.
அவருமிவரீகஸ்திசாதண்கண்டுதப்பும்வ
ழவேஹுன்மங்கானுமலோஊயமேஹுத்
தாணியும்வாங்கிக்கிபநதுவடத்தில்நா
னும்வஹுநதாலேடுக்கக்கடவரீகஸ்தி
மேஹுதினரீ.

எஹுதின னதக்கண்டுசீஹுரீகஸ்திமோரு
மிக்கப்போயவனாயேடுத்தாரீகஸ்தி. வ
ஹுநதகுழியம்சேஹுநதபட்டியனலவருடம்
பேல்லாஞ்சகதியாயஹுக்குப்பட்டதேன்மச
மிபத்திலிருநததண்ணீரிலேஹுரிப்பாடி
னரீகஸ்தி. டின்புபஹுயபட்டியுட்பேல்லா
ஹுடுத்தவனாக் குதினாயலேம்மமபத்துக்
குக்கோண்டுபோய்வடாரீகஸ்தி.

எட்டாவது

குறுவசேசமீத

தகனத.

குழியல்வெருநதுகிபநதசனமயத்தில்
மிகவுமஞ்சிப்பதறினதால்பட்டராமணன்
முன்சொல்லியருநதபுரோகிதத்தின்மே
லொருத்தன்க்கும்பாபகமில்லாதேபோ
யம்று. திரும்பக்குதிறையேறினபம்பாடு
மாத்திரமிருப்பபங்குஸீர்நததேன்முகண்
டுகுருத்தானேவசாரப்பபார். ஆகிலும
பத்துக்குச்சேருமனவமோன்மஞ்சொல்லா
தேபோனார்.

தனார்நதவயதுகாலத்திலேவெருநதவ
திர்த்தியனலன்றிராத்திரிநித்திறாகோஸ்த
னாமலாராடமாப்பபுரண்டு கோண்டு
சோன்னபுரோகிதநிணவதேதான்றினதி
னல்வேடுவாய்ச்சஞ்சலப்பபார். குதிறா
யனின்மகுழியல்வெருநததினலுடலதிர்ந
தவலியாராடப்படுத்ததேன்மநிணக்க
மாடாமல ஆசனங்குஸீர்நதத்தோடே
சாங்காலங்கிடினதினலாக்குமிதேல்லா
மாடுதேன்மநிச்சயத்தார். இநதநிணவே
பன்றிராத்திரிமுருநதம்மிலேபயநது

புதறியோருநிமிஷஞாங்கண்ணாடமாடா
மலடகக்கடிபேருஞ்ச்சிட்டுமணநதா
பணதாம்புறகுடையக்காலமேசுடாக்
கணயனுழப்பித்தார்.

அவர்களும்வநதுபார்க்கவவர்க்கச்
சாயல்பெறுகவருகண்ணுழியாய்வந
ததாகவருகமேல்லாமவ்றுச்சுருங்கின
தாகவமதிலேபனுப்போபேவேணப்புப்ப
நதுபஞ்சனபநததாகவ்வாய்ரமின்
ஹொம்ஹதக்குறாவம்பிரமித்தாம்போலே
யுய்றுப்பார்க்கவங்கண்டுமிகவம்பயந
தார்கலா.

அப்போதவர்க்குஞ்ச்சிட்டுத்தம்பமா
ரேயேண்ணக்கல்லுறையல்வத்துச்சவச்
சேமஞ்சேய்யங்கோலோன்றார். அதேஹத
யாவேன்றவர்க்குபதறிக்கேட்க அதேன்
ன ஆசனஞ்சீதஞ்சீவனநாசமேன்றஹதம
நதீர்கலோலாவேன்றாமிண்டுருக்கலாசோல்
லுவார். நேய்றுநான்றவநதகுழியலேநீ
ருஞ்சகதியுமேத்தவாஹகயலுலேனக்கிருப்
பபத்திரநதாக்கினதாம். ஆகிலுமப்போ
திருநதவாபத்திலுலேனக்குத்தோன்றாதே
போய்று. பமகுபேருவாய்ருப்பபங்கு
லிரிநததுங்கண்டேன்பிராமணன்சொன்
னசாஹ்நாருநிணத்தேன். அப்படியாரத்
திரிநுதுபம்பன்வலியுமாராடாங்க
கண்டுசம்ஹதித்திறகோலாநாடம்சாவு
கிடணதேன்றாநன்யுக்கண்டுகோண்டேன்.
இனிவேலுலோசணதேஹபயல்ஹசீக்கிர

மாப்ச்சேமத்துக்காயத்தம்பண்ணுவீக
லோனார்.

அதுக்கவரீக லும நதச்சூனத்தநிணத்
தஞ்சினரீகலா அஞ்சினலு லுலாஸ்சத்தநத
வேலிவடாதபக்கிநா லுலத மாப்குரு
லன்மனநதேறுப்பம்பலபாறுதஸ்சோன்
னரீகலா. என்னசோன் லுல மபருக்கும
னக்கிலேசமாறுலுலயேன்லகண்டு லுன்
னநதவூரீக்கு லுக்கார லுயருநத அசேதன
லுரீத்திமகன் அசங்கதனென்பல லுணய
லுபுட்டித்தத்தங்கலாரு லுலபட்டித்தசனி
லுயநீக்கியவரீமனநதே லுறுக்கோண்டு
பேரயலுடாரீகலா.

லுன்னபநததேல்லாம்பலபாறுமாப்கேட்
பட்டிப்பாடு அசங்கதன்வநதுசம்புலத்ததே
லுதய்யா உமக்குவநதகு லுலயேன்னநோ
வேன்னபலயேன்னலசாரமேன்னகிலேச
மேன்னவேன்குருவேயேன் லுணயா வேயேன்
பதா வேசோலுலு மே லுலக லுணபாய் லுக்
குத்துட்டிக்கக்கே லுடான். அதுக்கேல்லாத்துக்
கும ஆசனசீதஞ்சீவனநாசமேன்கிலுபசன
மோழியவேலுருமலுவுத்தா லுங்குருசோன்
னபரல்ல. அப்போதவன் லுலதுதான்
ஆசனசீத லுமக்குநாசமே லுலநதப்டிராம
ணன்சோன் லுனேநா லும அலுலச லுலுண
மபலுக்குநாசமாப்பண்ணுகிலே லுன் அந
தப்டிராம லுண லுலயேனக்குக்காட்டுங்கோ
லா லுலுக்குலுக்க லுபுலுசபண்ணியலுலு

வந்ததோ ஊமேல்லாநிக்குத் தீர்த்துப் போடுவேன் வணக்காட்டுச் சீக்கிரமா ய்க்காட்டுபேன் அன்.

உலகநகப்புறாசயேன் லேருபுறாசயன் போ ஒருக்காலுமிப்படிப்பபுறாசகண்டது மில்லாகேடது மில்லா உதாவதாசச் சோல்லேன் அர். இதுக்குமலமோழி அசங்கதன் சோல்லத்துடங்கினன். இவ்வகப்புறாசய்சனமயம்புறச்சனமயங்கலிலகப்பபாதபுறாசயாக்குமநன் அய்க்கேட்க.

ஒருசேடியுநதானவன் வேகுசிவபத்திக் காரன் அனுதினம்பண்டாரங்கலநக்கசனம்போபவாசயனலவர்கலாயேங்கே கண்டாலுமசனத்துக்கனுபப்பான். அவனுக்குமக்கலில்லாகேகண்டமலனலயேபேன் அலப்படிநித்தமோரிருபண்டாரங்கலநக்குச்சோஅக்கவும்போபவுஞ்சலப்பாகக் கோலாபுபுரு உன்சேய்கிறதுபோருநதலல்லையாகிலுமிதினேபுரு உனுக்கேதாகிலுஞ்சோன்னலவன்மனம்போஅக்கமாட்டாரேன் லவலாநததினலோருபாயமேடுத்தாரன்.

ஒருநாலாநதச்சேடியகனுபயலுநதுகண்டபண்டாரத்ததயனுபத்தேன் லேலின் லகக்குப்பிச்சுசபண்ணவேணுமய்யா வேன் அன். அவனுஞ்சம்மதித்ததினல் இப்போகனுபயலேவேலையாயுக்கிறேன் நீர்தானேன் லுட்டுக்குப்போயேன் லுதிருக்

கீநதச்சேய்திசோல்லநான்பருமலாவுமங்
கேகாத்திருமேன்அன். பண்பாடஞ்சநதோ
உமாய்ப்போய்ச்சேடிசோன்னதயவன்
மணயாடியோபேசோன்னன். அதுக்கவ
ஸிவனேருக்காலுமிங்கேவராதவனக்
குமேன்அகண்டுகோண்டுமேத்தநல்லதுநீ
ரிங்கேயருமேன்அவட்துத்திண்ணமேலே
பாய்வரித்தரன்.

புழப்பாடுபனவட்துதும்பநன்அய்ப்
பேருக்கியேங்குஞ்சாணங்கியுயத்தேரித்
துத்தன்கால்அகசுத்திகாஞ்சேய்துபுச்சி
யத்தோபேநல்லுக்குத்துகியவலகனக
னயகனகயலேடுத்துக்கோண்பாள். புக
தில்நிறையச்சாம்பலுத்தபவத்தாழம்பு
சுக்கோண்டுநடுமும்பத்திலுலகனகனயக்
கிபத்தியதுக்குமுன்மும்முனமுசாஉபாங்
கமாய்வருதுமுணமுணவேன்அசிலமந
திரங்கலாச்சோன்னன். சோன்னதின்
மேலேலுலகனகனயத்துபத்த
முன்னேயதிருநதவடத்தில்அவத்தரன்.
அதேல்லாழும்பாபர்த்துக்கோண்டிரு
நதபண்பாடம்பேருவாச்சரியப்பட்டுஇந
நாள்மட்டுநான்காணதவதிசேயங்கலா
யப்போகண்டேன் இதென்னவனகபுனச
யம்மாபேன்அகேடான். அதுக்கவரிது
வேங்கலாருதேய்வத்தின்வசேஉபுனச
வனகயனிமேல்நீருநன்அயறியப்போ
ரேன்அவடினாபுநதுபோனகயல்து

வன் ற ஊ மே லே னு கியு மே ன் ற ம ர் ந த ச த்
த ம ர ய் த் த ண் னி லே சோ ண் னு ம் பே ர லே
சோ ண் னு ள்.

அ ப் ப டி சோ ண் னு லு ம வ ள் ற ள் கு ம் பி ன ப
டி க் டு ப் ப ண் ட ர ற ங் க ர தி லே ல னு ந த து.
அ ப் பே ர த வ ண் தே வ ர தி ன ம ர ய் த் த ப் பி ப்
பி னு ப் பி த் தே னு வே ண் னு சே டி ச் சி லே டி லே னு
ஹ ந த வ ட னே ச த் த ப் பி ப் ர து த் த ப் பி ப் பே ர ய்
ல ட ன்.

அ வ ண் பே ர ண வ டி யி லே சே டி வ ந து ந ற ண
னு ப் பி ன ப ண் ட ர ற மே ங் க டி யே ண் னு கே ட் க
அ வ லு ம் ந ஸ் ல ப ண் ட ர ற ம ஸ் லே ர ல ன த ல
ஹ ச ய னு ப் பி ணி ர். வ ந த வ ட னே யு ல க் னு க
ஹ த் த ர ச் சோ ஸ் ல க் கே ட ர து க் டு ந ற ணி ப்
பே ர சே டி ய ர் வ ரு வ ரே ய வ ரு த் த ர ற
மி ஸ் ல ர ம ல் கே ர டு க் க ப் பி ப் ர து ச ம் றி ரு
மே ண் னு தே ர ப ற ஹ ய ல ி த் து ப் பே ர ப் பே
ண வ ர் கே ட் க ம ர ட ற ம லு ட னே னு ஹ க் கி க்
கோ ண் டு பே ர னு ரே ண் னு ள். அ து க் டு ச் சே டி
அ டி ய ப் பி டி ய ஸ் ல வே ப ண் ட ர ற ங் க லோ ண்
ண கே ட ற லு ங் கோ டு க் கி லு தே ண க் டு ச் ச ம்
ம தி யே ண் னு ல க் னு க ஹ ய க் னு க ய லே ன தி ப்
ப ண் ட ர ற த் ஹ த் தே டி ய ஹ து க் கோ டு க் கத்
தே ரு ல லே பே ர னு ள்.

ப ண் ட ர ற னு ம் வ ரு ங் க ர றி ய னு ட னு டி
பே ர க க் க ர ண வே ரு தே ரு னு டு க் கி லே ர
து ங் கி ய ரு ந து அ வ னு ல க் னு க யே ர டே சே ப்
டி வ ரு வ ஹ த க் க ண் ட பே ர தி தே ர வே ண் னு

ஊமேலேபுறசுநு கிக்குவருகி அனேன் லேபுட்
டமேடுத்தான். சேடியும்பண்டாரமேபண்
டாரமேயேன் லுடன்பய் லுத்தோடர்நதோ
டவவனதிகமதிகமாயோடக்கனுடசியம்
சேடிக்குவயது காலனும்பேருநதோநதியுமி
ருநததினலோடமாயுடாமஸ்நின் லுஷ்ட்டுக்
குத்திரும்பினன். அதுவேயுலக்கனுடபுறசு
யுதநாநநதபட்டாரமணன் லுதுகின்மே
லேனுகித்தால் ஆசனே உண்ணமாகியவனுக்
கல்லாமலுமக்குநாசம்வரானதுயாவேன்
அன்.

அதுக்குப்பரமாய்தகுருவுஞ்சிரித்து ஞாயத்
தின்படையேயுண்ண அசங்கதனேன்பார்
கலா. எப்போதுஞ்சரசங்க ஊர்சேய்து
கோண்டு வருகியேன் லுர். அவனுக்குக்
கலாசிரித்ததாக்கண்டுபரிசாசத்தனதுஷ்ட்
டுமிண்டுஞ்சோல்லவந்தான். ஐயாட்டார
மணன்சோன்னவசன லுலாபட்டதானே.
ஆகிலுமதுக்கய்துத்தனது லுய்க்காண
வேண்டியது. இருப்பிடத்திக்குலுலமகண்
டாய்சாவுக்கனுடயாரலமே லுதுசரியே
ஆனுப்புறக்காரணமில்லாமல் ஆசனங்கு
லரிர்நதுபோலுலையவன்சோன்னபட்ட
யாகும். தண்ணீர்லேயுஞ்சேய் லுலையும்த
நதிரிதிலேயுருப்பிடங்குலரிர்நததுமேத்
தவதிசேயமோ. அப்போதுலரிராதேபோ
லுலதிசேயமாகும் இப்போதிநதக்கவஊ
லுயுஷ்ட்டுஷ்ட்டுமினிமேய்சேய் லுலுலுக்கா

தாமஸுநதண்ணீரிலேவழாமலுமல்லே
 ருபுறக்காரணமில்லாமலும் ஆசனசீதங்
 கண்டாலப்போசீபனநாசங்கிடனதேன்
 லுநிணக்கலாம். இதோபுயமல்லேல்லா
 மபத்தமயாபேன்லன். அசங்கதன்சோன்
 னதுகுருவன்மனதிலேஹதத்தாபம்போ
 லேதோன்றியும் ஆதலாய்ச் சந்தேஹி
 யேனாநதுசாப்பிடவமங்கங்கேதிரியவநது
 வக்கினர்.

இப்படிசிறிதுநாள்மாதிரிம்போன
 பம்பாடுகுருதாதிரிசோத்தியத்திலேக
 ணமறுபுயோருபாடமாய்ப்பேய்நதது.
 அத்தோபேகுருவன்படுக்காமேலேயருப்
 பிடத்தக்கச்சேவ்வயடுத்தாய்போலே
 மோட்டுறோருக்குவாநதாலுநதாக்கத்
 தினுலவருத்தேதிரியாதேபோய்யும். ம
 றுபுயமறுபுயோபோருக்குமோபுநதபன்
 பகுருக்களாநித்தினாயோபேபுரண்டுபட்
 ப ஸாதத்தின்மேச்சமனகவருப்பிடம்படத்
 தாங்கிக்கிடநதார். அப்படிதாக்கினருல
 றமயலுலேதிடேனவழித்துமிகவமி
 ருப்பிடங்குரீர்நததாக்கண்டுலுலமய
 றக்கவப்போபேயேருபுறக்காரணமில்
 லுயேநமக்கிணிச்சாக்காலம்பநததேன்
 லிச்சயத்தார்.

வநதகுரீர்ச்சிக்குச்சீடீர்கலும்பேயே
 புறாநதிரங்காணமப்படுக்கயண்டு
 லுலமறுதலாய்க்குருவனிருப்பிடச்சீதத

தினுல்வந்ததென்றநினைத்துமுன்சொன்ன
சஞ்ஞநினைவேவறுங்காலமிதென்றேண்ணி
னாகல்த. காணவந்ததன்சாதிமனுடைய
மிவர்களுடையபொத்தபுத்திமாண்கலா
கக்கொல்தாச்சொன்னயாவமுதற்கு
கொண்டபுத்தபுத்தபாமல் ஆசனசீதஞ்
சீவனநாசமேன்பதொழியவந்தயாவருக்
கும்மமொழியச்சரியாதேபோனார்.

நாலுக்குநாலிவரிவ்வாறுபுத்தமிகு
சின்மனக்கவையுஞ்சரிபேலயின்முந
தாங்கமாடாதேயவரோருநால்தொப
மாய்க்கிபந்தார். அதுக்கெல்லாருங்காகு
பென்றதனுமேய்னகனவத்து அய்யோம
புத்தாரேமாய்ந்தபொனரேயென்றமுத
லறிச்சவச்சேமத்தாசாரம்பண்ணிக்குளிப்
பாடப்போனாகல்த.

அதுக்குமபத்திலிருந்தபெரியதொடியின்
றுயத்தண்ணீராவட்டுப்பணமேன்றவ
றையதிலேபோட்டு அருக்கிச்சூழப்பத்துப்
பேரோருமிக்கத்தேய்த்துக்களுவனாகல்த.
கருவம்பொதவருக்குமயக்கந்தெளிந்தா
லுந்தண்ணீரிலேஞ்சுவாங்கமாடாமலு
மவர்களுக்கின்னககாலாலேசயக்கி
ண்காண்டிக்கமாடாமலுமிண்சத்தனத்
தினுல்பாமாய்தருமபயர்னகயலே
சேய்மார்.

இதின்மேலேவேருவாய்க்குடங்குடய
வறுப்புந்தேருக்குல்தொசமாதுவந்தே

சுயது

டுத் து னு ன் னு ம் ப ன் னு ம் ப க் க த் தி ன் னு ம் ந
ருங் கச் சீ டி ர் க ள் வ ந தே ஸ் ல ரு ம் ஆ ச ன்
சீ த ன் சீ ப ன ந ஈ ச மே ன் னு ப ஈ டி க் கோ ண் டு
பே ர ய் க் க ஸ் ல ன ம ய லே னு வ த் த ப க் கி ன்
க ள்.

பரமாமதகுருவீன

கனாதமுநமு.

TRANSLATION.

THE
ADVENTURES
OF THE
GOOROO NOODLE.

FIRST STORY.

OF THE PASSAGE OVER THE RIVER.

THERE was a Gooroo* whose name was Noodle, who had five disciples serving under his command, Blockhead, Idiot, Simpleton, Dunce and Fool. These, having all six gone on foot through the surrounding villages, to make some enquiries respecting other disciples, were on

* For an account of the office and powers of the Gooroo, the reader is referred to the Abbé Dubois' work, on the Manners and Customs, &c. of the Hindoos. He will also be enabled to judge of the reverence paid this sacred character by a reference to the Institutes of Menu. Ch. xi. verse 229, 230 and 232.

their return to their Mattam,* when one day, they arrived in the third watch,† at the bank of a river.‡

Under a notion that this was a cruel stream, which, in consequence, could not be passed while it was awake, the Gooroo gave orders to Duncce, and dispatched him to ascertain whether the river were asleep. Upon this he lighted with a segar, and carried with him, a fire-brand§ which he had borne in his hand, and without approaching the river, kept aloof and stretching out the brand at arms length, dipped it into the water.

* The Mattam is a secluded retreat, in which the Gooroo and his disciples reside when not engaged in visitations to those who are under their spiritual controul.

† In their civil day the Tamuls divide the twenty-four hours into sixty parts, called ந ஈ ஸ்ர லு க, each of which consequently contains twenty-four minutes. Seven ந ஈ ஸ்ர லு க and a half make one ச ஈ ல லு or watch, four of which are contained in the day and four in the night. The term ச ஈ ல லு, however, is more commonly employed in marking the time of night than that of the day.

‡ The seven rivers celebrated in books, and classed together, are, க ஸ்ர லு க, the Ganges—ய ஸ்ர லு க, the Jumna—ந ஸ்ர லு க, the Nerbudda—ச ஈ ஸ்ர லு க, the Saraswati—க ஈ ஸ்ர லு க, the Cavery—க ஸ்ர லு க, the Kistnah, and க ஈ ஸ்ர லு க, the Godaveri.

§ The firebrands used in India are either large stakes of a kind of wood (*Ixora parviflora*) containing bitumen enough to support a flame, and which are analogous to the *tedæ* of the Ancients, or they are, as described by Tavernier, “un linge entortillé et trempé dans l’huile que l’on met dans une maniere de rechaut au bout d’un baton.”

Observing that as soon as he had immersed it, the water smoked with a hissing noise, away Dunc ran, hurrying, stumbling and tumbling, and cried out, "O Master! Master! this is not the time for passing the river. It is awake; and no sooner had I touched it, than it flew into a passion, hissed like a venomous serpent, and smoking in fierce rage, leaped and rushed at me. It is indeed a wonder that I escaped with the preservation of my life." To this the Gooroo replied, "What can we do in opposition to the divine will? We will wait a little while." So saying, they sat down in a spreading grove hard by, which formed a dark shade, and as each was relating, in order to pass the time there, different circumstances regarding this river, Blockhead spoke as follows:

"I have many a time heard my Grandfather tell of the ferocity and artfulness of this stream. My Grandfather was a great merchant. One day, he and a companion of his were driving along two asses laden with bags of salt, and when they had descended into the middle of the river, they washed themselves in the cool water, which was running up to their waists, (for, as it was in the hot season,* they were somewhat fatigued) and stopping the asses they bathed them also.

* According to book authorities the year is divided into six seasons, termed ചമ്രവതുകപ്തവത. The 1st called കറർ, comprehends August and September; it is the rainy season, at least on the Western side of India. 2nd, കളർ, the cold season,

“On arriving afterwards at the opposite bank, they saw, not only that the river had devoured the whole of the salt, but that the salt had all been miraculously drawn out, while the mouths of the gunny bags, which were well sewed, were not in the least opened. They congratulated themselves, saying, ha! ha! since the river has seized upon this salt, is it not a great blessing that it has left us unswallowed?”

Upon this Simpleton began another anecdote. “The stratagems, wiles and thefts of this river have been numerous even in my day. Listen to one. A dog* holding fast in his mouth a piece of mutton which he

comprehends October and November. 3rd, முகை பருந்து, the former dews, comprehends December and January. 4th, பருந்து பருந்து, the latter dews, February and March, (these two bear some analogy to the first rains and latter rains of the Jews, see Deut. ch. xi. 14). 5th, முதல் வெப்பம் காலம், the first hot season, April and May. 6th, மிகு வெப்பம், the hottest season, June and July. The Tamul months commence about the middle of our own, which throws these seasons a fortnight in advance. In ordinary conversation the above distinctions are not observed, but the following are substituted: பருந்து காலம் comprehends December, January, February and March, or the winter, and காலம் காலம் comprehends May, June, July, August and part of September, while the rainy season is called மழை காலம், by which we understand October, November and December.

* The reader will here recognize a fable with which he is familiar. The author has more than once, as will presently be seen, introduced current stories which seemed to suit his purpose.

had stolen, was swimming in the middle of the stream, when the river deceitfully exhibited in its water another piece of flesh. As for the dog, he conceived, that, without any deceit, what he saw was the bigger; so when quitting the piece which he held, he dived to snap at the larger one, both the one and the other disappeared, and the dog went home empty."

Whilst they were thus discoursing, they spied a horseman coming from the other side. As only a single span depth of water was flowing in the river, he remained on horseback, and without being the least afraid, came hastily splashing through. On perceiving this, they cried out, "Alack! alack! if our Gooroo too had a horse, both he and we with him might descend into the river without fear." Then they began to entreat him, saying, "O Sir, you must by all means buy a horse." The Gooroo Noodle however replied, "we will talk of this matter hereafter."

So as the day was declining and the evening approached, he sent again to examine whether the river were asleep. Idiot accordingly took the same fire brand, and on immersing it for the purpose of examination, he found that the water did not spirt up in the least, as the fire had been before extinguished; so being greatly delighted, he ran off, crying, "Now is the time! now is the time! come along quickly, and do not open your mouths or make any noise; the time of the deep slumber of the river is come; there is no occasion now for fear or alarm." Upon Idiot's shouting

out this good news, they suddenly started up, and without uttering a single word, all six of them cautiously descended into the stream. At each step, which was so planted that even the waves beaten up by their legs made no rippling sound, they raised their feet over the water, advanced them, pressed them down again, and with hearts beating pit-a-pat tripped along and passed the river.

As soon as they reached and ascended the bank, they were elated in proportion as they had before been sorrowful, and while they were jumping about, Fool who stood behind, counted all the rest without including himself.* As he only saw five persons while he was

* This story bears so close a resemblance to the 10th of "the Merry Tales of the Wise Men of Gotham," that we cannot but conclude, either that it was borrowed from that Tale, or what is more probable, that both had their origin in some commonly current story. The Merry Tales to which I allude are now so scarce, that the reader will perhaps have no opportunity of determining this important point unless assisted by the following extract.

"On a certain time there were twelve men of Gotham that went to fish, and some stood on dry land; and in going home one said to the other, We have ventured wonderfully in wading, I pray God that none of us come home to be drowned. Nay, marry, said one to the other, let us see that, for there did twelve of us come out. Then they told themselves, and every one told eleven; said the one to the other, there is one of us drowned. They went back to the brook where they had been fishing, and sought up and down for him that was wanting, making great lamentation. A courtier coming by, asked what it was they sought for, and why they were sorrowful. O! said they, this day we went to fish in the brook; twelve of us came out

counting, he took alarm, crying out, "Woe is me! woe is me! one is gone with the stream. Behold, Master, but five of us stand here." Having placed them all in a row, the Gooroo himself counted them two or three times over; but as he always reckoned, omitting himself, he too pronounced that there were but five. Thus as one and all, each leaving himself out, added together only the others, it became certain among them that the river had swallowed up one.

On this account they howled bitterly, crying out "Alas! alas!" and embracing one another exclaimed, "O thou cruel river. O thou more obdurate than a block, more savage than a panther. Hast thou not feared, yea but a little, to swallow up the disciple of the Gooroo Noodle, who is saluted, respected, worshipped and praised from one end of the world to the other? Wretch! hast thou such a daring spirit, thou son of a black bear; offspring of a cruel tiger! Shalt thou attain to a future world? shalt thou hereafter roll

together, and one is drowned. Said the courtier, tell how many there be of you; one of them said eleven, and he did not tell himself. Well, said the courtier, what will you give me, and I will find the twelfth man. Sir, said they, all the money we have got. Give me the money said the courtier, and began with the first, and gave him a stroke over the shoulders with his whip, which made him groan, saying, here is one: and so served them all, and they all groaned at the matter. When he came to the last, he paid him well, saying, here is the twelfth man. God's blessing on thy heart, said they, for thus finding our dear brother."

thy cool stream along? May thy source be totally dried up and scorched; may the glare dart upon the sand in thy bed; may fire feed upon thy waves; may thy meadows be parched and withered; may thy depths be filled with thorns! Without moisture, without coolness, without even a mark to point out the place of thy former existence, mayest thou be in future consumed away!"

Thus did they vent their abuse and railing, stretching forth their hands and cracking their fingers.* Nevertheless, from their hasty stupidity, no one knew up to that moment which among them had been carried away by the river, and no one enquired who it might be. Just at that juncture, a sensible man who was travelling along the road came up, and touched with compassion demanded, "How now Master, how now, tell me, what is this bustle about?" They in turn related to him in due order what had happened, and he fully perceiving their idiotism replied, "What has happened, has happened.† If you will make me a suitable recompense, I have power to call hither him who is gone with the stream; for know, that I am deeply versed in

* The Hindoos in uttering a malediction, unite their hands by interlacing the fingers, and then projecting them forwards produce that sound commonly called cracking the joints. Their imprecations are still further strengthened, as they think, by casting dust at the object of them.

† That is, what has taken place is irremediable.

legerdemain." To that the Gooroo rejoicing answered, "If you will do this, we will give you forty-five fanams which we have provided for our journey." Then the other raising a stick which he held in his hand, "'Tis in this," said he, "that this art is contained. If you will range yourselves in a row, and as you receive a blow upon the back, will each reckon by calling out his name, I will cause all six of you to be here present." Having thus placed them, he first gave the Gooroo a thump on the back: "Holla!" cried he, "'tis I, myself, the Gooroo." "One," replied the man. In this manner he gave a blow to all of them, and each repeating his name respectively and casting up the account, they agreed in finding that not one among the six was missing. Being therefore astonished they came round the conjurer, and bestowing great praise on him, paid him the money which they had promised and went away.

SECOND STORY.

OF THE PURCHASE OF THE HORSE'S EGG.

AFTER the Gooroo Noodle and his five disciples had arrived at the Mattam, they went about relating the dilemma in which they had been placed in the river.

Upon this an old one-eyed woman,* who was in the habit of sweeping the Mattam, having heard in detail all that had happened, said, “I am of opinion that there was a mistake in the mode in which you counted yourselves and added up the sum. If one reckons, leaving out either himself or any other person, the amount will be erroneous; however, if another occasion should occur, I will tell you a method by which such a mistake as this

* The Tamuls divide the natural life of women, as our immortal Barddivides human life, into seven ages, ஏழு வகைப்படுவம். Until seven years old they come under the denomination பேறுத; from seven till eleven they are considered பேதுமனுப; from eleven to thirteen மஃறுத; from thirteen to nineteen மபநறுத; from nineteen to twenty-five அஃறுத; from twenty-five to thirty-one தேஃறுத; from thirty-one to forty பேஃறுதம் பேண்; after the age of forty-one a female is reckoned an old woman, and is called, like the one-eyed dame in our story, கீழவ.

may be avoided. Having picked up the ordure* which lies on the commons, collect it together, and when you have patted it smooth, gather around it, and stooping down, dip the ends of your noses in the dung. Then count the impressions made by your noses, and you may thus know, without any error in the account, how many persons there are. In this very same manner, some fifty or sixty years ago, did we take account of a number† of women who were collected together.

They all replied, "This indeed is a capital plan and costs no money; it did not occur to any of us. Nevertheless, for all purposes, it will be best to buy a horse. Sir, you must by all means procure a horse." The Gooroo demanded how much the price of a horse would amount to. As they heard upon enquiry that it could not cost less than from fifty to a hundred pagodas, the Gooroo determined that he had not ability to pay so much.

The matter thus remained a good while under consideration, when one day they perceived that their milch

* This is a suggestion which would not appear quite so extravagant to a Hindoo as it must to an European, for the women of an Indian family are frequently employed in collecting the ordure of cattle, which they form into flattened cakes and dry in the sun against rocks or walls. These cakes are used as fuel by all classes.

† The words in the original are *ten women*, but the number *ten*, as well as *four*, is frequently used in an indefinite sense; thus resembling the number *nine* in Greek, when applied to time: as, *εννῆμαρ μὲν ἀνὰ στρατον ὤκετο κῆλα Σεοῖο*, Hom. lib. i.

cow which had been turned out to feed, did not return home at the close of the evening; they sought her all over the village, but as, notwithstanding their search, she was not to be found, Blockhead on the following day went to seek her in the surrounding villages.

On his return to the Mattam the third day, unable to discover her any where, he exclaimed with delight, "The cow, Sir, I cannot find: 'tis no matter, however, for I have met with a horse for us at a very low price." "How is that?" demanded the Gooroo with eagerness. To which Blockhead replied, "When I was on my return, after I had been searching from village to village, from common to common, from enclosure to enclosure, in order to find the milch cow, I perceived four or five mares grazing and reposing on the bank of a large lake. As I went on farther I found, in a place which was near, a number of horses' eggs hanging down in every direction, which could not be encompassed by one's two arms. Upon enquiry of one who came up, he informed me that they were in truth horses' eggs, and that the price of each of them was only four or five pagodas. Here is a fine opportunity, Sir. We can thus, at an easy rate, obtain a high bred horse, and as for its docility, this will depend upon the manner in which we rear it and break it in." They all consented to this proposition, and having united Idiot with him, delivered into their hands five pagodas, and despatched them forthwith on their journey.

After Blockhead and Idiot had set out, in the manner just mentioned, to purchase the horse's egg, Fool thus

threw out a doubt. "Grant that the egg of a high bred courser be obtained, still when obtained, it is only after having been sat upon that it will be hatched; but who in the world is to hatch it I am sure I do not know. He says that it is not to be encompassed by one's two arms: though then we were to keep ten hens together upon it, they could not even stand upon it, much less cover it. Tell us then how we are to manage in this business." On hearing what he said, they all stared at each other with astonishment, and without opening their mouths, remained speechless.* After a considerable pause, the Gooroo addressed himself separately to each of the three who were present, saying, "I see no other way but that one of us should sit on it." Upon this each made his excuses. "It is my business," says one, "to go daily to the river and fetch all the water that is wanted, as also to go to the jungle and procure canes for firewood, how therefore can I possibly hatch it?" Says another, "After remaining night and day without intermission in the kitchen, dressing rice, cooking all kinds of curries, making fancy cakes and boiling water, for every body, thus killing myself at the stoves, how can the hatching be performed by me?" Says another, "Before day break I go to the river, and after having

* This sort of tautology, common in Tamul, seems not unfrequent in Scripture; as in Psalm xxxix. ver. 3, "I held my tongue and spake nothing."

cleansed* my teeth, rinsed my mouth, washed my face, purified my hands and feet, and completed all my ceremonies according to the rules, I have to go round the flower gardens, cull the new buds, bring them hither with due respect, tie long garlands, strew flowers over different idols, at the same time worshipping them, and daily assist at the Poojei of the deity. Such is my business; is it not? With all this, how can I hatch it?"

To this the Gooroo replied, "This is all quite true; neither can it be accomplished by the other two who are gone away; for one of them has more business than he can finish, in making enquiries respecting those who come and go, in giving answers to the questions which they propose, and in hearing and settling the disputes which are brought before him. Finally, Blockhead, on all occasions when we wish to transact any business, is he not the person who goes to the shops, to the fairs and

* According to Hindoo practice, cleanliness, or rather that particular cleanliness of person which is required by the law, and is called கந்திரகந்த, consists in four particulars, viz. 1st, கந்திரகந்த, shaving; which is performed on every part of the body except the top of the head, the upper lip, which however is shaved with Brahmans, the arm from the elbow to the wrist, and the leg from the knee to the ankle. 2nd, அபிஷேகம், anointment, or according to others, the bathing of the whole body, as opposed to கண்ணீர்வசம், a bathing or washing of the head as far as the neck. 3rd, கந்திரகந்த, the care and cleansing of the teeth. 4th, நெய்யாடை, clean raiment.

to the villages? It is very true, therefore, that you must follow those occupations which constantly require your attention. For my part, am I not here doing nothing? I will place the egg in my lap, embrace it with my arms, cover it with the skirt of my cloth, hug it in my bosom, guard it with tenderness, and thus hatch it. It is enough if we do but produce the horse, we will not regard the trouble which is to be endured."

Whilst all this deliberation was taking place in the Mattam, Blockhead and Idiot, who had set out in the third watch with the rising moon, after a journey of more than two kādams* and a half, bent their course towards the mark which they had before seen and noticed, and arrived at the borders of the lake where there was an abundance of pumpkins† in fruit.

On perceiving this, being greatly delighted, they went to the countryman who was attending there and entreated him, saying, "Master, we earnestly conjure you to give us one of these eggs." He, in his turn, seeing their idiotism, said, "Hey-day! do you suppose yourselves fit to buy such high bred horses' eggs as these? They are very costly indeed." To this they replied, "Go to Master, do we not know that five pagodas is the price of them? Look ye, friend, take your five pagodas and give us a good egg." To this he answered, "You are, to be

* The Tamul kādam, க ா ட ம், differs in length in different parts. At Madras and its neighbourhood it equals ten English miles.

† Called ஈ ற ல் ப ல் பு ஈ ண், or ash coloured pumpkin.

sure, fine honest fellows. In consideration of your good qualities, I consent to give them to you at this price; select therefore an egg to your liking, and go your ways, but do not publish it abroad that you have obtained it at this easy rate." They both of them selected and took away a fruit which was larger than all the rest, and rising early the next morning, they set out on their journey just as the day was breaking.

Blockhead having carefully taken the egg and lifted it on his head, the other went before shewing the way, and while they were thus going along, Blockhead began to say, "Ay, ay, our forefathers have said, *they who perform penance, are forwarding their own affairs*. We have now seen the proof of this with our own eyes. This in truth is the profit which has accrued by the penance continually performed by our Gooroo. A high bred horse, which is worth a hundred or a hundred and fifty pagodas, we purchase and take to him for five." To which Idiot replied, "Needs this any reflection? Hast thou not heard the saying—*from pious actions* alone proceeds delight*,

* The Tamuls reckon thirty-two kinds of pious actions, some of which are sufficiently fanciful: these comprehend, however, if not all the possible varieties of charitable works, at least more than most people perform. Their enumeration is as follows. 1. The building hospitals for the poor. 2. Giving food to those whose employment is devotion. 3. Giving food to those who follow any of the six sects. 4. Supplying calendars or almanacks. 5. Furnishing remedies for the eyes. 6. Giving oil for the anointment of the head. 7. Associating with the female sex. 8. Marriage. 9. Sobriety. 10. Preserving the good works of another.

all else is irrelevant and unworthy of praise. From virtue, not only profit, but pleasure proceeds; except there be (virtue), all else will be misery and disgrace. Did not my father for a long time practise many virtues; and he found his profit and delight in the end, in having me born to him." To which the other replied, "Can this be doubted? *If you sow a castor oil tree, will an ebony tree be produced?*"* From good actions, good will proceed, from evil actions, evil."

11. Raising a shed where water may be furnished gratis to passengers. 12. Building a house, either of rest for passengers, or for some religious devotee. 13. Building tanks and repairing roads. 14. Planting trees. 15. Planting groves for the convenience of travellers. 16. Giving food to animals. 17. Giving money to preserve the life of any living thing whatsoever. 18. Erecting posts for cows to rub themselves against. 19. Giving food to prisoners or slaves. 20. Giving boiled rice for sacrifices. 21. Causing to make sacrifices. 22. Giving garments. 23. Furnishing provisions for a journey. 24. Furnishing Brahmans with the means of bearing the expense of assuming the sacred thread. 25. Pouring milk into the sacrificial fire. 26. Making gifts, more especially of money. 27. Giving quick lime to be eaten with betel leaf. 28. Paying for the barber employed in shaving another. 29. Furnishing remedies for diseases. 30. Giving drink to cows. 31. Furnishing a looking-glass. 32. Burning corpses. It would need a long commentary to explain the nature and value of these various good works. I confess myself unable to do so, but recommend that their merits should be made matter of conversation with the $\underline{\text{உருகுநீர்}}$ $\underline{\text{குருநீர்}}$, or instructor, by those who study the Tamul language in India.

* The Latin Dictionary, a most valuable work by our author, which is now in course of publication at the College Press at Madras, in quoting this common proverb says, "æquivalet dicto, quæ quis seminat

Thus conversing, after they had walked along for a considerable distance, the pumpkin, from striking against the bough of a tree which was bent and hanging down, was dashed out of his hands, and suddenly tumbling upon some shrubs which were spreading in bushes below, cracked and fell to pieces.

Upon this, a hare which was sitting in the bushes started up and ran away. Taking the alarm, they cried out, "Behold! the horse's foal which was in the shell has run away;" and followed after to catch and seize it. Running, regardless of hills or dales, or woods or commons, the clothes which they had on became entangled in the thorny bushes, and were partly torn and partly detained. They continued the pursuit, with their flesh lacerated by the stumps which they trod on, their blood flowing in consequence of the thorns which stuck into them, their bodies all streaming with perspiration, their hearts beating, their two ears closed,* puffing and blowing with fatigue, and their bowels jolting; notwithstanding which, the hare was not caught, and they both fell down, wearied out and harassed with fatigue. In the mean

hæc et metet." Perhaps it approaches still nearer to the very forcible interrogatory with which our Saviour inculcates the same moral: "Do men gather grapes of thorns or figs of thistles?" Matt. vii. 16.

* This is the undoubted meaning of the text; but whether violent exertion would produce the effect described, I will not pretend to determine. The effects of violent love on the same organ, as described by Sappho, seem at least equally wonderful, if not quite similar. *Οππάτεσσιν δ' ἔδεν ὄρημαί, βομβεύσιν δ' ἀκοαί μοι.*

time the hare went on, and becoming concealed, so as no longer to be kept in sight, it ran away to a great distance. They too, regardless of their weariness, rose up, and with legs limping and wounded by thorns, stones and stumps, searched in every direction. Journeying in this afflicted condition, they suffered hunger and fasting all that day, and after sunset arrived at the Mattam.

When they entered in at the gate, they smote their mouths, crying, "Alas! alas!" and beating themselves, fell down. "What is it? What is it? What harm has come to you?" demanded the rest; who came, and, taking them by the hand, raised them up. After the two had related in detail all the circumstances that had happened, Blockhead spoke as follows: "O Sir, since the day that I was born, I never beheld so swift a horse as this: of an ash colour, mixed with black; in form and size like a hare, and a cubit in length. Although a foal* still in the nest, it pricked up its two ears, cocked its tail, which rose up the length of two fingers,† extended and stretched forth its four legs, and with its heart close to the ground, ran with a swiftness and impetuosity which can neither be expressed nor conceived."

* A foal, when first born, is called རྩེ་ལོ་ ; when somewhat grown, it becomes ལོ་ལྟ་, a colt: the term རྩེ་ལོ་ལྟ་ expresses the age of a full grown young horse; ལོ་ལྟ་ལྟ་, that of a middle aged horse, and རྩེ་ལོ་ལྟ་ལྟ་, one much advanced.

† By "two fingers," is meant the breadth of two fingers, a finger's breadth being a measure in common use, and the word *length* applies to the tail.

Upon this they were all bewailing, when the Gooroo appeasing them, said, "True indeed, the five pagodas are gone, but however, it is well that the horse's foal is gone also; if whilst a foal it runs in this manner, when hereafter it shall become full grown, who will be able to ride upon it? I truly am an old man: a horse of this description, my friends, although it were presented to me gratis, I would not accept."

THIRD STORY.

OF THE JOURNEY WHICH WAS MADE, MOUNTED ON
AN HIRED OX.

AFTER some time had elapsed, a necessity arose for performing a long journey. As they could not go so far on foot, they agreed for the hire of an ox without horns.* They settled to give for its hire, three fanams a day, and after one watch from sunrise had been employed in various affairs, they set out upon their journey.

It being a terribly hot season, as they travelled along, the rays of the sun darted directly upon them, and they found themselves in an open plain, without the advantage of a single tree or bush, and without either covering or shade. While they were thus jogging along, the old Gooroo, unable to endure the fierceness of the unrelenting heat, and bending like a green blade of corn, was in danger of falling off the ox. On perceiving this, his disciples laid hold of him and lifted him off, and, as there was no other shade, set him under the shadow of the ox, which they halted, and fanned him with their

* རྒྱུ་ལྷོ་ལྷོ་ལྷོ་ལྷོ་ལྷོ་ does not mean an ox, naturally without horns, but one whose horns were seared when they began to sprout, so as to prevent their growth.

cloths. After he had by this means been much revived, as a cool breeze sprang up, he re-mounted the ox, and travelling gently along, they arrived, before the day declined, at a little village where they halted.

No sooner had they entered into a small rest house there, than, on paying the ox-driver his three fanams, he asserted that it was not enough. "How is this," replied they, "is not this the daily hire that we originally agreed for with you?" To which he, objecting, vociferated, "It is true indeed, that for the accommodation of the ox, as a conveyance, this hire was agreed upon; but moreover, in the middle of the way, my ox afforded accommodation as an umbrella against the heat: must I not then have hire for this too?" They asserted that this was an imposition, and flying into a passion, opposed him and raised a great dispute. As the quarrel increased, all the villagers who were passing to and fro, both men and women, assembled and formed a crowd. In the mean time a Padeiyāchi,* who was the justice, having appeased the fray; heard the dispute on both sides, and demanded of them whether they would abide by the decision which he should pronounce, and the judgment which he should give: after which he spoke as follows:

"I† myself once travelling home, put up one night at

* A certain caste of cultivators.

† This story, which, in other forms, is familiar to us in Europe, is derived from an oriental stock.

a large caravansara; where, besides lodging, they supplied, for money, those who frequented it with every thing that might be wanted in the way of food. I, however, as I had not enough for my travelling expenses, said that I needed nothing. They then transfixed upon an iron spit a large leg of mutton, for those who had arrived that day, which they roasted by turning it over the burning coals. This continued smoking with the heat, and the odour which it sent forth being very grateful, I thought that it would be nice to eat the bundlefull of boiled rice* which I had brought, with this savoury smell, and begged permission to be allowed to turn the spit for a little while. Thus, holding the rice over the smoke, I turned the spit with one hand, whilst with the other I fed myself with gratification at the savoury odour. Afterwards, when I was thinking of going, the master of the caravansara demanded payment for the odour which I had smelt. I asserted the injustice of his demand, and, both of us disputing together, we went before the head man of the village. Now he was a great Shastri, a very sensible man, extremely clever and much versed in the science of the law. Listen to the decision which he gave. ‘For him who ate of the dish, the price is money, but for smelling the odour which issued from the dish, the price is the odour of money;

* A native of India, when travelling, seldom fails to provide himself with a cloth full of cold boiled rice, (கலர் சீசை ருதல்). This, when moistened with the juice of a lime, or a little pepper-water, is sufficient to satisfy his moderate appetite.

this is my decision.' So saying, he called the master of the caravansara near him, and forcing a bag full of money down upon his nose, he chaffed and scrubbed it. The other cried out, 'O dear! O dear! my nose is coming off, I have had sufficient payment.' Do ye hear this? Is not this justice, is not this law? This very decision applies to you. For journeying hither on the ox, the proper hire is money, and for remaining in the ox's shadow, the shadow of the hire-money is sufficient."

However, as the sun was now set, having settled the sound of the money, as the hire of the ox's shadow, he suddenly seized on the ox-driver, and having repeatedly thumped the money-bag upon his ear, he cried out, "Do'st hear?" To which he replied, "O yes Sir, O yes Sir, I have heard it, indeed I have heard it, my ear is sore; enough father, of hire enough." The Gooroo also said, "What I have already suffered sufficeth me; I cannot endure this vexation, take away thy ox; the remainder of the journey is short, in the morning I will proceed gently on foot." So saying, he discharged him. Then, greatly praising and complimenting the Justice who had so well settled his quarrel, he gave him his blessing and dismissed him.

FOURTH STORY.

OF THROWING A FISH HOOK TO CATCH THE HORSE.

ON the following day the Gooroo and his disciples dreading the heat, made ready as soon as the cock crew and set out on their journey. As they travelled at a slackened pace, before they had yet finished one kādam, finding that the heat began to scorch them, they halted in a cool grove. Whilst they were refreshing themselves there, Dunce retired to the fields,* and then went to wash his feet† in a neighbouring lake.

* This is one of several delicate forms of expression, the meaning of which will be at once perceived. The following are some others which should be borne in mind, in order to avoid mistaking the implied for the literal sense of the words. ஏன் ஸக் குப்பே ர ஸது, “to go for one purpose—இரண் டக் குப்பே ர ஸது, to go for two purposes—குளத் துக் குப்பே ர ஸது, to go to the tank—பாய்க்க ஸதுக் குப்பே ர ஸது, to go to the channel—ஆஸ் ஸக் குப்பே ர ஸது, to go to the river—கெளயே ஸது, to go out—கெளஸ் ஸதுக் குப்பே ர ஸது, to go to the field.

† This expression is equally guarded as the former, and has an implied meaning which cannot be mistaken.

There was an Ayinār* temple upon its bank, in which there was a large horse of newly baked clay, which had been brought and deposited there in fulfilment of a vow. The lake being full of water, and the water clear, Duncce saw the reflection of that clay horse in the lake; and, astonished that a horse should stand in the water, as he perceived that it was of similar colour, size and appearance with the clay horse which stood on the bank, there arose a suspicion with him that it might perhaps be its reflected image which appeared below.

Just† then, however, the water becoming undulated and ruffled by a breeze that blew over it, the horse also which appeared in it was agitated, and as he perceived that there was no motion whatever in the horse on the shore, he became convinced that the horse in the water was separate and alive; moreover, as if to drive it away, he shouted out, and pelted it with a stone. With this, the water becoming more undulated, the horse also seemed to him to raise his head, to kick out his feet, and to leap with his whole body in trepidation. So taking alarm, he ran to the rest and related every thing that he had seen.

* Ayinār, அயினார் or அப்பயினார்; called also அரிகரன் and சரத்தர, is the son of Vishnoo. His distinguishing weapon is the சேண்டராயுதம், or club; his conveyance is a white elephant, whence he is called சேவந்தராயுதம், and a cock is the ensign displayed in his banners, on which account he is intitled சேரழக்சேரடையோன்.

† This story reminds us of that told of the Wise Men of Gotham, who raked in a pond for the Moon.

Upon this they all instantly arose and hastened to the spot, where, looking around them, they perceived the truth of what Duncce reported. They afterwards consulted* together how they should take it, but as none of them would consent to descend into the water and lay hold of it, after opposing, and rejecting several modes which one and another suggested, they at length determined, that it would be the best plan, by casting a hook, in the same way as one would catch a fish, to catch this also, and thus draw it ashore.

They made preparations by taking as a hook, a sickle that one of them had with him, and this they baited with a bundle† of boiled rice which they had brought, while for a line they took the turban that the Gooroo wore. In this manner, having thrust the sickle through the rice, they tied it with the turban, and threw it into the place where the horse made his appearance. By the great

* It is held that in consultation (அலோசனம்) five circumstances (பஞ்சாங்கம்) are to be considered. 1st, ஸ்ரீமஹேசுவராயம், the exterior means. 2nd, புருஷோத்தமாயம், the fruits which we are to expect, and which should be among the following four: 1, தயல்பம், good works; 2, அபயம், riches, money or goods; 3, சுகம், pleasures; 4, லோகாயம், paradise. 3rd, தேசகாலவ்யாயம், the choice of time and opportunity. 4th, ஸாஸ்திரபிரகாசம், a foresight of what may be the objections and the answers to them. 5th, காரணபரிசீலி, determination as to whether the matter under consideration can and ought to be done.

† See the Note in page 73.

undulation of the water, from the impetus with which it plunged in, the horse also which appeared there, seemed as if seen to leap, to wriggle and to kick, in consequence of which they all took alarm and ran away. One of them, however, who had hold of the turban did not let it go, but remained with it in his grasp. After the waves of the lake had subsided, he drew softly near, and as he continued to troll the bundle of rice which had been cast in, some large fish in the lake bit at the cloth; perceiving signs of which, he beckoned the rest to him by a signal with his hand and cried, "Look ye! the horse is biting the bait." On drawing up the turban after a little while, the cloth and the rice were both gone, in consequence of which, the sickle which was fastened to the turban stuck in a large weed that was spreading out beneath the water. They all cried out with delight, "Now that the hook has stuck in the horse's mouth, he is our own:" then uniting together they pulled at the turban, which being an old one, it gave way, and they all at the same instant fell on their backs.

A good man coming up at the moment when they had thus tumbled down, asked what was the matter, and they related every thing as it had occurred. Upon this, he, perceiving their simplicity, veiled with a cloth the clay horse which was on the shore, and shewing them that the horse in the water was also thus hidden, he did away with the delusion.

They then pointed out the Gooroo, and related to the man, with every particular, how, from their not having

money to purchase a horse, which was so absolutely necessary in consequence of his decrepid age, they had bought the egg of one; how it had been destroyed, and how they had suffered vexation on account of the hired ox. He, perceiving that they were well meaning folks, and without guile, had pity on them, and said, "I have a lame horse, an old one indeed, however, it will be serviceable for journeys of the description you make; fanam* or kāsoo is unnecessary, I give it you gratis. Come all of you to my house." So saying, he took them away with him.

* See the words டாண டோ and காசு in the Vocabulary. The latter word is usually pronounced *cash* by Europeans, but the Tamul orthography is used in the text, that the reader may not mistake it for an English word.

FIFTH STORY.

OF GOING HOME ON HORSEBACK.

THAT good man carried them away in the manner already mentioned to the village where he lived, which was in the neighbourhood. He was not a rich man;* he was indeed poor, but he was charitable; so he spread before them a repast, in which there was no lack of ghee, or milk, or tyer,† and gave them betel leaf‡ and nut,§ and tobacco, and whatever else was requisite in abundance.

* A rich man, திருவையபாண். There are eight components, அழகுடைய கரிய நகலா, which constitute திருவையம், or wealth : viz. குணம், money—தாண்டியம், corn, that is, land—குமாரர், children—பொருள், goods or personal property—பாகனம், conveyances, horses, camels, elephants—பெருகு, relations—சேன நகலா, friends, allies—அடுதலா, slaves. From this enumeration it will, I think, be granted that the Hindoos have tolerably clear notions respecting the good things of this world. The eight pleasures or enjoyments of life, அழகுடையபாகம், are 1st, பேரகனம், eating. 2nd, பொருள், clothing. 3rd, கேருதம், odours. 4th, பழையம், flowers. 5th, தாம்பூலம், betel and areka. 6th, ஸ்ரீயமாரணப் பெண்சாதி, a beloved wife. 7th, சங்கீதகேரகூடா, a band of musicians. 8th, பலாணா, a couch of flowers.

† Milk curdled into a solid mass, by the addition of a small quantity of milk already curdled. It is usually eaten with rice.

‡ Piper Betel.

§ Areca Catechu.

On the following morning, he sent for the horse which was grazing in his fields, and setting it before the Gooroo presented it to him as a gift.* The horse, besides being aged, was blind of an eye, shorn of an ear, lame in one of his fore legs, and limping† in one of the hind legs: so that it was a conveyance suitable to the woeful form of the Gooroo. Although such his plight, they were all greatly delighted that they had got a horse, and that it had been obtained gratis. Gathering around, they lavished on it their caresses, this one patted it, that one laid hold of a leg and twisted it, one seized the tail and pulled it, another wiped its eyes, while another fed it by cramming grass into its mouth.

After this, on searching for the horse's trappings, he who had made them a present of the horse gave them an old saddle which was torn. However, as it wanted the hind-strap (crupper) which passes under the tail, they procured some pālei-kodi‡ stalks and tied them on: so likewise, as there was no rein to the bridle, they sub-

* This may seem somewhat tautological, but the word கேரடுத் தரண் , *he gave*, does not necessarily imply that the object presented was a free gift; therefore the word கரணிக் றுக , a present or gift, is likewise expressed. Thus in Virgil,

Est mihi disparibus septem compacta cicutis
Fistula, Damœtas *dono* mihi quam *dedit* olim.

† The text is $\text{புண்கரலுடைக்கரலுடம்}$. I am not acquainted with the word உடை ; but am inclined to think it a mistake for புடை , lame or limping, from புடம் , lameness.

‡ See the words பரணை and கேரலு in the Vocabulary.

stituted twisted hay bands. After they had given themselves much trouble to obtain a belly band and girths, not being able to procure them, Blockhead went to a village in the neighbourhood, and purchased both these and a martingale.

When all the trappings had been thus obtained, the unlucky* days were passed over, and at a fortunate moment, according to the rules of astrology, all the village having come forth in company with them, shouting out and cheering, they placed the Gooroo Noodle on horse-back at the head of the procession. Then, one of the five disciples laying hold of the bridle pulled forward. One placed near the tail, hooted, and drove the beast on. Two of them at the two sides, keeping hold of the Gooroo's legs, supported him; while another in front, acting as herald,† cried, "Take ye care, take ye care, look out, look out;" and thus they went along.

* If the 12th day of the Moon's age fall on a Sunday, the 11th on a Monday, the 5th on a Tuesday, the 2nd on a Wednesday, the 6th on a Thursday, the 8th on a Friday, the 9th on a Saturday, these days are accounted unlucky. On the contrary, if the 8th fall on a Sunday, the 9th on a Monday, the 6th on a Tuesday, the 3rd on a Wednesday, the 9th on a Thursday, the 13th on a Friday, the 14th on a Saturday, these days are esteemed lucky. In general, the 1st day of the moon's age, the 4th, the 6th, the 8th, the 9th, the 11th, the 12th, the 14th and the 15th, are esteemed unlucky, unless their ill luck be corrected by the day of the week according to the above table. On the contrary, the 2nd, the 5th, the 7th, the 10th and the 13th, are esteemed lucky.

† See Dubois' Work, page 67.

After they had travelled merrily along for a considerable distance, the collector of toll belonging to the highway came running up, and stopping them, demanded five fanams for the horse. To this they replied, by crying out, "What! toll for a horse ridden by a Gooroo! Has this any thing to do with commerce? This forsooth is a horse given by a person out of charity, who perceived that owing to his decrepid age he was unable to go on foot: what toll is there for this? 'Tis an injustice." As he would not quit his arrest, even until it was high noon, seeing no other way, they gave the five fanams. The Gooroo, too, reflecting that if he had been without a horse, this vexation would not have been occasioned, was in great tribulation.

They went to refresh themselves in a choultry which was near, and to a good man whom he found there, the Gooroo himself began making great complaint. "I never," said he, "mounted a horse from the day that I was born. Now to-day, on the occasion of my riding for the first time, this is the injustice which I have experienced. Shall the money which they thus wickedly obtain, like thieves who unlawfully take possession of the road, do them any good? Shall not the money, which they consume* my belly by receiving, become a fire to them?"

* ပပူဇော်ပူ is a phrase, which translated literally signifies "the belly to burn," or "be in a burning state," but which means, also, "to be very hungry," or to "grieve." In the original, there is a kind of *double entendre*, therefore, which does not admit of translation, arising from the two-fold meaning of the phrase.

To which the other replied, "This, Sir, is the temper of the times; in these days, money is the Gooroo, money is the deity; we have heard it said of old, that *if you but name money, even a corpse will open its mouth*. Now-a-days, Sir, there is no other care or love but money." The Gooroo answered, "In these times there are some, who if they see money, though it be in ordure,* will not scruple to lick it out." Said the other, "Is there any doubt of this? And even that, Sir, doth not stink to them: listen to an evidence of this.

"A certain king,† from a desire of money, after he had imposed upon his kingdom all sorts of taxes which had not existed before, levied a tax also upon urine. This, even his own son not enduring, he remonstrated with his father, saying that it was shameful to demand such a stinking tax. The king, however, dismissed his son without making a reply. After many days had elapsed, and the money had been collected for the tax which had been

* The ordure of different animals has different names, which it is proper to bear in mind. The general term is க உட டு—that of the ox and buffalo is called சாணம், சாணு க டு, or சாணு ஈ க டு—that of the elephant and of the horse, செலுத் தி—of birds and lizards, எச்ச டு—of goats and sheep, டுருக்கு க—of the domestic fowl, கெட டு க் க டு டு—of man, உலெத் தி ய டு, டு டு டு. The above are terms of decency, but the word டு, so often used by people of low caste and education, is to be avoided as grossly vulgar.

† This is the well known story of Vespasian and Titus, which the Author has artfully introduced in illustration of his subject.

imposed, the king, sending for his son, desired him to smell that money: 'Does it stink?' demanded he. The son, not thinking of any ulterior meaning, said it smelt well enough; upon which the king replied, 'This is the very money from the urine tax.' Dost hear me? It is enough, if the money but comes; it is no matter, Sir, how it comes."

After they had in this manner passed the day in much conversation, in the evening the Gooroo again mounted the horse, and when they had travelled along they halted in a hamlet. They did not tether the horse, but turned him out to feed at night, and when they went in the morning to seek him for their journey, he was not to be found. On entering and searching from house to house, a person had detained him tied up in his enclosure, and when they requested that he would give him up, he replied, "The whole thirty hours* of the night he has been feeding on my grain, by which as I have suffered much injury, I will positively not let him go." Upon this the chief of the village went himself to him; but although he endeavoured to appease him, both by entreaties and threats, he said that he would agree to give him up, only on condition that the damage should be made good. A number† of persons assembled, who having enquired into the injury which had been done by the grazing, and having estimated what had been trodden down and what

* See Note in page 52.

† Literally, four persons; but the number is used in an indefinite sense.

had been fed off, pronounced that there was a damage of ten fanams, or at least, that there was a damage of eight fanams. In the end, however, an agreement was made for four fanams; which the man having received, gave up the horse.

As for the Gooroo, being greatly distressed, "Wherefore have I this horse?" said he, "how many expenses, how many sorrows, how many degradations have been incurred in consequence of its coming; all this, my friends, is ill befitting my dignity." So saying, he resolved firmly to go on foot. Upon this both his disciples and the village folk cried, "Fie, fie, this ill beseems you, besides, you are unable to walk on foot." Then a certain Valloovan* hearing all this, said, "You need not grieve, Sir. Undoubtedly all these calamities have come upon you, from the sin which has possessed the horse. If you, once for all, will incur an expense and give me five fanams, I will cast out and remove that sin." Reflecting, that "*if one fears expense, business cannot be done,*" they consented to give the money, and told him to cast out the sin.

Then the Valloovan, in order to deceive them, performed several ceremonies, plucked some green leaves, sprinkled them over the horse, screamed out, "Moona! moona! ah! oh!" And having performed circumgyrations round him, he came thrice to the right, and after patting and stroking the horse from the tail to

* See the word పండ్ల వృక్షం in the Vocabulary.

the head, seized hold of the single ear. "In this very ear," said he, "all the sin is lodged. It was in order to cast out such a sin as this, that the other ear was heretofore cut off. Now, if we cut off this also, the sin of the present day will be suppressed and stayed." With this, having sharpened a chopper, they cut off the ear, and in a trice bore it to a distance, in order that the sin might not attach to any one. They then dug a deep pit, buried it, and covering it with earth, placed a mark there and came away. As all that day was consumed, on the following morning they departed, and after having suffered much trouble arrived at the Mattam.

SIXTH STORY.

OF THE BRAHMAN'S PROPHECY.

AFTER their arrival at the convent, the Gooroo was very much out of spirits. The gift-horse was a very defective horse, yet it was a great happiness to him that it had come without purchase; still, however, harping and harping upon the sorrows and misfortunes which had happened on the road on account of the horse, he continued to suffer great anxiety of mind: so, assembling his disciples, he began to give them divers sage counsels. “Brethren, I perceive every day more and more, that all the pleasures of the world are false pleasures. Good unmixed with evil, a sweet unmixed with bitter, and joy unmixed with sorrow, are here unattainable. Alas! alas! were we not greatly delighted, that, through civility, we had obtained a horse without paying for him? Ye have witnessed the sad misfortunes which visited us, and, on that very day, immediately followed this good fortune. Must we swallow so much bitterness, in licking up one drop of honey? Ah! even the grain of fine rice* is

* မြတ်စွာသော, is a superior kind of rice.

within its husk, and to fruits* of every kind there is a skin and a stone.† All this is indeed true; nevertheless, the evil which I have endured within the space of one day is extreme. It is certainly not befitting me to go about riding on horseback. Shall I have the audacity to go in opposition to the destiny above? No, no. It will be proper, then, hereafter to send the horse back again." To this all the disciples with one accord replied, "This must not be; this must not be. Do not talk so, Sir. Is this a horse which you have purchased? Is this a horse which we have sought? No indeed, it is a horse which came of itself, as a providential assistance; did it not? If we send it back, it will be to go in opposition to the divine will; will this be proper? This will, indeed, be a sin, Sir. Besides this, there is nothing to excite alarm, now that that Valloovan has cast out the sin which had got possession of the horse."

By their stating at large, this, as well as many other reasons, the Gooroo himself having recovered his spirits, said, "Be it according as you have said; however, in order that the mishap which we met with the other day, may not occur in future, it will not do to turn the horse out to feed at night, but we must positively keep him tied

* In the acceptation of the word *ḥ ḥṣ*, *fruits*, nuts of different sorts and plantains are not included; so that the saying is precisely true in the original, though not in the translation.

† In two cabs of dates there is one cab of stones and more.

up in-doors, and I do not know of any place for that purpose." Then, said Simpleton, "What need of consideration for this? I will go now directly and cut some Banian branches, and bring them, and in a moment I will construct a neat stable up in the corner."

The instant that he spoke, he set out, and ascending a large spreading Banian tree which was by the road side, he began to cut* with an axe a straight branch which projected. He, however, stood at the end, and chopped the part next the trunk; which a Brahman traveller who was coming along the road having perceived, cried out, "Ho! brother,† do not stand in this manner, you yourself will fall together with the branch." To this he replied, "Comest thou with this evil boding to me?" With that he hurled at the Brahman a knife which he kept sheathed at his waist. Whilst the other thinking, "Let this fool learn by suffering," retreated and made his escape.

* This adventure will remind the reader of that admirable stroke of satire in Hogarth's engraving of an Election: where a foolish fellow sits at the extremity of the Crown sign-post, and saws the portion on which he is supported. Our Author wrote before Hogarth's time, but the idea is very ancient; for, as I learn from an eminent Sanskrit Scholar, it is contained in an anecdote related of Kālidāsa.

† The terms அப்பா, a father; அம்மா, a mother; ஏன், a younger brother, &c. are frequently used, in familiar address, among persons who are not related to each other; for the Tamuls follow the rule of Erasmus, "Senes, ignotos adolescentulos filiorum cognomento salutant; adolescentes vicissim illos patres aut Dominos." In Greek, this idiom is common: thus, Ἐξ ἀλλῶς ὦ μᾶτερ; *Theocrit.*; and it is probably to be found in all languages.

As for Simpleton, he chopped away, still standing in the same manner in which he had stood before, so that when the wood was more than half cut through, it broke, and he himself fell down with it. “Am! am! ma!” exclaimed he, “that Brahman is a great Shāstri, a mighty Prophet, it has happened just as he predicted.” So saying, he quickly rose up, and ran to overtake the Brahman. This latter, perceiving him running all on a sudden towards him, stood in terror, doubting what this senseless wild beast might do. Simpleton, approaching, made him a reverence, and said, “Sir, you are a great Shāstri, pray prophecy for me yet once more; I am a disciple of the Gooroo Noodle, for whom I have a great affection. As he is of a decrepid age, I am fearful that he will die in the course of a short time. Do pray now, for my comfort, tell me at what period his end will be, and what will be the signs that will appear previously to it.”

The Brahman in order to effect his escape, made various excuses; but, as the other would not quit him, he at last said, “*Āsanam shūtam jīvana nāsham.*” “What is this Sir? pray tell me its meaning,” asked the other importunately. The Brahman replied, “On whatsoever day your Gooroo’s posteriors shall become cold, it will be a sign that his death is at hand.”

So Simpleton, having made obeisance,* departed, and dragging the branch which he had cut to the Mattam,

* Obeisance, ཏཱ་ལྷོ་ཅུ་ཏཱ་ལྷོ་. See Dubois’ Work, page 207.

related circumstantially all the particulars that had passed. The Gooroo upon this was very sorrowful, and thus spoke. "It cannot be asserted that the said Brahman is not a great Shāstri, for every thing immediately happened to thee, exactly as he had foretold. In like manner, the prophecy which he has pronounced and sent to me, must be infallible. *Āsanam shūtam jīvana nāsham*, is a true saying. For the future, great care will be requisite: my feet* must never be washed, and for the rest—God's will be done."

* The force of this expression has been already adverted to. The literal meaning of the words would be inapplicable, but the implied sense has direct reference to the Prophecy.

SEVENTH STORY.

OF FALLING OFF THE HORSE.

AFTER the circumspection, which has been mentioned, had been for some time used, they set out upon a tour from village to village; impelled by the consideration, that should they travel around the district, the disciples might collect their money, but that in the Mattam no income could be realized.

One day, when they were on their return to the Mattam, as the Gooroo was jogging along on horseback, his turban happened to fall off behind him, in consequence of encountering the branch of a tree which hung downwards.* Thinking that the disciples had picked it up, after he had travelled on quietly for a considerable distance, he asked them, "Where is my turban? please to

* The roads, in India, are not unfrequently lined with Banian trees, whose wide spreading boughs, covered with thick foliage, afford a welcome shade to the traveller. From these boughs, the largest and lowest of which are horizontal, numerous roots are suspended, which in time reach the ground and become new trunks. They may with truth be said to hang downwards; an expression, which would scarcely apply to the bough of any other tree.

give it me." They replied, "It is yonder, and probably lies on the spot where it fell." Upon which he grew angry, and said, "Is it not necessary to pick up every thing that hath fallen?" So Idiot immediately ran off, and as he was bringing along the fallen turban which he had picked up, he placed in it some dung loosely evacuated by the horse (for he had been feeding on the commons, upon grass that was green in consequence of some showers of rain which had fallen that night), and delivered it into the Gooroo's hand.

He then became exceedingly enraged, crying out, "Fie fie." To this they all with one accord, replied, "How is this, Sir? Did you not deliver your instructions before, saying, that every thing which fell was to be picked up; and now, because Idiot acts according to those instructions, you fly into a passion; wherefore is this?" As for the Gooroo, he replied, "Not so. There are some things which it is proper to pick up, and others which it is improper to pick up. You should act with some shew of sagacity." To this they replied, "We are not men so clever as all that." So they requested that he would write down, separately, such things only as they were required to pick up, and these he wrote accordingly.

After this, in travelling along, the ground being slippery and wet, the lame horse, which tottered as it went, tripped and fell down, and the Gooroo tumbling head downwards and feet upwards into a large hole which was near, roared out for help, and cried, "Pray run and pick me out." The disciples ran to him, and one of them taking out the

cadjan,* which he had before written and given to them, began to read thus: “To pick up a fallen turban†—to pick up a fallen waist-cloth and short cloth—to pick up a fallen jacket and drawers.” Thus the Gooroo lay there

* A name, probably of Portuguese origin, used by Europeans at Madras to signify the leaf of the Palmyra tree. (See the word පළතුර in the Vocabulary.) The languages of Southern India are usually written, or rather engraved, on this material.

† The articles of clothing (உருக்கம்) among the Tamuls are few and simple; though their names, some of which are synonymous, and others expressive of differences in manufacture, colour and other circumstances, are extremely numerous. It seems probable, that anciently they wore no sewn garments, and that the jackets now so much in use among the higher classes of citizens, and the boddices worn by dancing women, as well as females of the higher orders, were introduced by the Mussulmans on their conquest of the country. To this day, those who, residing far from towns, and following rural occupations, are less disturbed in their observance of the customs of their ancestors, wear none but long unsewn cloths, in the precise state in which they come from the loom; and in none of the Ancient Sculptures of Southern India, are either jackets or boddices to be found, the men or gods being represented naked, and the women being furnished with a broad ornamented belt, which passes horizontally across the breasts and under the arms. The turban is likewise of modern introduction and partial use; Brahmans, with the exception of those who hold official situations, seldom wear it, and many other classes, more especially in the country, go bare-headed even in the hottest weather. The genuine dress of the men, therefore, consists of the கோட்டு , a cloth which delicacy absolutely demands, and which is the only covering worn by the labouring classes—the கோட்டு , a cloth of 8 cubits in length, which is passed several times around the waist and between the legs, thus entirely covering the lower half of

naked, while they went over each article, one by one, according as it was read out, and notwithstanding all his entreaty and all his rage, because this was not written in the cadjan, they persevered in refusal, saying, "Sir, where is it written that you are to be picked up? shew us. We will do exactly according to what is written; but we will never consent to do that which is not written." He, perceiving their obstinacy and seeing no other way of

the person—the செய்து , a cloth, of 4 four cubits length, which is usually carried over one of the shoulders and is occasionally used to cover the head—the சுப்பா , a cloth, of from 19 to 20 cubits, which envelops the upper part of the person. Perhaps the செல்லா , a sort of short trowsers reaching half way down the thigh, and worn by soldiers and athletæ, may be also of ancient origin. To these we may annex the modern additions, of the சுதாப்பா , or turban, of 30 cubits length—the சட்டா , or linen vest, which fits the body in the upper part and has a full skirt, and the சுதா , or trowsers worn by dancers.

The true dress of the women is a single cloth of 14 cubits in length, called செய்து or பாது . By dexterity in the art of wrapping this around the waist, and bringing the end over the shoulder, the females in India form as elegant and modest a dress as that made with so much labour, and adjusted with so much art, by the fair sex in Europe. The use of the needle and scissars, therefore, which some seem so anxious at the present time to teach them, would prove at best but a needless art. It might even be morally hurtful, because those additional articles of clothing which require to be made up, are principally used by courtezans, and those whose subsistence depends on decoration of person. These wear, under the பாது , the புக்கா , or boddice, already observed to be of Mussulman origin, and the சுதா , which are loose drawers or trowsers.

escape, took a cadjan and a stile, and wrote, in the place where he was lying, "And if I fall you are to pick me up."

His disciples, when they saw what was written, all, with one accord went and picked him up. As his body was entirely covered with mud, because there was muck in the hollow into which he had fallen, they washed him in some water which was at hand; and, afterwards, having put on all his clothes as before, they seated him on the horse and conveyed him to the Mattam.

EIGHTH STORY.

OF THE INTERMENT OF THE GOOROO.

FROM the great alarm and bustle, on the occasion when he fell and lay in the hole, no one called to mind the prophecy which the Brahman had previously made. It was only after having again mounted on horseback, that the Gooroo himself, perceiving that his posteriors were cold, grew sorrowful. Nevertheless, he refrained from saying any thing, until their arrival at the Mattam.

Owing to the shock of falling at his decrepit age, he could obtain no sleep that night, but tossed about restlessly, and suffered great tribulation from the thoughts of the above-mentioned prophecy. Not allowing himself to suppose, that the pain which agitated his frame and caused his restlessness, arose from the fall from the horse into the pit; he was confirmed in the notion, that it doubtless all proceeded from his approaching death, occasioned by the coldness of his rump. With this thought he was distracted and terrified within himself during the whole night, and unable to close his eyes even for a single instant, he groaned frequently, and, urged by the unsettled state of his mind, he afterwards at break of day sent for his disciples.

On their coming to see him, they were greatly alarmed to perceive, that his countenance was changed; that his

two eyes had sunk in their sockets; that his face was withered and shrivelled, and that over it there was a pale hue mixed with brown; that his mouth was without moisture; his speech confused, and that he stared as it were upon vacancy. Then, fetching a deep groan, he exclaimed, "O! my brethren, place me in the sepulchre and perform the rites of burial to my corpse." "How is that, Sir?" demanded they in terror. "How is that!" replied the Gooroo, "have ye then forgotten the words, *Āsanam shītam jīvana nāsham*. In the pit, into which I fell yesterday, there was much water and mud, in consequence of which my rump became wet. Nevertheless, owing to the mishap which then took place, this did not occur to me. I afterwards perceived that my posteriors were very cold, and I thought upon the shāster which the Brahman had pronounced. Accordingly, I have experienced pain of body and uneasiness during the whole night, nor have I obtained the least sleep, so that I am become fully sensible that my death is approaching. Further deliberation is needless, ye will speedily prepare for my interment."

They too, on thinking of that augury, were terrified; but although terrified,* they did not disclose, but sup-

* ചുട്ടു കരിഞ്ഞു നോക്കി, they were terrified, but although terrified. This repetition, though somewhat redundant, adds force to the disjunction. Thus also in the following passage:

Ὅρῃς; φρονεῖς μὲν εὔ, φρονούσα δ', οὐ θέλεις
Παῖδάς τ' ὀνῆσαι, καὶ σὸν ἐκσῶσαι βίον.

Eurip. *Hippolytus*, line 313, 314.

pressed their inward alarm, and administered every species of consolation in order to tranquillize the Gooroo's mind. Perceiving, that notwithstanding all that they could say, the tribulation of his mind was not appeased, they sent for one named Asangadan (the mocker), the son of Achēdanamoorti (the irrational), who had formerly been the soothsayer of the village, and took him to cast out the evil spirit which possessed their Gooroo, and to comfort his mind. After he had heard all the circumstances which had previously occurred, Asangadan came, and, with eyes, mouth and nose, convulsed (by his grimaces), demanded, "What is the matter with you, Sir? Say, what ailment has come upon you, what pain, what grief, what affliction? My Gooroo! my Master! my Father!" To all this the Gooroo made no other answer, except the sentence, *Āsanam shītam jīvana nāsham*. Then the other replied, "Very well then, that Brahman has asserted, forsooth, that a coldness of your rump will be your destruction, and I will cause the heat of his rump to be his destruction. Point me out that Brahman, I will perform rice-beater Pōōjei* upon him, and thus cast out and put an end to all the evil which has happened through his means. Point him out immediately, point him out."

"Is there," said the Gooroo, "such a pōōjei, as rice-beater pōōjei? I have never seen or heard of such a pōōjei; tell me what it is." To this, Asangadan began

* See the word རྩོམ་པ་ in the Vocabulary.

to reply, saying, “This sort of pōōjei is certainly a pōōjei which is not to be found among the Oodsameiyams,* or Poorrachchameiyans. Listen attentively.

“There was a merchant† who was a great worshipper of Shivan; and who, from his desire to give food daily to Pandārams,‡ used to invite them to a meal wherever he met them. He had no children, and as for the wife whom he had married,§ it being a great plague to her to dress and serve rice in this manner daily for one or two Pandārams, her husband’s way of going on was by no means agreeable to her; nevertheless, as she knew that if she said any thing to her husband on this subject he would not brook it, she hit upon a stratagem. One day,

* See the words ஸுஹஸ்யம் and பரஹஸ்யம் in the Vocabulary.

† The Brahmans hold, that of the four castes, namely, Brahmans, Warriors, Merchants and Cultivators, only the first and last remain in the present age, or Kaliyogam. Those, however, who hereditarily follow commerce maintain, as might be expected, a contrary doctrine, and assert themselves to be true ஸுஹஸ்யர், or Merchants. There are, according to native authority, three distinct occupations, ஸுஹஸ்யர் ஐந்தேவாஸம், allotted to this general caste. 1st, கௌரவக் கணபதி, guarding or keeping cattle. 2nd, ஸுஹஸ்யம், to exercise commerce. 3rd, கௌரவக் கணபதி, following agricultural labour.

‡ An account of the Pandārams will be found in the Abbé Dubois’ Work, page 66.

§ *Literally*, whom he had bought.

the merchant being in the bazar, he called a Pandāram* whom he met and said to him, 'Sir, I mean to distribute alms in my house to-day;' and, as the other accepted the invitation, he added, 'I am busy in the bazar just now; do you yourself go to my house, give notice to my wife, and wait until I arrive.' The Pandāram went away blithely, and delivered the merchant's message to his wife. To this she, perceiving that he was one who had never been there before, replied, 'Very well; please, Sir, to remain here.' So saying, she spread a mat upon the bench of the house. She then immediately proceeded to sweep the court thoroughly, sprinkled it every where with cow dung, purified her feet and hands, and then with much solemnity took in her hands the beater-† for pounding rice. She then rubbed it all over with ashes, and

* Les riches idolâtres s'estiment heureux et croient que leur maisons sont remplies des benedictions du ciel, lorsqu'ils ont pour hôtes quelques-uns de ces Faquirs, qu'ils honorent d'autant plus qu'ils font plus d'austeritez.

Tavernier. Voyages, 1676, Paris, Partie 2nde, Ch. vi.

† To deprive the rice of its husk, which is a domestic office assigned to the females of the family, a long pestle (உலக்துதல்), or rather staff, made of ebony or some other heavy wood, and shod with iron, is employed. The rice called, when in the husk, *Paddy* (பருப்பு), is collected into a heap upon a hardened floor, or sometimes in a hollow in the ground, and two women usually work together. They stand opposite to one another with the heap between them, and each receives and raises the instrument with the left hand, and then forces it down again violently with the

having smeared herself also, laid the rice-beater in the middle of the court, and prostrating herself three times before it, muttered some incantations. When she had pronounced these, she wiped the rice-beater again, and placed it where it had been before. The Pandāram, who had been watching all this, was greatly astonished, and said, ‘I have now witnessed wonders which I never to this day beheld. Pray, Dame, what sort of pōōjei is this?’ To this she replied, ‘This is a kind of pōōjei peculiar to the deity of our caste.’ She added, speaking in a low tone, as if talking to herself, ‘You will hereafter understand it well; for, on your going to enter the house,

right, giving it a slight inclination forwards, so that it may easily be caught by the left hand of the opposite party. As the rice becomes dispersed, it is pushed back into the centre with their left feet, causing a side movement; whence results a constant though slow revolution around the heap. This work, as indeed every other kind in India, which is performed by more than one person, and admits of adaptation to musical measure, is accompanied by a song.

From a consideration of the above custom, it seems to me not unlikely, that the operation referred to in the following passage of the Proverbs, ch. xxvii. 22, may have been that of clearing grain of the outer husk, and not that of pounding it into flour: “Though thou shouldest bray a fool in a mortar, among wheat with a pestle, yet will not his foolishness depart from him.” Which may mean, “Though you should endeavour to separate him from his follies, as you separate wheat from its husk, by pounding, you would not succeed.” This explanation seems the more probable, from the frequent allusion throughout the Scriptures to grinding wheat in mills, which were undoubtedly of the same kind as the hand mills used in India. Vide Exod. xi. 5, Judges xvi. 21, Matt. xxiv. 41, Isa. xlvii. 2.

more and more ; till, in the end, the merchant unable to run any longer in consequence of being advanced in age, and having a pot belly, returned to his own house. Such is rice-beater pōōjei, and destruction will no more come upon you, Sir, than will the Brahman's posteriors become heated, if I accomplish it upon his back."

Upon this the Gooroo Noodle laughed, and said, "It is with reason that they call you Asangadan (the mocker), for you are always cracking your jokes." The other perceiving that the Gooroo laughed, left off banter and again took up the discourse. "Sir, the words which the Brahman spoke are according to truth, indeed ; but it is necessary to understand the meaning of them rightly. True it is, that if a coldness be perceived in the posteriors, it is a sign of death ; but it will be as he asserted, only when the rump grows cold without any extraneous cause. You fell into water and mire : if upon this your posteriors became cold, is it any great wonder ? It would in that case be a wonder if they did not grow cold. Now, therefore, abandon this chagrin. For the future, if, without sitting down in mire, or falling into the water, or without any other extraneous cause, you perceive the *Āsanam shītam*, then you may infer that the *jīvana nāsham* is nigh at hand. Except in so far, all else, Sir, is nonsense." What Asangadan said, penetrated into the Gooroo's mind, and it appeared to him like reason ; therefore, having brightened up a little, he arose, and began to eat, and to talk, and to go about from place to place.

After but a very few days had in this manner passed, one night, during his sleep, there fell incessantly a heavy shower of rain. In consequence of this, a dripping of water from the roof fell upon the Gooroo's bed, directly close to his posteriors; notwithstanding which, it was unknown to him from his being asleep. After the rain, and with it the dripping, had ceased, the Gooroo having rolled in his sleep, lay slumbering with his rump immediately upon the wet which had fallen. By the coldness thus produced, he suddenly awoke; and perceiving that his rump was exceedingly cold, he became convinced that now there was no extraneous cause whatever to produce the cold, and that the period of his death was arrived.

The disciples, also, without perceiving any external origin for the coldness, supposed that even the coldness of the bed proceeded from the frigidity of the Gooroo's rump, and thought, therefore, that this was the time of the fulfilment of the Prophecy. The people of his caste, also, who came to visit him, as they were possessed of about as much sense as themselves, coincided in all that was said: while the Gooroo uttered no other answer to those who came, but, "Now, without failure, *Āsanam śhītam jīrvana nāsham.*"

Unable to sustain the encreased depression of spirits, and the diminution of bodily strength, which in this manner he suffered from day to day, he one day fell into a swoon. Upon this they all made lamentation;

and placing their hands upon their heads,* began to weep and to howl, crying out, “Alas! alas! he is deceased, he is dead!” And, after performing the ceremonies appertaining to burial, they proceeded to bathe him.

For this purpose, having filled brimful of water a large trough which was in the Mattam, they tossed the supposed corpse into it, and having pressed him down, a number of them with one accord began to rub and to wash him. When thus washed, he recovered from the swoon; but being unable to draw breath in the water, and incapable of making any signs with his hands and feet, which they squeezed together, the Gooroo Noodle perished, through their stupidity, by the hands of these idiots.

Upon this, a great multitude having assembled, they placed him in a sitting posture in a litter adorned with flowers, and raising him up, they crowded together before, behind, and at the sides. Whilst his disciples came and carried him along, chanting thus, *Āsanam shītam jīvana nāsham*; and, having placed him in the grave, they buried him.

* This method of shewing affliction was customary among the Jews: thus, “And Tamar put ashes on her head, and rent her garment of divers colours that was on her, and *laid her hand on her head*, and went on crying.” 2 Sam. xiii. 19. See also Jerem. ii. 37.

VOCABULARY.

VOCABULARY.

அ, *interj.* expressive of admiration.

One of the indicative letters (ஈ ட் டே டு த் து), being the contracted form of the demonstrative pronoun, அந்நு. Used in composition as *alpha privativa*.

ANDERSON'S GRAMMAR, Part 1 of Section 60.

அஹ, *interj.* expressive of admiration.

அஐ, *interj.* expressive of mystery.

அகப்படுகிறதும்—ஈ ட் டே டு ஷ ண், *v. n.* (*compounded of* அகம், the interior, and படுகிறதும், to undergo), to be laid hold of, to be taken, to be found, to come into possession. A. G. Sect. 107.

அகடு, *sub.* what is interior, the belly.

அகேகாடம், *sub.* (घोरं) horror, fierceness, fervency, vehemence of the wind—of a fever.

அக்கிண, *sub.* (अग्निः) fire, the god of fire; who is also the guardian of the S.E. quarter.

அங்கலாபக்கிறதும்—யத் தேண்—யப்பேண், *v. n.* to be straitened, to be in distress, to be afflicted, to shew great sorrow or compassion.

அங்கே, *adv.* there, thither.

அசங்கதம், *sub.* (अ privative, and संगतं) falsity, derision, disdain, contempt.

அசங்கதன், *sub.* a mocker, a derider.

அசனம், *sub.* (अशनं) food, nourishment, a meal.

அசரதம், *written better*, ஆசரதம், *sub.* (आचारं) custom, fashion, politeness, urbanity.

அசனக, *sub.* (असूया) suspicion, envy.

அசேதனம், *sub.* (अ privative, and चेतना) irrationality, folly.

அரசுகிறகு—ரசுநதேதன்—ரசுபேன், *v. n.* to shake, to move, to stir; *Lat.* labare.

அரசுக்கிறகு—ரசுதேதன்—ரசுப்பேன், *v. a.* to shake, to move, to jog; *Lat.* labefacere.

அஸ்தமரணம், *sub.* (अस्तः) the setting of the heavenly bodies, especially the sun: the evening.

அஸ்தமரிக்கிறகு—மிததேதன்—மிப்பேன், *v. n.* the sun to set.

அஞ்சு, *written better*, ஐந்து, *adj.* five; *marked thus*, ௫.

அஞ்சுகிறகு—சுணைன்—சுபேன், *v. n.* and *a.* to fear, governs a dative: as, கோவையுபுண்ணதேபரீக்கஞ்சாகு, “The church cat fears not the gods.” A Proverb: corresponding with, “Familiarity breeds contempt.”

அஞ்ஞாயம், *sub.* (अ privative, and न्यायं) injustice, imposition, wrong, impropriety.

அடக்கிறகு—க்கணைன்—க்குபேன், *v. a.* to cover up, to bury, to include, to conceal, to restrain.

அடா, *interj.* of address to inferiors; more especially in expression of anger or contempt, fellow! sirrah!

அடி, *sub.* a stroke, a blow; ஐந்துடி, five blows. A foot; *synonymous with* காலம்: *thus*, அடிபணி கிறது, to prostrate one's self at the feet, to worship any one. A footstep;—with எடுக்கிறது, to watch footsteps;—with டிடிக்கிறது, to detect footsteps: *thus*, வருக வந்தவன் டிடிக்கப்போக, go and watch the footsteps of the robber who is come: *the person returning says*, அடிவழியை டிடித்தேன், I found out or traced his footsteps. A shoe: *as*, மதியடி, a sandal; the sole of a shoe: *as*, இந்தச்சேருப்புக்கெத்தையடி போடிக் குது, how many soles, or rather layers of sole, are there in these sandals? A foot measure: *thus*, மத்தியானத்துக்கெத்தையடி, how many feet (as measuring the length of a man's shadow, a common mode of ascertaining time in India) does it want of noon? A pace: *thus*, அப்பாலே நாலடி போகுமுன்னேயகப்பட்டான், he was taken before he had gone four paces hence: *thus also*, அடிக்கடி, frequently, *passim*. The foot of a tree, the trunk: *thus*, எனக்கு மரத்தடி போதும, the trunk of the tree is sufficient for me;—the foot of a mountain: *thus*, மலையடிப்புடி, a town at the foot of a mountain: அடிவரமும், *also signifies* the foot of a mountain. *Synonymous with* கீழே, under: *thus*, மரத்தடியை

ல்குநதேன், I was under the tree. *Synonymous with* கிட, near: *thus*, என்னைடுகோலையு
 குக்குது, my house is near the temple; *hence*
 அடச்சேரி, a suburb, i. e. a village near a city.
Synonymous with ஆதி, the beginning: *thus*, அடிய
 லேகனதையத்துவக்கு, commence the story
 at the beginning; *hence* அடக்கனா, signifies the
 first shop in a market. A foundation: *thus*, அடி
 யோடேயெடுவெடுநது, the house hath
 fallen from its foundation. The floor of a room: *thus*,
 அடியலேமண்டிக்கிடக்கும், there will be
 dirt on the floor;—*sometimes* the dirt itself: *thus*,
 அடிகிடக்கட்டும், suffer the dirt to remain.
 The base of a vase: *thus*, பாத்திரத்துக்கடி
 யோவ்வாது, the base does not suit the vase.
 A base thing: *thus*, அடிச்சாக்கு, base goods.
 A line of a stanza: *thus*, இநதப்பாட்டுக்கேத்
 துணையடியண்டு, how many lines are there in
 this stanza? An interjection of familiar address to
 females; used especially by a husband to his wife,
 by a father to his daughter, by a son to his mother,
 and by women to each other; considered indecorous,
 however, as coming from an indifferent person.

அடக்கிறது—அதேதேன்—அப்பேன், v. a. to
 strike; *used metaphorically with* மழை, rain, to
 rain;—*with* காற்று, wind, to blow;—*with* சாட்சி,
 evidence, to cite a witness. To slay (not with a
 sword but) with a club: *thus*, ஆடுதையடித்
 தான், he slew the goat. *In this sense the compound*

verb அடித் துப் பேராடுகிறது *is often used.*
 அடித் துக்கோர்தலாகிறது, to beat one's self;
 also to wrangle with another; in which latter sense it
 governs an ablative in ஒரு: thus, என்னோடேய
 டித் துக்கோர்தாதே, do not wrangle with
 me. அடித் துவழுகிறது, to cast one's self on
 the ground through excess of grief.

அடிப்படுகிறது—பட்டேன்—டுபேன், *v. p.* to
 be beaten.

அடுத்தாப்போலே, *used adverbially: comp. of*
 அடுத்தால், *conjunct. form from* அடுக்கிறது, to
 be near, and போலே, *q. v.* near, as if touching.
 A. G. Part 2 of Sect. 100.

அடுப்பு, *sub.* an oblong hole in the ground to contain
 a fire for culinary purposes, a stove, an oven, a forge.
 அடைகிறது—அடந்தேன்—அடபேன், *v. a.* and *n.*
 to obtain, to get; to resort to; to be enclosed.

அடைக்கிறது—அடத்தேன்—அடப்பேன், *v. a.*
 to close, to stop up, to shut in, to lock up.

அடைக்காக்கிறது—காத்தேன்—காப்பேன்,
v. a. to sit on (eggs), to hatch.

அடையாட்டம், *sub.* a mark, a sign; *metaph.* a proof.
 அணுகிறது—கிணென்—டுபேன், *v. n.* to draw
 near, to approach.

அணங்குகிறது—அணத்தேன்—அணப்பேன், *v. a.*
 to unite, to embrace; to quench, to extinguish.

அண்டுகிறது—அணென்—டுபேன், *v. n.* to ap-
 proach.

அண்ணாட, *sub.* vicinity, proximity; *adj.* near.

அதட்டுகி டுது—ட டேண் ண்—ட டு டேபண், *v. a.* to reprimand, to rebuke, to hoot at.

அதிகம், *adj.* (अधिकं) more, larger, very large; *used adverbially*, more. A. G. Part 5 of Sect. 151.

அதிகமதிகமாக, *adv.* more and more.

அதிகாரன், *sub.* (अधिकारः) one in office, in authority or power.

அதிகாரம், *sub.* (derived as the preceding) an office or duty.

அதிகாலம், *sub.* (अति and कालः) the early morning; *used adverbially with the emphatic affix ஓ, signifies*, betimes, in the early morning.

அதிசேயம், *sub.* (अतिशयः) a wonder, a miracle, admiration.

அதிசூகி டுது—ரீ ந தேண்—கு டேபண், *v. n.* to tremble, to quake, to start up.

அதிரீச்சி, *written vulgarly*, அதிரீச்சி, *sub.* (अधृति) a tremor, a quivering, a shock or concussion.

அதில், *local ablative of the pronoun அது, sometimes signifies*, in the mean time.

அது, *rem. demons. pron. n.* it, that thing. A. G. Part 1 of Sect. 59.

அத்தம், *sub.* (अर्द्ध) the middle, the half.

அத்தராத்திரம், *sub.* (अर्द्धरात्रः) midnight.

அத்தண்ண, *adj.* so many; *Lat.* tot, quot, tantum, quantum; *sometimes it has the force of adeo: as*, நியதகுண்ணமொடயுடனே, adeone stupidus es?

அத்தாட்சி, *sub.* (अध्यक्षः) evidence, proof by example.

அபகீர்த்தி, *sub.* (अपकीर्तिः, *from* अप and कीर्तिः) disgrace, infamy.

அபத்தம், *sub.* (अवद्ध, *from* अ *neg.* and बद्ध) vanity, falsehood; *adj.* vain, false.

அதுபாயம், *spelt also*, அபயம், அதுபயம் and அபயம், *sub.* a shout, a cry—usually of supplication for mercy or protection.

அப்பபா or அப்பபா, *interj.* of admiration, of affliction.

அப்பா or அப்ப, *vocative case of* அப்பன், *used as an interj.* of admiration; also as an expression of good will in addressing one of inferior rank, but advanced age.

அப்பன், *sub.* a father.

அப்பால், *properly a sub. comp.* of அ *for* அநது, *that*, and பால், *a part*; *generally used with the emphatic affix ன்*, *as an adv. signifying*, apart, beyond, further, furthermore. A. G. Parts 1 and 2 of Sect. 154.

அப்பறம், *properly a sub. comp. of* அ *for* அநது, *that*, and பறம், *a part*; *generally used as an adv. signifying*, on the further side, then, further, moreover. This word is perhaps derived from the *Sanscrit* अपर, *opposite*. A. G. Sect. 154.

அமத்தகிறது, *more correctly*, அம்ர்த்தகிறது—ர்த்திணென்—ர்த்துபென், *v. a.* to appease, to allay, to assuage; to prepare; to seat; to find.

அமருகிறது—ரநதேன்—ருபென், *v. n.* to settle, to subside, to grow still or quiet, to be suppressed; to agree; *Lat.* convenire; to be found or obtained.

அழுக்கிறத, *sync. for அழுக்குகிறது*—க்கே
சேண்—க்குப்பெண், *v. a.* to press down, to
squeeze, to crush, to crowd together, to immerse;
metaph. to oppress.

அழுநதகிறத, *more correctly*, அமிழ்நதகிறத—
சேண்—துப்பெண், *v. n.* to sink, to go to the
bottom, to be drowned.

அம்மமா, *written also*, அம்மம்மா, *interj.* of ad-
miration.

அம்மாள், *sub.* a mother; *also* a honorific affix to
proper names of women, *as* மரியம்மாள்;
used in the vocative as a respectful title of address to
any matron.

அம்மாத்திரம், *sub. comp. of அ* for *அநத*, and
மாத்திரம், quantity; (मात्रा) so much, so much
and no more; *Lat.* tantum, quantum: *declined through*
all cases. A. G. Parts 1 and 2 of Sect. 151.

அயம், *see* ஆயம்.

அரிபாள், *sub.* a sickle, a large cutting instrument of
any kind.

அருகு, *sub.* the edge of any thing, the hem or bor-
der of a cloth; vicinage, proximity of dwelling;
in the last sense it is used either in the local
ablative or in the nominative, with the emphatic
affix ஏ.

அருட்ட, *sub.* a bud.

அறு, *sub.* the middle, the waist; *adj.* half.

அலட்டுகிறது—அசேண்—துப்பெண், *v. a.* to im-
portune, to entreat earnestly, to tease.

அல ஹ கி ஹ து—ஹ ண ண்—ஹ டேபன், *v. n.* to cry,
to weep aloud, to bewail.

அலுபல், *sub.* business, occupation.

அலு, *sub.* a wave, a billow, a ripple.

அலுகி ஹ து—அலந டேத ண்—அலடேபன், *v. n.* to un-
dulate, to fluctuate, to be unsteady or wavering.

அல்லாமல், *negat. vineiyech. from the defect. verb,*
அல்ல; beside being, except it be. A. G. Part 3
of Sect. 102.

அல்லோஃ, *sync. for அல்லலேபா, the defect. v.* அல்ல,
with the affix ள்; is it not so? no? *Lat. nonne?* yes!
yes! A. G. Part 4 of Sect. 142 and Note.

அபகாசம், *sub.* (अवकाश) ability, means, possi-
bility, leisure.

அபசரம், *sub.* (अवसरः) necessity, opportunity, haste
arising from necessity; a good action; an important
service.

அபசியம், *sub.* (अवश्य) infallibility, certainty, ab-
solute necessity; *adj.* true, certain, infallible.

அபதி, *sub.* (अवधिः) a boundary, a term, the fixed
period of life; a strait or difficulty; *Lat. angustia.*

அபௌ, *rem. pron. demons. f.* she, that woman. A. G.
Part 1 of Sect. 59.

அபன், *rem. pron. demons. m.* he, that man. A. G. Part 1
of Sect. 59.

அபனபன், *a reduplication of the pron.* அபன்; each
one, every one; *Lat. unusquisque.*

அபுடிகி ஹ து—அந டேத ண்—அடேபன், *v. n.* to be
loose, to become untied, to be detached.

அஹைக்கி றது—ஹத் தேன்—ஹப் பேன், *v. a.* to untie, to loosen.

அஹபயம், *see* அஹபயம்.

அஹம், *see* ஆஹம்.

அஹுக் றது—ஹுக் தேன்—ஹுக் பேன், *v. n.* to be hot, to burn, *whether naturally, or metaphorically, as with anger.*

அஹம் றது—ஹம் றுக் தேன்—ஹம் றுக் பேன், *v. a.* to set fire to, to burn.

அஹுக் றது—ஹுக் தேன்—ஹுக் பேன், *v. n.* to weep.

அஹுக், *sub.* dirt, filth, ordure, moral impurity.

அஹுநதுக் றது—ஹுநதுக் தேன்—ஹுநதுக் பேன், *v. n.* to be wedged in (*être enfoncé*), to grow fast, firm or compact; *used adverbially in the infinitive, to imply force or firmness: as,* அஹுநது வஹுநதுக் றது, to rub forcibly; அஹுநதுத் ததுக் றது, to nail fast.

அஹைக்கி றது—அஹைத் தேன்—அஹைப் பேன், *v. a.* to call.

அஹைப்பிக்கி றது—அஹைத் தேன்—அஹைப் பேன், *v. causal,* to call by means of another person, to cause to call.

அஹவ, *sub.* a measure, a definite quantity. A. G. Parts 1 and 3 of Sect. 151.

அஹம், *sub.* virtue, charity, a benefaction.

அஹுக் றது—அஹுநதுக் தேன்—அஹுக் பேன், *v. n.* to know, to recognize, to understand; to be collected.

அஹுக் றது—அஹுக் தேன்—அஹுக் பேன், *v. n.* to cease, to be cut off, to be broken.

அஹுக்கி றது—அஹுத் தேன்—அஹுப் பேன், *v. a.* to cut, to break; to complete (an account); to kill; to reap; to pluck fruit or flowers.

அறுநதுபேராகிறது—சேனன்—பேன், *v. n.* to be cut off, to break in pieces.

அறுபது, *num.* sixty; *marked thus*, கூட.

அறுபை, *deriv. sub.* six persons, male or female.

அறுமகிறது—அறுநதேன்—அறுபேன், *v. a.* to slap (the cheek), to smite, to beat home (a nail).

அம்சண or அம்சண, *sub.* (अर्चना) worship, adoration, consecration.

அந்தம், *sub.* (अर्थः) signification (of a word or sentence); midnight; wealth.

அற்புதம், *sub.* (अपुर्व) a wonder, a miracle, admiration.

அற்றங்கூல, *sub. comp. of அற்றம், adj. from அன்ற, then, that day, and கூல, hire; daily hire or wages.*

அரசுகிறது—அரசுநதேன்—அரசுபேன், *v. n.* to go out, to be extinguished.

அனுஷ்டானம், *sub.* (अनुष्ठान) ceremonies, sacrifices and pious exercises, chiefly those of the Brahmans.

அனுகூலம், *adv.* (अनु and दिनं) daily, every day; generally used with the affix உம்.

அனுபவக்கிறது—அநுதேன்—அனுபேன், *v. a.* (अनुभव) to experience, whether joy or sorrow.

அனுப்புகிறது—அனுசேன்—அனுபேன், *v. a.* to send, especially a person.

அனேகம், *sub.* (अनेक) numerousness, abundance; *adj.* many, numerous, long as applied to time.

அன்பு, *sub.* affection, love.

அன்ற, *vineiyech. of the def. v.* அல்ல, besides, syno-

nymous with அல்லாதே, இதன் ஹேயே. It governs a nom. or acc. case (A. G. Part 3 of Sect. 102), and used in the commencement of a sentence with the emphatic affix ஏ, it signifies moreover.

அன்ற, *sub.* that day, on that day, then; அன்றே, from that day forwards.

அன்ற, *3rd pers. sing. pres. from the root அல்*; it is not, no; implying particular negation. A. G. Sect. 80.

அஹ, *interj.* (आ अ) expressive of grief or compassion—of admiration—of consent.

அகிலது—அனேன்—அபேன், *sub. v.* to be, to become; to be of service to; to prosper; to be completed; to become celebrated. A. G. Sect. 104.

அகிலும், *conj. mood, from அகிலது, q. v. with the affix உம்*; although, nevertheless, either, or, at least. A. G. Part 5 of Sect. 104.

அகக்கோஸ்தா, *comp. of the infin. அக of the verb அகிலது, and the infin. கோஸ்தா of கோஸ்தா அகிலது, used conjunctively*; because, this being so. A. G. Part 2 of Sect. 98.

அக்கிலது—கனேன்—கபேன், *v. a. sync. for அக்குகிலது*; to make; to dress victuals (*faire la cuisine*). A. G. Sect. 104.

அக்கும், *3rd pers. n. fut. from அக்கிலது, q. v. used as a particle which, affixed to the last word of a sentence, implies a doubt, as நாளைக்குவருவானாக்கும், he will perhaps come to-morrow; but, affixed to a word in the middle of a sentence, implies certainty, as*

இதாக்கும்பண்ணியம், this is certainly virtue.

A. G. Part 1 of Sect. 104.

அசனம், *sub.* (आसनं) the rump, a seat, a throne, the seat or skin on which devotees sit: as, சிங்காசனம், the seat of lion's skin; லயாக்கிராசனம், the seat of tiger's skin; கன்றுண்ணாசனம், the seat of deer's skin.

அசனேஷணம், *comp. sub.* (आसन and उष्ण) heat of the rump.

அசாரம், *sub.* (आचारः) urbanity, politeness, good manners, usage.

அசீர்வதிக்கிறத—தித்தேன்—திப்பேன், *v. a.* (आशिस्) to bless, to bestow a blessing on.

அஹ, *sub.* (आशा) eagerness, desire, hope.

அச்சா or அச்சாமரம், *sub.* a kind of tree resembling ebony: (Diospyros Ebenaster, Kænig.).

அச்சரியம், *sub.* (आश्चर्यः) surprise, admiration, a wonder, a miracle.

அடு, *sub.* a sheep, a goat; *the latter is usually distinguished as வெள்ளாடு, or the white sheep, though the propriety of this name is not shewn by the actual want of colour which it implies.*

அடுகிறத—டேனென்—டுபென், *v. n.* to dance, to balance one's self, to vacillate, to have play as an elastic pole moved by the wind, to gesticulate; *with such words as signify water, to bathe.*

அடம், *verbal sub.* dancing, movement in general, the motion of any thing which plays or vibrates; *used*

adverbially, with the infin. ஆக, *it signifies after the manner of:* as, பேசுவதுபோலமாகப் பேசுகிறது, *you talk like a drunken man.*

ஆண், *sub.* a male, whether applied to man or other animals.

ஆண்டவன், *deriv. sub. from ஆளுகிறது*, to govern; a ruler; *commonly*, the Lord.

அபத்தி, *sub.* (आपत्तिः) calamity, affliction, danger.

அமணக்கு, *sub.* the castor oil shrub: (Ricinus communis).

ஆம், *sync. for ஆகும்*, 3rd pers. n. fut. from ஆகிறது, *q. v.* used as a particle of particular affirmation; yes, it is, it may be. A. G. Part 3 of Sect. 104.

ஆயக்காரன், *deriv. sub. from ஆயம்*, *q. v.* and காரன் (कारः); an agent or doer, a tax or toll-gatherer.

ஆயம், *sub.* (आयः) a toll, a road tax.

ஆயத்தம், *sub.* preparation.

ஆராதம் or ஆறுதம், *sub.* restlessness, the delirium of a sick person; contention, wrangling.

ஆல் or ஆலமரம், *sub.* the Banian tree: (Ficus Indica).

“Les Francs l' appellent l' arbre des Banianes, parce qu' aux lieux ou' il y a de ces arbres, les Idolâtres vont se mettre dessous et y faire leur cuisine.”

Tavernier. 2de Partie, livre 3me. Paris, 1676.

ஆலோசனை, *sub.* (आलोचन) deliberation, counsel, consideration.

ஆவல், *sub.* desire, appetency.

ஆழம், *sub.* depth, profundity.

ஆறாவது, *deriv. sub.* the sixth thing; *also an ordinal adv.* sixthly. A. G. Part 4 of Sect. 137.

ஆறு, *sub.* a river.

ஆறு, *num.* six; *marked thus*, கூறு.

ஆறுகி றது—ஹேனன்—ஹேபன், *v. n.* to grow soft, to be mollified, to console one's self, to take comfort.

ஆறுதல், *verbal sub.* from ஆறுகி றது, *q. v.* consolation, recovery from fatigue; *Lat.* refrigerium.

இங்கே, *adv.* here, hither.

இடம், *sub.* a place, a house, accommodation; *used with the infin.* ஆக, or *vineiyech.* ஆட, *signifies*, instead of. A. G. Part 4 of Sect. 97.

இடுகி றது—இட்டேன்—இடுவேன், *v. a.* to afford or give, to do or act, to furnish, to apply; to fetch (a sigh). A. G. Part 2 of Sect. 109.

இடை, *sub.* the waist or middle.

இதாவது, *pron.* this thing. A. G. Part 5 of Sect. 117.

இது, *n. prox. demons. pron.* this (thing). A. G. Part 1 of Sect. 59.

இதேனா, *comp. of* இது, *q. v.* and the particle *ஏ*, (A. G. Part 1 of Sect. 142) *interj.* behold! *interrog.* is it this?

இத்தனை, *adj. comp. of* இ for இநது and தனை, a measure; so much, thus much, this quantity.

இத்தன்ஹட, *sub. comp. of* இ for இநது, and தன்ஹட, manner; so, thus, in this manner; *generally used*

adverbially, with the infin. ஆக, or the emphatic affix, ஓ.

இநத, *prox. pron. adj. this.* A. G. Sect. 60.

இப்படி, *sub. comp. of இ for இநத, and படி, a measure; so, in this manner; used as an adv.* A. G. Part 4 of Sect. 153.

இப்படிக்கேரத்த, *used adjectively, comp. of இப்படிக்கு, and ஒத்த from the defect. v. ஒக்கும், it is equal; like this, such like; Lat. hujusmodi.* A. G. Sect. 77.

இப்படிப்பட, *used adjectively, comp. of இப்படி, q. v. and பட from படுகிறது, to undergo; such.* A. G. Sect. 107.

இப்போது, *sub. used adverbially, comp. of இ for இநத, and போது, time; now, the present time.* A. G. Part 2 of Sect. 152.

இப்போ, *adv. comp. of இ for இநத, and போ put by apocope for போது, q. v. now, at present.* A. G. Part 2 of Sect. 152.

இப்போது, *sub. used adverbially, comp. of இ for இநத, and போது for போது; now; used also in the dative, இப்போதுதக்கு, with the same force.* A. G. Part 2 of Sect. 152.

இரங்கி—கேள்—குபேஷன், *v. n. used with such words as signify the mind, to be moved with pity, to feel compassion, to be tender-hearted.*

இரண்டு *num. two: marked thus, ௨.*

இரத்தம், *sub. (ரத்) blood.*

இரவு, *sub. the night.*

இராத்திர, *sub.* (रात्रिः) night.

இராமராம or ராமராம, *adv. comp.* of ரா, night, and மா, implying succession of time, being the root of மாறுகிறது, to be changed; during the night, every night, all night. The root மா, is also added to பகல், the day, காலம், the morning, and அந்தி, the afternoon, with the sense of every: as, காலமாம, every morning.

இரு, *adj.* two; used only in composition.

இருக்கிறது—இருந்தேன்—இருப்பேன், *sub. v.* to be, to exist, to be alive; to remain; to be seated: it is the auxiliary verb used in forming compound tenses.

A. G. Sect. 89.

இருப்பிடம், *sub. comp.* of இருப்பு, verbal *sub.* state, and இடம், a place; the place of dwelling; a basis, a seat, the breech.

இருப்பு, *adj.* from இரும்பு, iron; made of iron.

இருளுகிறது—இருண்டேன்—இருளேன், *v. n.* to be dark.

இறை, *sub.* food, prey, bait to catch animals or fish.

இறைக்கிறது—இறைத்தேன்—இறைப்பேன், *v. n.* to make a roaring, rumbling or murmuring noise; to breathe with difficulty, to wheeze.

இலவசம் or இலவசம், *sub.* used adverbially with ஆக or ஆய்; gratis.

இலை, *sub.* a leaf.

இல்லாவிடாது, *conj. form,* used adverbially, otherwise. A. G. Part 4 of Sect. 102.

இல்லை, *v. defect.* it is not. A. G. Sect. 80 and 102.

இவன், *prox. demons. pron. m.* he, this man. A. G. Part 1 of Sect. 59.

இழுக்கிறத—ழுத்தேன்—ழுப்பேன், *v. a.* to draw, to drag, to bring by force.

இறாப்பாறுகிறத or இறாப்பாறுகிறத—
 றுணைன்—றுபென், *v. n. comp. of* இறாப்பு, fatigue, and ஆறுகிறத, *q. v.* to repose, to rest after fatigue, to be refreshed.

இறாக்கிறத—றாத்தேன்—றாப்பேன், *v. n.* often used comp. with பேராத; to grow thin; to be wearied.

இறாப்பு, *sub.* fatigue, weariness, faintness.

இறக்கிறத—றக்கேன்—றக்குபென், *v. a.* *sync. for* இறக்குகிறத; to cause to descend, to lift off, to lay down, to unload, to disembark.

இறங்கிறத—றங்கேன்—றங்குபென், *v. n.* to descend, to alight, to disembark, to take up quarters; to drip down.

இறக்குவாள், *sub. comp. of* இறக்கும், what may be tied tight, and வாள், a thong; a girth.

இனி, *adv.* hereafter, for the future, henceforward.

இனிலோகம், *sub. comp. of* இனி, *q. v.* and லோகம், the world; the future world.

இனிப்பு, *sub.* sweetness.

இன்பம், *sub.* pleasure, delight; more especially of a sensual kind.

இன்று, *vineiyech. from the defect. v.* இல்லா; without. A. G. Part 3 of Sect. 102.

இன்று, *sub.* this day, on this day, now.

இண்ணம், *adv.* yet, still, more; *Fr.* encore.

இண்ணன், *deriv. sub. from the pron. adj.* இண்ண; such an one; *Lat.* talis.

நாநிநதிருக்கி றது, *v. n. the vineiyech. from நாருகி றது, with the auxiliary v. to be moist; Lat.* madeo.

நாடம், *sub.* moisture, humidity.

நாண்ம், *sub.* diminution, defect, lack; ignominy, vileness; objection.

உச்சரிக்கி றது—ரித் தேண்—ரிப் பேண், *v. a.* (उच्चार) to utter, to pronounce, to say.

உச்சி, *sub.* (उच्च) the summit of any thing, the zenith.

உச்சி மத்தியாணம், *sub.* (उच्च and मध्याह्न:) high noon.

உடம்ப, *sub.* the body; *sometimes* the trunk only.

உடல், *sub.* the body of a man; the external body, as opposed to குடல், the entrails.

உடன், *sub.* generally used adverbially with the emphatic affix ஓ; immediately, quickly. For the use of this word as an affix, see A. G. Part 2 of Sect. 149.

உடுப்பு, *sub.* clothes, clothing.

உடைக்கி றது—உடந தேண்—உடபேண், *v. n.* to break, crack or fall to pieces; to be ruptured.

உட்சுறமயம், *sub. comp. of* உள், within, and சுறமயம், a sect; (समय:) a certain sect.

“Secte interieure, c'est a dire qui place dans le corps humain les lettres misterieuses ந, ம, சி, பெ, ய. Ces sectes sont six: ஸாமம் ou ஸாஸம், ஹச

வம், பாசுவதம், மகாவதம், கனா
 ழகம் ou கானாழகம் ou கானாழகம்
 et வயாவம்.

உண்டு, *v. defect and impers.* there is, it is; it is true;
Lat. est pro habeo. A. G. Sect. 81, and Part 3 of
 Sect 104.

உண்டுபண்ணுகிறது, *v. a. comp. of* உண்டு, *q. v.*
and பண்ணுகிறது, to make; to create; to feign.

உதவுகிறது—தவணை—தவபெண், *v. a.* to
 assist, be serviceable to; in a *neut. sense*, to be
 useful.

உதகக்கிறது—உதக்தேண்—உதப்பேண், *v. a.*
from உதக, the heel; to kick, to recoil.

உதயம், *sub.* (उदयः) the rising of any heavenly
 body, especially the sun.

உத்தமம், *sub.* (उत्तमं) the best thing, the most ex-
 cellent thing, perfect goodness: *used adjectively*,
 high, excellent, true, genuine, upright, perfect.

உத்தரம் or உத்தாரம், *sub.* (उत्तरं) an answer;
 permission, leave.

உத்தியோகம் *sub.* (उद्योगः) an office, employ,
 situation.

உத்துப்பாரீக்கிறது, *or more properly*, உஹப்
 பாரீக்கிறது—ஹத்தேண்—ஹப்பேண், *v. a.*
comp. of the vineiyech. உஹ, *which seems to imply*,
 perfection or completeness, *when added to certain verbs*,
and பாரீக்கிறது, to see; to stare at, to regard
 stedfastly.

உபகாரம், *sub.* (उपकारः) civility, favour, benefit

உபாயம், *sub.* (उपायः) a stratagem, an artifice, an expedient, a means of success against an enemy.

உப்பு, *sub.* salt.

உழு, *sub.* the husk of rice or other grain, coarse bran.

உம், *oblique case plur. of the prim. pron.* நீய, your; frequently used honorifically for the singular. A. G.

Part 1 of Sect. 57. For the use of உம் as an inseparable affix, see A. G. Sect. 140.

உயரம், *written also*, உயர்வு and உசரம், *sub.* height, elevation.

உயர், *sub.* life, the soul; a vowel.

உருட்டுகிறது or உலுட்டுகிறது—உருளேன்—
உருபேன், to roll, to trundle; *Lat.* volvere.

உருளுகிறது—உருளேன்—உருபேன், *v. n.*
to roll, to have a revolving motion.

உறுரக்கிறது—உறுரத்தேன்—உறுரப்பேன், *v. a.*
to chafe, to bray, to rub to powder; *Lat.* terere.

உலகனாக, *sub.* a rice-beater or stamper: being a long staff made of heavy wood and shod with metal.

உள்நாடுகிறது—உள்ளேன்—உட்பேன், *v. a. comp.*
of உள், within, and உகிறது, to become;
to be subject to, to be amenable to; to be admitted
to; to intermeddle with.

உருக்காடுகிறது—காநீடுதேன்—காடு
பேன் *v. n.* to sit down.

உள்நாடு, *past part. from the def. v.* உண்டு; which hath.

For its use as an *attributive adjunct*, see A. G. Sect. 55.

உள்நாடு, *sub.* drawers, under trowsers.

உள்நாடு *sub.* an inward part; used with the emphatic

affix எ, as a post position, it signifies within ; used adjectively, signifies inner. A. G. Sect. 148.

உறவு, *sub.* friendship, affinity, relationship, consanguinity.

உனக்கு, *dat. case of நீ* ; to thee. A. G. Sect. 57, and 61.

உன், *oblique form of நீ* ; thy. A. G. Sect. 57, and 61.

ஊதியம் or ஊதிபம் or ஊதிகம், *sub.* profit, gain.

ஊராண், *deriv. from ஊர்*, a town ; a villager, a townsman, a countryman.

ஊர், *sub.* a town, a village, a district.

ஊபம், *sub.* office, function, work, service, menial employment.

ஹ, *sub.* a source, a spring.

ஹைகி ஹது—ஹேனன்—ஹேபன், *v. n.* to lean upon a stick for support ; *v. a.* to dig holes in the earth for setting plants or sowing seeds.

எங்கும், *adv. comp. of எங்கு*, where, and the affix உம் ; every where.

எச்சரிக்கை, *sub.* care, caution, circumspection ; used in exclamation by way of warning.

எடுக்கி ஹது—டுத்தேன்—டுப்பேன், *v. a.* to take, to carry or bear, to bring forward, to raise ; to assume.

எண்ணுகி ஹது—ணிணன்—ணுபன், *v. n.* to reckon, to estimate, to esteem, to think, to imagine ; to honour, to respect.

எண்ணிக்கை, *sub.* number, estimation; honour. This word resembles the Latin word *ratio*, in its twofold meaning of *number* and *respect*.

எதிர்த்து நிற்குதல், *v. a.* to oppose, to resist, to advance against.

எது, *interrog. pron.* what thing? A. G. Part 1 of Sect. 59.

எத்தனை, *adj. comp. of எ* for *எந்* து, *and* தனை, a measure; how many, how much; *Fr.* combien.

எப்படியாகிலும், *adv. comp. of எப்படி*, how, *and* அகிலும், although; however, by any means whatsoever; *Lat.* quocumque modo.

எப்போதும், *adv. comp. of எப்போது*, when, *and* உம்; always. A. G. Part 4 of Sect. 140.

எரிக்குமி, *sub. comp. of எரி* for *எரியும்*, burning, *and* கருமி, cane; firewood.

எரிகிறது, *v. n.* to burn.

எரிக்கிறது, *v. a.* to burn.

எரிகொடு, *sub. comp. of எரி* for *எரியும்*, burning, *and* கொடு, wrath, (कोप:); a great passion, a fiery rage.

எல்லாம், *sub. and adj. all.* A. G. Note to Page 29.

எல்லாருமும், *sub. comp. of எல்லாம்*, all, *and* உம்; all, *masc. Lat.* omnes. A. G. Note to Page 29.

எவன், *interrog. pron.* who? A. G. Part 1 of Sect. 59.

எவ்வளவு, *adv. comp. of எ* for *எந்* து, *and* அவ்வளவு, a measure; how much? *Fr.* combien. A. G. Part 3 of Sect. 151.

எழுகிறது, *v. n.* to rise, to get up.

எழுபது, *adj.* seventy ; *marked thus*, எய்.

எளிது, *adj.* docile, facile, easy.

எறிகிறது—ஹநதேதன்—ஹபேதன், *v. a.* to throw at, to pelt.

எறக்கிறது—ஹநதேதன்—ஹபுபேதன், *v. n.* to burn, to shine with heat.

என்கிறது—என்றேறன்—என்பேதன், *v. n.* to say, to be named, to be called. A. G. Sect. 103.

என்றதைப்பற்றி, *comp. of the verbal* என்றது, and பற்றி, *vineiyech. from* பற்றுகிறது ; *literally*, having considered what is said, in consideration of which.

என்றிருக்கிறது, *v. n. comp. of* என்றது, *q. v.* and இருக்கிறது, *q. v.* to think, to be thinking of ; to be about to do ; to be for or on the part of.

என்று, *vineiyech. from* என்கிறது ; having said ; *frequently used as a conjunction*, that. A. G. Part 1 of Sect. 103.

என்ன, *pron. adj. also used adverbially*, what? it admits of declension. A. G. Part 1 of Sect. 60, and Part 2 of Sect 62.

ஏது, *sub.* (हेतुः) a cause, an origin.

ஏது, *adv.* what! why!

ஏத்துகிறது, *see* ஏற்றுகிறது.

ஏந்துகிறது—நதினேன்—நதுபேதன், *v. a.* to lift up in the arms, to carry in the hands.

ஏயக்கிறது—யந்தேதன்—யபுபேதன், to cheat, to deceive, to impose upon.

ஏரி, *sub.* a large artificial lake for irrigation.

ஏவுகி றது—உணைன்—வுபென், *v. a.* to order;
to spur on, to incite.

ஏனாடி, *adj.* poor, not rich.

ஏறகி றது—ஹுணைன்—ஹுபென், *v. n.* to ascend,
to mount up, to exceed, to erect one's self.

ஏற்கண்டே, *adv.* antecedently.

ஏற்றகி றது—ஹுபென்—ஹுபென், *v. a.* to sum up,
to multiply; to lift or hoist up, to cause to mount.

ஐநது, *num.* five; *marked thus*, ஐ.

ஐம்பது, *num.* fifty; *marked thus*, ஐய.

ஐயன், *sub. spelt also*, அய்யன், a father, a Brahman,
a venerable old man. Used frequently in the *voc.*
in addressing a superior.

ஐயனார், *sub.* a certain Hindoo deity; *called also* அரிகாரன்.

ஐயயே, *interj.* of compassion or of grief, alas!

ஐவர், *deriv. sub.* five persons.

ஏக்கி றது—ஏதேன்—புபென், *v. n.* to be like, to
agree with, to be conformable with.

ஏட்டுகி றது—உணைன்—ஹுபென், to stick toge-
ther, to unite.

ஏண்ணுகி றது, *more correctly*, ஏன்றுகி றது, *v. n.*
to be fitting, to agree, to be in union; *Lat.* convenio.

ஏண்ணது, *more correctly*, ஏன்றது, *neg. v. 3rd*
pers. n. from ஏன்றுகி றது; it is not suitable;
it is not permitted, it must not be.

ஏதுங்கி றது—துங்கிணைன்—துங்குபென், *v. n.*
to retire, to crouch for concealment, to hide one's self;
Lat. ad secessum ire.

ஒத்த, *past part. from def. v.* ஒத்து, equal to, like, suitable, having relation to. A. G. Sect. 77.

ஒத்துக் கொடுக்கிறது, *v. n.* to consent, to agree; to allow or grant; to engage; to relate to; *Fr.* avoir du rapport. A. G. Sect. 77.

ஒப்பாவு, *sub.* union, concord; evenness.

ஒரு, *num.* one; *marked thus*, க.

ஒருபாடமாட, *adv. from* ஒரு, one, பாடம், a shower (ondée de pluie), and உப் *from* உகிறது, in a shower.

ஒருமிக்க, *infin. from* ஒருமிக்கிறது; *used adverbially*, together, at once. A. G. Part 4 of Sect. 100.

ஒவ்வொன்றும், *pron. sub. from* ஒன்று, repeated, as एकैकं in Sans. each, one by one.

ஒழிகிறது—ழிநதேன்—ழிபென், *v. n.* to cease, to pass away as time; to be excepted; to die.

ஒழிய, *infin. from* ஒழிகிறது; *used as a conjunction*, except, unless. A. G. Part 3 of Sect. 100.

ஒழுக்கு, *sub.* a leak in the roof of a house, a dripping of water.

ஒழுங்கு, *sub.* order, regularity.

ஒழுங்குபட, *comp. of* ஒழுங்கு, and பட, *infin. of* படுகிறது, to undergo; *used adverbially*, in or according to order, regularly.

ஒளிக்கிறது—ளித்தேன்—ளிப்பேன், *v. a.* to hide, to conceal.

ஒற்றை, *adj.* single; generally implies one of a pair, where the other is wanting: as, ஒற்றைக்காது, a single ear.

ஒன்று, *sub.* one.

ஓ, *interj.* (ओ) of compassion.

ஓஓ, *interj.* of admiration.

ஓங்குநது—கணேன்—கூபேன், *v. a.* to raise over the head, to brandish.

ஓடுகிநது—டூணேன்—கூபேன், *v. n.* to run, to sail.

ஓடம், *sub.* a race, a flight.

ஓட்டுகிநது—டூணேன்—கூபேன், *v. a.* to make to run, to conduct, to drive, to chace.

ஓரம், *sub.* a border, a bank, a strand, a margin, an edge.

ஓர், *num.* one. A. G. Part 1 of Sect. 134.

ஓலு, *sub.* a Cadjan leaf; a leaf of the Palm kind, on which the Tamuls write; a letter or epistle written on such a leaf.

கசப்பு, *sub.* bitterness.

கடிடம், *sub.* excrement.

கடக்கிநது—கடந்தேன்—கடப்பேன், *v. a.* to pass (a river), to go over (a mountain), to go through (a town).

கடகி, *see* கறுகி.

கடபேன், *def. v.* that I may. A. G. Sect. 83 and 90.

கடன், *sub.* a debt.

கடக்கிநது—கடந்தேன்—கடப்பேன், *v. a.* to bite.

கடது, *sub.* that which is hard, cruel.

கடவாஸம், *written also*, கடுவாஸம், *sub.* a bridle.

கடுக, *infin. from கடுகிறது*, used adverbially, quickly.

கடுகிறது—டுகேனன்—டுபென், *v. n.* to hasten.

கடூட, *sub.* a shop; in a collective sense, a market, a bazar

கடூட, *sub.* an end, a termination, a limit; used adjectively, the last.

கடூடச், *see* கடூட.

கடிக் கோல்தலகிறது—கோண்டேன்—ல்தல
பென், *v. a.* to embrace.

கடிக்சாது, *sub. comp. of* கடிக *for* கடிகன, tied, and சாது (*contracted from* प्रसादनं), boiled rice; a bundle or cloth full of boiled rice, the usual viaticum on an Indian journey.

கடியம், *sub.* (कथन?) the act of proclaiming the titles and sounding the praises of a Prince or other great personage.

கடியங்குகிறது—டுகேனன்—டுபென், *v. a.* to proclaim the titles and sound the praises of a Prince or other great personage.

கடிககிறது—கடிகேன்—கடிகபென், *causal v.* to cause to bind; to cause to build.

கடிகிறது—டுகேனன்—டுபென், *v. a.* to tie, to bind; to build; *metaph.* to marry.

கடூட, *sub.* a stump, a billet.

கணக்கு, *sub.* (गण) an account, a computation.

கண், *sub.* the eye.

கண்டம், *sub.* (खण्डं) a piece or morsel of fish or flesh.

கண்டுபிடிக்கிறது, *v. a. comp. of* கண்டு, *vineiyech.*

from கரண்கிறது, *q. v.* and ட்டுக்கிறது, to seize, *q. v.* to find or perceive, to comprehend, to understand.

கதை, *sub.* (कथा) a story, a tale, a fable.

கபடு, *sub.* (कपटः) deceit, dissimulation.

கயிறு, *sub.* a rope, a cord; a fishing line.

கருக்கருவரஃ, *sub. comp. of* கருக்கு, the teeth of a sickle, and அருவரஃ, a sickle; a serrated sickle.

கருதுகிறது—தினேன்—துபேன், *v. n.* to imagine, to think; to estimate.

கருமம், *sub.* (कर्म) a business, a deed, an affair, an action, a work.

கருமம், *sub.* blackness; *used adjectively* கரும், black.

கரும்பு, *sub.* sugar cane; see எரிகரும்பு.

கரை, *sub.* a border, a bank, the shore.

கலப்பு, *sub.* mixture; *used adjectively*, mixed, adulterated.

கல்லறம், *sub. comp. of* கல்லு, a stone, a rock, and அறம், a chamber; an excavation in a rock used for sepulture, a grave, a sepulchre.

கல்லு, *sub.* a stone.

கவலை, *sub.* sorrow, care, embarrassment.

கவ்வுகிறது—உனேன்—வபேன், *v. a.* to seize with the teeth, to snap at.

கழுவுகிறது or கழுவுகிறது—உனேன்—பேன், *v. a.* to wash; to polish (gems).

கழுகிறது—ழநதேன்—ழபேன், *v. n.* to pass (time); to glide away; to pass loosely by the bowels.

கழிக்கிறது—பித்தேதன்—பிப்பேன், *v. a.* to make to pass away, to turn out, to remove, to abolish.

கடுகு, *sub.* an ass.

கடுவகிறது, *see* கடுவகிறது.

கரிகூருகிறது—கரிகேண்—கருவேன், *v. n.* *comp. of* கரி, joy, and கூருகிறது, which, though used only in composition, is probably from the root கரி, a point, and may signify to be pricked or touched; to rejoice, to be much amused.

கர்தரன், *sub.* a robber, a rogue, whether by caste or profession.

கறடு, *sub.* a rocky steep, a knob, a clod.

கறவை, *sub.* a milch cow, buffalo or goat.

கறவைபசு, *sub. comp. of* கறவை, an animal giving milk, and பசு, *q. v.* a milch cow.

கற, *sub.* any seasoned meat or sauce which is eaten as an accompaniment to boiled rice, a dish or mess; *Lat.* ferculum.

கறுப்பு, *sub.* the colour black; *used adjectively*, black.

கற்பக்கிறது or கல்பக்கிறது—பித்தேன்—பிப்பேன், *v. a.* (probably derived from कल्प) to order, to teach, to give instructions.

கனம், *sub.* (घनं) weight; *metaph.* honour, consideration: *as*, கனமர்தரன், a man of weight or consequence; *used adjectively*, heavy.

கனி, *sub.* a ripe fruit.

கரகூ, *interj.* expressive of distress or lamentation.

காக்கி ஹது, *written also கார்க்கி ஹது—ர்த்தேதன்—ர்ப்பேபன்*, *v. a.* to watch, to guard, to keep, to preserve.

காசு, *sub.* (काशीपण) a nominal money, the 80th part of a fanam (*see* பணம்). Also used for money in general. The English word *cash* remarkably resembles this word, both in sound and meaning.

காச்சு கி ஹது—சேனன்—சுபேன், *v. a.* to make hot, to boil.

காடு, *sub.* a jungle, a forest, a heath, a common or waste.

காட்டு கி ஹது—டேனன்—டுபேன், *v. a.* to shew, to point out.

காணிக்ஹது, *sub.* an oblation, an offering, a present.

காண்கி ஹது—கண்டேபன்—காண்டேபன், *v. a.* to see, to find.

காண்டக்கி ஹது—டத்தேதன்—டப்பேபன், *causal v.* to cause to see, *i. e.* to shew, to point out.

காடம், *sub.* a measure of distance, varying in different parts, but equal to ten English miles in most of the Tamul countries.

காது, *sub.* the ear; the eye of a needle, a button hole.

காய், *sub.* an unripe fruit, *as opposed to* பழம் *or* கண், a ripe fruit. In composition, however, this word is used with some ripe fruits; as cucumbers, cocoa nuts, &c.

காய்கி ஹது—யந்தேதன்—யபேபன், *v. n.* to burn, to scorch, to be hot, as the body with a fever.

காங்குகிறது—யங் தேன்—யப்பேன், *v. n.* to be in fruit, the fruit to form.

காயப்படுகிறது, *v. p.* to be dried, as damp linen.

காயப்படுகிறது, *or, to distinguish it from the preceding verb*, காப்படுகிறது, to be wounded.

காரன் *or* காறன், *an affix borrowed from the Sanscrit कार्, and signifying an agent or doer*: thus, வேலுக்காரன், a servant, *from* வேலு, work, குதிரைக்காரன், a groom, *from* குதிரை, a horse. A. G. Sect. 121.

காரியம், *sub.* (कार्य) a business, an affair, a matter.

காலமே, *used adverbially*, (कालः) in the morning: *from* காலம், time, *and the emphatic affix* ஏ; thus bearing some analogy with our expression *betimes*.

கால், *sub.* the foot; the name of the sign ஈ, which renders the short *a* long, and assists in forming the vowel *o* when not initial.

கால்கழுவுகிறது, *v. a. comp. of* கால், *q. v.* *and* கழுவுகிறது, *q. v. literally*, to wash the feet; *by implication*, to perform ablution after answering the calls of nature.

காற்று, *sub.* the wind.

காணல், *sub.* glare; the vibratory appearance over a fire, or over the surface of the ground in hot, clear weather.

கிடக்கிறது—படுகின்ற—பப்பேன், *v. n.* to remain recumbent, to lie down; *Lat.* jacere.

கிடத்துகிறது—பத்திணை—பத்துபேன், *v. a.* to lay down.

கிஹக்கிஹது—ஹித் தேன்—கிஹப்பேபன், *v. n.* to be obtained; to be found.

கிஹ, *infin. from* கிஹுக்கிஹது, *used adverbially*, near.

கிஹுக்கிஹது—ஹேனன்—ஹேபன், *used impersonally*, to be near, to be with, to approach, to be found: thus, உனக்குக்கிஹுமோ, *tibi ne convenient?* Much used in this sense in Mysore. It would be more elegant to say உனக்குக்கிஹுக்குமோ.

கிமோ, *interj.* expressive of silence, *hush*.

கிறேஹ்துதன், *sub.* (गृहस्थः) a master of a family, a housekeeper, a goodman.

கிலேசம், *sub.* (क्लेशः) sorrow, affliction, sickness; pain.

கிஹம், *adj.* old; whence, கிஹபன், *sub.* an old man, கிஹவ, *sub.* an old woman.

கிஹக்கிஹது—ஹித் தேன்—ஹிப்பேபன், *v. a.* to tear, to pull in pieces, to scratch; to engrave.

கிஹம்புகிஹது—ஹேனன்—ஹேபன், *v. n.* to rise up, to stand forth. கிஹம்புணவேஹ, a piece of sculpture or carved work, with figures in relief.

கிஹம், *sub.* (ग्रामः) a village.

கிஹு, *sub.* colewort, greens, potherbs, grass.

கிஹுத்தண்டு, *sub. comp. of* கிஹு, *q. v.* and தண்டு, a stem or stalk; a kind of colewort which grows high.

கீழே, *postposition*, beneath, under; *adv.* down, downwards.

கிஹக்கிஹது—ஹேனன்—ஹேபன், *v. a.* to split, to tear, to scratch, to lacerate; to carve.

குடல், *sub.* the inside, the entrails; *see* உடல்.

குடியாணவன், *deriv. noun, from* குடி, *with which it is synonymous*; an inhabitant, a countryman, a labourer.

குறுப, *sub.* an umbrella.

குணம், *sub.* (गुणः) temper, disposition, natural quality; sometimes used for good disposition.

குதிக்கிற து—தித் தேன்—திப்பேன், *v. n.* to leap, to spring, to jump for joy.

குதிறு, *sub.* a horse.

குதிறுக்காரன், *sub. from* குதிறு, *q. v.* and காரன், *q. v.* a horseman, a groom.

குத்துகிற து—தினேன்—துபேன், *v. a.* to prick, to pierce, to sting, to stab; to pound in a mortar.

கும்படு, *sub.* a bow, a reverence.

குரு, *sub.* (गुरुः) a religious instructor or director; *Lat.* sacerdos.

குருபன், *sub.* a blind man; குருடி, a blind woman.

குருடுகிற து—டனேன்—டுபேன், *v. n.* to be blind.

குருட்டு, *sub.* blindness; *used adjectively*, blind.

குருவாணவன், *see* குரு: ஆணவன் *redundant*, as ஆவது, A. G. Part 5 of Sect. 117.

குர்ஹு, *sub.* a scream or cry expressing woe.

குலம், *sub.* (कुलं) a caste, a race, a tribe, family or house.

குழி, *sub.* a pit, a hole, a ditch, a grave.

குளம், *spelt also*, கேளம், *sub.* a tank, a pond used for domestic purposes; whereas ஏரி is a much larger reservoir used for the irrigation of land.

கு ஸ ஹ கி ஹ து—ஹ னே ண்—ஹ டே பன், *v. n.* to speak inarticulately—confusedly, to stammer.

கு ஸ ரி ரு கி ஹ து—ஸ ரி ர் ந தே ண்—ஸ ரி ரு டே பன், *v. n.* to be cold; to be refreshed.

கு ஸ ரி ர் க் கி ஹ து—ஸ ரி ர் த் தே ண்—ஸ ரி ர் ப் டே பன், *v. a.* to make cold, to cool.

கு ஸ ரி ர் ச் சி, *or better*, கு ஸ ரி ர் த் தி, *sub.* cold.

கு ஸ ரி ப் ப ா ட் டு கி ஹ து, *written also*, கு ஸ ரி ர் ப் ப ா ட் டு கி ஹ து *and* கு ஸ ரி ப் ப ா ட் டு கி ஹ து—ப ா ட் டு னே ண்—ப ா ட் டு டே பன், *v. a.* to bathe, to wash.

கு ஸ ரி ந த, *corrupted for* கு ஸ ரி ர் ந த, *past part. from* கு ஸ ரி ரு கி ஹ து, *q. v.*

கு ஸ ரி ஹ ம, *sub.* cold, coolness.

கு ஹ ர ம், *sub.* cruelty, obstinacy.

கூ, *interj.* (कू) of lamentation.

கூ ச கி ஹ து—ச னே ண்—ச டே பன், *v. n.* to fear, to be afraid, to be daunted, to be put to the blush.

கூ ப, *infin. from* கூ டு கி ஹ து, *q. v. used adverbially*, together. *Sometimes it merely strengthens an assertion*: as, கே ட் டே பன் கூ பக் கே ட் டே பன், I have heard it, *indeed* I have heard it.

கூ டு, *sub.* a nest, a cage.

கூ டு கி ஹ து—டு னே ண்—டு டே பன், *v. n.* to unite, to club together; to be possible; *Fr.* se joindre, *etiam veneriè*, d' ou vient qu'il faut user de ce verbe et de ses composés avec circonspection. *M.S. Dict.*

கூ டு ம், *impers. v. neut. fut. from* கூ டு கி ஹ து, *q. v.* it may be, it is possible.

கூ ட ம், *sub.* a crowd, an assembly, a tribe, an association.

கூட்டாளர், *sub.* a companion, a colleague, an associate, a partner.

கூட்டுகிறதாட்கூணன்—டுவேன், *v. a.* to unite, to cause to associate, to conjoin ; to add up.

கூட்டிகிறதாட்கூணன்—டுவேன், *v. a.* and *n.* to hail, to call to, to shout out.

கூலி, *sub.* hire, wages.

கூவுகிறதாட்கூணன்—டுவேன், *v. n.* to crow, to coo as doves.

கேஞ்சுகிறதாட்கூணன்—டுவேன், *v. n.* to beg coaxingly, to entreat humbly and earnestly.

கேட்கிறதா or கேட்குகிறதா or கேட்குகிறதா—கேட்டுணன்—டுவேன், *v. a.* and *n.* to hear, to obey ; to ask.

கை *sub.* the hand, the arm ; the sleeve of a coat. Like *χειρ* and *manus*, this word also signifies, by analogy, an elephant's trunk.

கேட்கு, *adj.* small, little ; *sub.* smallness ; *adv.* little by little.

கேட்கு, *sub.* a parasitical plant ; a flag or ensign.

கேட்கு or கேட்கு, *neut. conj. deriv.* from கேட்கு, cruelty ; *literally*, it is a cruel thing, what is cruel—horrible. A. G. Sect. 125 and 126.

கேட்கு, *sub.* a Banian tree (*Ficus Indica*).

கேட்குகிறதா—டுதேன்—டுவேன், *v. a.* to give (to a third person). A. G. Part 1 of Sect. 110.

கோடுறுட, *sub.* fierceness, violence, tyranny, cruelty, hard-heartedness.

கோடுறுட, *sub.* the stone of fruits.

கோண்டு போகிறது, *v. a. comp. of* கோண்டு *from* கோண்டுகிறது, *q. v.* and போகிறது, *q. v.* to take away, to remove, to carry along.

கோண்டுபுநதுவடுகிறது, *v. a. comp. of* கோண்டு *from* கோண்டுகிறது, *q. v.* புநது *from* புடுகிறது, *q. v.* and வடுகிறது, *q. v.* to advance in argument, to adduce.

கோத்து, *sub.* a bunch, a clump, a bush.

கோப்புவரிக் கிறது or கோப்புவரிக் கிறது—வரிக் தேன்—வரிப்பேன், *v. a.* and *n.* to rinse the mouth, to gargle; to rise in blisters.

கோப்பு, *sub.* a branch.

கோம்பு, *sub.* a bough or branch; a horn of an animal; the sign.

கோல்லை, *sub.* a back yard; corn or grain growing on high ground and not watered artificially.

கோல்தாரிகட்டை, *sub. comp. of* கோல்தார், a brand, and கட்டை, a short stake; a firebrand made of wood; *Lat.* teda.

கோல்துகிறது—கோண்டேன்—கோல்துடேன், *v. a.* to take, to receive; to buy; to marry; to obtain (sleep). For its use in composition see A. G. Part 1 of Sect. 106.

கோ, *interj.* expressive of grief.

கோடாடு, *sub.* a hatchet.

கேரனாபநாஸ்த, *sub. comp. of* கேரனாப, the West wind, *and* நாஸ்த, a day; the summer season.

கேரணினக, *sub. cotton canvas—called in India, from the Tamul name, gunny: sacks made of such canvas.*

கேடக்கிஹது—டத்தேதன்—டப்பேபன், *v. n. from the sub. கேடபம், which is from the Sanscrit कोपः, wrath; to grow angry, to be enraged.*

கேடர்க்கிஹது—ர்த்தேதன்—ர்ப்பேபன், *v. a. to run through, to transfix; to string or thread (beads).*

கேடல், *sub. a temple or pagoda, a church.*

கேடல், *sub. a domestic fowl, whether cock or hen.*

கேடலினகக்குதிறா, *sub. a mare. The word கேடலினக designates also the female of the ass.*

கண்டணம், *sub. (क्षणः) an instant, a moment.*

சகதி, *sub. (शदः) mud, a puddle.*

சகல், *adj. (सकल) all, the whole; whence சகலம், neut. sub. every thing; சகலர், masc. every body.*

சகலகேடு, *sub. comp. of சகலக, honour, and கேடு, destruction; a disgraceful action, turpitude.*

சக்சலம், *sub. (चञ्चलं) anxiety, embarrassment, wavering.*

சடங்கு, *sub. a ceremony, whether of marriage, burial, religion, or of compliment.*

சடுதி, *sub. suddenness, quickness, surprise.*

சடனாப, *sub. a jacket, any sewn upper garment.*

சண்ணாப, *sub. a tumult, a quarrel, a battle.*

சுறுகு, *sub.* flesh; also like the Greek word *σαρξ*, the pulp of a fruit.

சுக்குடம், *sub.* (शब्दः) a sound; also as *φωνή* and *vox*, a voice, a word.

சுருகுடம், *sub.* a bustle, a noise made by a crowd; also like *ὄχλος* and *turba*, the crowd itself.

சுருகிக் கி டு கு—சுருகே கு ண்—சுருட்டே டு ண், *v. a.* (सन्धिः) to strike against, to come in contact with, to meet, to strike (the eye or ear).

சுருகி டு ண், *sub.* (चन्द्रः) the moon.

சுருகே க டம். *sub.* (सन्देहः) doubt.

சுருறுகு, *sub.* a fair, a market where goods are sold on certain days.

சுருகே டு டு டம், *sub.* (सन्तोषः) joy, pleasure.

சுருடிக் கு ண், *sub.* (समर्थ) a capable or skilful man, an industrious man.

சுரு ண், *sub.* (सम) equality, the middle; the deity death; so called perhaps because “*æquo pulsat pede pauperum tabernas regumque turres;*” *adj.* level, even.

சுரு டு கு, *sub.* certain castes bury their dead in a sitting posture, the legs crossed; this word expresses that posture.

சுரு டம், *sub.* (समीपं) vicinity, nearness; *adj.* near, nigh.

சுறுமக் கி டு கு—சுறுமக் கே கு ண்—சுறும டு டு ண், *v. a.* to dress victuals, to cook.

சுறும டம், *sub.* (समयः) an occasion, a favourable moment, an opportunity; a general term for the sects of philosophy.

சம்பாதிக்கிறதா—தித்தேன்—திப்பேன், v. a.

(सम्पादित) to get, to acquire, to attain ; to enjoy.

सुखं लभते, *sub.* (सम्भारः) plenty, abundance, completeness.

சம்பவக்கீழ்து-வத்தேன்-வப்பேன், v. a.

to suffer or enjoy ; *Gr.* πάσχειν.

சும்து, *sub.* (सम्मतिः) consent, approbation.

சுமமதிக் கி ற து—தித் தே ண்—திப் பே ண், v. n.

from the sub. to consent, to agree to.

சம்பந்தம், *sub.* (सम्बन्धः) connection, alliance.

ஈயக் கிண, *sub.* a sign, a wink, a beckoning.

≡ 𑖦𑖧𑖨𑖩, *sub.* a jest, raillery, pleasantry, banter.

𐎧𐎲𐎠𐎢, *sub.* a row or arrangement in a line, a garland,
a string of precious stones.

𐑦𐑱, *adj.* just, right, equal.

சரபேரணது, *phrase*, it is all right, it hath been adjusted.

शरीरं, *sub.* (शरीरं) form, the body, whether of man
or other animals.

𠄎𠄎𠄎, a natural word, representing the rippling of water, or the whispering of wind through the foliage of trees.

शूलकंठ, *sub.* (शलाका) a spit, a probe, a
ramrod.

ஈலக்கி ஹது—லத் தேஸ்—லப்பேன், *v. n.* to be sorrowful, to be dejected.

𐌼𐌹𐌺𐌺, *sub.* sorrow, dejection.

ஈஷம், *sub.* (शवं) a corpse.

சுபனம், *sub. written also* சூனம், (सवनं) a prophecy, an augury, deduced usually from the flight of birds.

சுற்ற, *spelt also*, சத்து, *adv.* a little; *when used with the affix உம் and a negative it signifies* not even a little, not at all.

சனி, *sub.* (शनिः) Saturn; a devil.

சாகிறது—சேய்மேயன்—சாபேன், *v.n.* to die.

சாறுப, *sub.* a wink, a hint.

சாணுகம், *spelt also*, சாணகம், *sub.* (probably from दूगं) the dung of cattle.

சாணங்கி and சாணி, *see* சாணுகம்.

சாண், *sub.* a span.

சாதும், *sub.* boiled rice.

சாதி, *sub.* (जातिः) a caste, a race, a kind, a sex.

சாதிக்கிறது—தித்தேன்—திட்டேன், *v. n.* to persevere, whether with constancy or obstinacy, to be obstinate.

சாதிக்குதிறு, *comp. of* சாதி, *q. v.* and குதிறு, *q. v.* a horse of caste, *i. e.* of good caste; *as we say* a man of family, *i. e.* of good family.

சாதினை, *sub.* perseverance, constancy, obstinacy.

சாத்துகிறது—தினை—துபேன், *v. a.* to apply (one thing to another); to shut, but without locking, to close; to put garlands on an image; to apply (ashes to the forehead).

சாப்பிடுகிறது—பிட்டு—பிடுபேன், *v. a.* to eat and drink (a meal).

சாமம், *sub.* (यामः) a watch or period of three hours.

சாம்பல், *sub.* ashes.

சாம்பல் பூசணிக்காய், *sub. comp. of சாம்பல், q. v. and பூசணிக்காய்*, a gourd; a gourd of an ash colour. Probably the same variety (*cucurbita hispida*) as the கல்யாணப்பூசணிக்காய், so called from the custom of serving it up at weddings. “Espece de longue citrouille, que les voleurs ne derobent jamais.” *M.S. Dict.*

சாயல், *sub.* a shadow, likeness, resemblance, image.

சாய்கிற து—யந்தேன்—யபேன், *v. n.* (*perhaps from* सै—सायति) to bend, to decline, to go down (the sun).

சாயங்காலம், *sub.* (सायंकालः, *comp. of* साय, evening, and काल, time) the evening; *metaph.* the time of death.

சாய்வு, *sub.* a slope, a declivity; ardent desire; *Lat.* concubitus.

சாஸ or சாஸநேஸ்வரி, *sub.* a sort of rice of superior quality.

சாவ, *sub.* (शव) death.

சாவகிற து, *written better, சாகிற து, q. v.*

சாஸ்திரம், *sub.* (शास्त्रं) a science, an art; sooth-saying.

சாஸ்திரி, *sub.* (शास्त्रिन्) one read in the sciences, a doctor.

சாஸ்திராஸகம், *sub.* (स, with, अष्टन्, eight, अङ्ग, a member) a reverence by the prostration of the eight members, *viz.* the hands, the feet, the shoulders, the breast and the forehead.

சீ க் கு, *a natural word*, expressive of force and rapidity.
 சீ ரி க் கி று து—ரி க் தே ண்—ரி ப் பே ண், *v. n.* to laugh,
 to smile.

சீ லு, *adj.* some.

சீ லு வு, *sub.* expenditure, money for expenses; *Lat.*
viaticum; permission or leave.

சீ ப ண், *proper name*, (शिवः) the deity Shivali.

சீ று து, *adj.* little, a few, some.

சீ ண் க் கி று து, *spelt also*, சீ ண் க் கி று து—ண் க்
 தே ண் or ண் நு தே ண்—ண் ப் பே ண் or ண் ப்
 பே ண், *v. n.* to be angry.

சீ க் கி று டு, *sub.* (शीघ्रं) quickness, haste.

சீ ச் சீ, *interj.* fie! fie! “Ceux qui savent vivre, ne
 disent jamais ce mot devant les personnes de dis-
 tinction, ni hors du discours familier.” *M.S. Dict.*

சீ து டு, *sub.* (शीतं) cold.

சீ ரீ று டு, *sub.* (perhaps from सीमा) a country, a district.

சீ டு ற ண், *sub.* (श्रीमान्) a goodman, a host; an
 opulent man.

சீ ண், *sub.* (चेल) a cloth, clothes.

சீ ப ண் டு, *sub.* (जीवनं) life, a livelihood.

சீ று க் கி று து—று க் தே ண்—று ப் பே ண், *v. n.* to
 hiss, to puff.

சீ டு ண், *sub.* (शिष्यः) a disciple, a pupil.

சீ கு க் கி று து—சீ ப் பே ண்—சீ கு பே ண், *v. a.* to burn,
 to roast, to bake.

சீ க் கு, *sub.* (शुद्धिः) purity, cleanness; *adj.* clean, pure.

சுத்திகரம், *sub.* (शुद्धि:करण) purification.

சுமமா, *adj.* still, quiet, lazy; *generally used as an adv.* quietly, simply, only.

சுருங்குதல்—சுருங்குணை—சுருங்குபெண், *v. n.* to shrink, to shrivel.

சுருட்டு or சுறுட்டு, *sub.* a roll or scroll: hence the word *chooroot*, used by the English in India, to signify a roll of tobacco leaf, *i. e.* a segar.

சுலபம், *sub.* (सुलभं) facility, brevity; *as an adj.* easy, short.

சுழலுகிறது—சுழலுண்டோ—சுழலுபெண், *v. n.* to revolve, to whirl round; *Lat.* verti in gyrum.

சுழலுக்கிறது—சுழலுண்டோ—சுழலுபெண், *v. a.* to cause to revolve, to whirl round, to turn.

சுஷ்டைச் சுஷ்டை, *a natural word*, expressing the sense of oppression or suffocation produced by heat.

சுறுர், *a natural word*, expressing rapidity of action; also, smarting pain.

சுறுக்கம் or சுறுக்கு, *sub.* vivacity, fervour, activity; sharpness, haste.

சுற்றம், *sub.* a circuit, a round about way; *adj.* circuitous.

சுற்றுகிறது—சுற்றுண்டோ—சுற்றுபெண், *v. a.* to surround, to envelope, to pass round.

சுலாபாஷ்டம், *sub.* an unlucky day.

சூழ், *inf.* from சூழ்கிறது, *q. v.* used adverbially, around.

சூழுகிறது—சூழ்ந்தோ—சூழ்பெண், *v. a.* to surround, to environ.

சேடி, *sub.* a shrub.

சேடி, *sub.* a merchant, one of the caste of merchants.

This word is not synonymous with பசையன், the third of the four orders of Hindoos; but denotes a certain subdivision of that order: a female of this caste is called சேடிச்சி.

சேய்க்கு மது—சேய்தேன்—சேய்ப்பேன், *v. a.* to do, to make.

சேய்தி, *sub.* news, intelligence.

சேல்லு கி மது—சேன்மேன்—சேல்லுபேன், *v. a. and n.* to receive; to pass (to a place), to pass (money), to pass (with regard to time); to stand good in law; to be expended. For one of its uses see A. G. Part 1 of Sect. 110.

சேவ, *sub.* the ear.

சேவ்வை, *adj.* straight, direct, right.

சேணம், *sub.* a saddle.

சேதம், *sub.* (ह्रेद्) loss, damage.

சேமம், *sub.* (क्षेमं) interment, burial.

சேமக்கி மது—மீத்தேன்—மீப்பேன், *v. a.* to bury.

சேருகி மது—சேர்ந்தேன்—சேருபேன், *v. a. and n.*

to be collected, to assemble, to approach, to arrive at.

சேறு, *sub.* mire, mud.

ஹசயக்கிண, see சயக்கிண.

சேரரகி மது—ரந்தேன்—ரப்பேன், *v. n.* to glide down (as corn from a heap), to shower down, to trickle down.

சேரகுகிறகு—குகேனன்—குகேபன், *v. a.* to sheath, to stick in (the bosom—a girdle—the pocket, &c.)

சேரல்வுகிறகு—சேரன்னேன்—சேரல்வு
பேன், *v. a.* to say, to speak, to tell.

சேரதிகுகிறகு—திக்கேதன்—திப்பேன், *v. a.*
(शोधनं) to examine, to try.

சேரதிருடம், *sub.* (ज्योतिषं) astronomy, astrology.

சேரத்திடம், *sub.* (स्वपन) a profound sleep, a lethargy.

சேரபம், *sub.* languor, faintness, a swoon; idleness.

சேரமன், *sub.* a cloth of eight cubits length, worn
around the waist by men.

சேரஸ், *sub.* a grove.

சேரம், *sub.* boiled rice; the pith of certain palms of
which a kind of sago is made.

ஸ்திரி, *sub.* (स्त्री) like *Γυνή*, signifying a woman gene-
rally, or a wife in particular.

ஸ்துதிகுகிறகு—திக்கேதன்—திப்பேன், *v. a.*
(स्तुतिः) to praise, to flatter.

சுரமுகம், *sub.* memory, recollection, reason.

சுரயம், *sub.* (न्यायः) justice, reason, right, propriety.

சுரன், *sub.* (ज्ञानं) wisdom, intelligence, spirituality.

சுதப்பன், *sub.* quasi சுதமப்பன், in contradistinction

to சிறுப்பன், the father's younger brother, and

பெரியப்பன், the father's elder brother; a father.

தகருகி றது—தகர்நதேன்—தகருவேன், *v. n.* to fall to pieces, to break in pieces.

தகுகி றது—தகுகேன்—தகுவேன், *v. n.* to be fitting or proper ; *Lat.* convenire. A. G. Sect. 84.

தறுகி றது—தறுகநதேன்—தறுகவேன், *v. a.* to hinder, to forbid, to stop.

தங்கப்பட்டு, *sub.* the girth of a saddle.

தங்கி றது—தங்கினேன்—தங்குவேன், *v. n.* to rest, to stay, to halt, to sojourn.

தங்குகி றது, *see* தங்கி றது.

தடவகி றது—தடவனேன்—தடவேன், *v. a.* to touch, to rub, to stroke ; *Lat.* palpare.

தட்ட, *sub.* a stick, a cudgel.

தட்டர், *a natural word*, expressing suddenness.

This word, like all those of a similar nature, is used with the verb என்கி றது, which seems to serve as a kind of introduction to what has of itself no regular meaning in the language. A. G. Part 1 of Sect. 99.

தடபக்கி றது—தடபத்தேன்—தடபட்பேன், *v. a.* to hinder, to obstruct.

தட்டுகி றது—தட்டுனேன்—தட்டுவேன், *v. a.* to pat, to rap, to knock.

தண்ணல், *sub.* burning coal.

தண்ணீர், *sub. comp. of* தண், cold, and நீர், water ; cold water, water generally. In common language பச்சுநீர் தண்ணீர் is cold, *literally*, green or raw water ; so called because it has not been boiled.

தந்தாபனம், *sub. comp. of* दन्त, a tooth, *and* धावनं, cleansing; the act of cleaning the teeth.

தந்திரம், *sub. (तन्त्रं)* a trick, a stratagem, a device.

தப்புவக்கிறது—உத்தேசன்—உட்பேசன், *v. causal from* தப்புகிறது, *q. v.* to cause to escape.

தப்புகிறது—உணன்—உபேசன், *v. n.* to escape.

தம்பு, *sub.* a younger brother, a younger male first cousin; used also, in familiar discourse, by any person to one much his junior.

தயம், *spelt also,* தயர், *sub.* curdled milk.

தருகிறது—தருதேன்—தருவேன், *v. a.* to give.
A. G. Part 1 of Sect. 110.

தலை, *sub.* the head, a principal.

தலைப்பாகு, *sub. comp. of* தலை, *q. v.* *and* பாகு, a cloth, *or properly* the warp before it is crossed by the woof; a turban. “Linge de trente coudées, dont on ceint la tête.” *M.S. Dict.*

தபம், *sub. (तपः)* penance.

தபம்கிறது—தபனேன்—தபவேன், *v. n.* to totter, to stumble, to make a false step, to err.

தவக்கிறது—உத்தேசன்—உட்பேசன், *v. n.* to be fatigued, to be sinking from weariness.

தவர, *infin. of* தவருகிறது, *used adverbially,* except, beside. A. G. Part 3 of Sect. 100.

தழுவுகிறது—உணன்—உபேசன், *v. a.* to encompass with the arms, to embrace.

தலுப்புகிறது—தலுனன்—தலுபேசன், *v. n.* to undulate, to shake (as water in a vessel which is moved).

தலாருகி றது—லா ர் ந தே ண்—லா ரு லே ஷ ண், *v. n.*
to be relaxed, to be infirm—feeble—decrepid.

தலா கி றது—லா ந தே ண்—லா லே ஷ ண், *v. n.* to
be fettered.

தலா க்கி றது—லா த் தே ண்—லா ப் பே ண் *v. a.*
to fether the legs of an animal when turned out to
feed, to fether generally.

த ஹ வ ரா ப், *sub.* a juncture, an opportunity, a time.

த ஹ ம ம், *sub.* (धर्म) charity, virtue, such as leads to
good works.

த ஹ ஹ ஹ ஹ ண், *sub.* (धर्मिष्ठ) a charitable person, a
man of good works.

த ணி த் த ணி ய ரா ப், *adv. reduplication of* த ணி, alone ;
one by one, separately.

த ண் ஹ ம, *sub.* mode or manner ; *see* இ த் த ண் ஹ ம.

த ரா க் கி றது, *syncope for* த ரா க் கு கி றது—த ரா க் கி
ணே ண்—த ரா க் கு லே ஷ ண், *v. a.* to combat; to
come against, to butt, to dash against; to attain.

த ரா ங் கி றது—த ரா ங் கி ணே ண்—த ரா ங் கு லே ஷ ண்,
v. a. to support, to endure; to ward off; to lean
upon.

த ரா ப் ப ணி வ ரா ர், *written also*, த ரா ப் ப ணி வ ரா ர்
and த ரா ப் ப ணி வ ரா ர், *sub.* a thong to fasten the
saddle to the bridle or halter ; a bearing rein.

த ரா ண் டு கி றது—த ரா ண் டு ணே ண்—த ரா ண் டு
லே ஷ ண், *v. a.* to jump over, to skip over, to
surmount.

த ரா ல லா, *written also*, த ரா ல லா, *sub.* an alleviation,
a melioration ; *adj.* well.

தரண், *reflect. pron.* himself, herself, itself. A. G. Part 1 of Sect. 57.

தடரீ, *see* தடரீ.

தட்டு, *sub.* abuse, scolding, imprecation.

தண்ண, *sub.* a kind of bench made of brick or mud, and usually occupying the portico and outside of an Indian house.

தரையம், *sub.* (द्रयं) riches, money.

தரையபரண், *sub.* (द्रयमान्) a rich man.

தரஃ, *sub.* abundance; *adj.* abundant, numerous; thick or in crowds.

தராணி, *spelt also* த்ராணி, *sub.* strength, ability; possessions; dignity; talent.

தரிக்கிறது—தரிநதேதன்—தரிபேன், *v. n.* (तिर्यक्) to wander, to vacillate.

தரிக்கிறது—தரித்தேதன்—தரிப்பேன், *v. a.* to twist a rope, to turn a handmill.

தருகிறது—ருடேனன்—ருடேபன், *v. a.* to steal.

தருட்டு, *sub.* a theft.

தரும்ப, *infin. from* தரும்புகிறது, *q. v. used adverbially*, again. A. G. Part 6 of Sect. 96.

தரும்புகிறது—ரும்பேனன்—ரும்பேன், *v. n.* to turn, to return, to turn back.

தருவஃ, *sub. comp. of* தரு, sacred, and உஃ, mind; the will (of God—of a king—of any great personage).

தறக்கிறது—தறநதேதன்—தறப்பேன், *v. a.* to open.

தினம், *sub.* (दिनं) a day.

தினந்தினம், *adv.* (தினம் repeated) daily.

தின்கி றுது—தினே றுண்—தின்பேன், *v. n.* to eat;
more commonly used with respect to animals than men.

தின்றம, *sub.* evil; especially death.

தி, *sub.* fire. “*Au Maduré, ne se dit que du feu de l’incendie.*” *M.S. Dict.*

திட்டுகிறது—டிடுணன்—ட்டுடுபன், *v. a.* to sharpen; to beat rice from its husk.

திப்பறம, *sub.* evil.

திருகிறது—திர்ந்தேன்—திருவேன், *v. n.* to be settled or cleared up, to finish, to cease; to be cured.

திர்க்கிறது—திர்ந்தேன்—திர்ப்பேன், *v. a.*
to finish, to settle (a dispute, an account), to expiate (an offence), to pay a debt; *Lat.* luere; to correct.

திர்த்தம், *sub.* (तीर्थं) water, usually holy water.

திர்ப்பு, *v. sub.* from the verb திர்க்கிறது; a decision, an award of arbitrators.

திர்மானம், *sub.* a decision, a decree.

திர்றவு, *sub.* a judgment of condemnation or acquittal, a sentence of death.

திஷ்ண, *sub.* an evil action, ill luck.

துக்கம், *sub.* (दुःखं) sorrow, grief, mourning.

துடங்கிறது—டங்கிணன்—டங்குடுபன், *v. a.*
to begin.

துடருகிறது, or better, தோடருகிறது—டர்ந்தேன்—டருவேன், *v. a.* to follow, to pursue.

துடர்க்கிறது—டர்த்தேன்—டர்ப்பேன், *v. n.* to pant, to throb, to struggle, to twitch or be convulsed.

துறுட, *sub.* the thigh.

துறுடக்கிற து—றுடத்தேன்—றுடப்பேன், *v. a.*
to wipe.

துணிகிற து—துணிந்தேன்—துணிவேன், *v. a.*
to dare, to venture to do.

துணுக்கு, *a natural word*, expressive of shuddering.

துண்டம், *sub.* a piece, a morsel.

துண்டு, *sub.* a piece, a morsel.

துரகம் *sub.* (तुरगः) a horse.

துரதம், *sub.* (दुरितं) misfortune, evil, calamity.

துவக்கிற து, *sync. for* துவக்குகிற து—வக்கி
ளேன்—வக்குவேன், *v. a.* to begin.

துவலுகிற து—வண்டேன்—வலவேன், *v. n.*
to yield, to warp, to shrink, to bend. “*Au Maduré,*
le debiteur, qui ne peut payer, être a la merci de
son creancier.” *M.S. Dict.*

துவ்வ, *spelt usually*, துவ், *sub.* a drop.

துவ்வுகிற து—வ்வேன்—வ்வேன், *v. n.* to
leap, to skip, to jump for joy.

துய்வசனம், *sub.* (दुर्, *particle implying ill*, वचनं,
speech) abuse, improper language.

துன்பம், *sub.* affliction, calamity, adversity.

துக்கம், *sub.* sleep.

துக்கிற து, *sync. for* துக்குகிற து—கிளேன்—
வேன், *v. a.* to lift, to weigh, to carry suspended,
to lend the hand to raise one who is fallen.

துங்கிற து—துங்கிளேன்—துங்குவேன், *v. n.*
to sleep.

துண்டல், *sub.* a hook, a fishing hook.

தூரம், *adj.* (दूरं) far, distant.

தாவகி றது—வசேனன்—வபேன், *v. a.* to sprinkle, to strew lightly.

தேய்வம், *sub.* (देवः) a deity.

தேரிகி றது—நதேன்—நபேன், *v. n.* to see, to know, to understand; to select. *Frequently used impersonally in the future:* as, எனக்குத் தேரியும், it is known to me, *i. e.* I know.

தேரு, *sub.* a street.

தேருவ, *see* தேரு.

தேரிகி றது—ரநதேன்—ரபேன், *v. n.* to be clear, to grow clear.

தேரிக் கி றது—ரநதேன்—ரபேன், *v. a.* to sprinkle, to strew, to sow.

தேறிக் கி றது—ஹதேன்—ஹபேன், *v. n.* to snap or break off; to splash about as water when beaten; to start (the eye out of the head), to break (water against rocks); *v. a.* to fire pellets from a bow: தேறவஸ்ஸு, a pellet bow.

தேடுகி றது—டசேன்—டுபேன், *v. a.* to seek.

தேய்க் கி றது—தேய்தேன்—தேய்ப்பேன், *v. a.* to scrub, to clean by rubbing.

தேவன், *sub.* (देवः) a deity.

தேவாதீனம், *sub.* (देवादिन) the providence of God; *used adverbially, signifies by chance, or rather the Lat. divinitus.*

தேறகி றது—ஹசேன்—ஹபேன், *v. n.* to be comforted, to take courage, to rally.

தே ஸ் ஸு கி ஸ து—ஸு னே ண்—ஸு லே பன், *v. a.* to console, to animate.

தே ண், *sub.* honey.

ஹ த க் கி ஸ து—ஹ த த் தே ண்—ஹ த ப் பே ண், *v. a.* to prick, to sew, to penetrate, *both lit. and metaph.*

தோ ஸ் கி ஸ து—தோ ஸ் கி னே ண்—தோ ஸ் கு லே பன், *v. n.* to hang down.

தோ ட ஸு கி ஸ து—ட ி ந தே ண்—ட ஸு லே பன், *v. a.* to bind, to tie; to follow.

தோ டு கி ஸ து—தோ ட் டே ண்—தோ டு லே பன், *v. a.* to touch.

தோ டு க் கி ஸ து—தோ டு த் தே ண்—தோ டு ப் பே ண், *v. a.* to make to adhere; to string flowers.

தோ டி, *sub.* a large vase, a trough.

தோ ந த ஹ, *sub.* trouble, inconvenience, difficulty: *a Teloogoo word.*

தோ ந தி, *sub.* the belly, the paunch.

தோ ப் ப, *a natural word* expressive of the noise which a heavy body makes when falling on the ground or into water.

தோ ப் ப ண், *see* த க ப் ப ண்.

தோ ய் க் கி ஸ து—தோ ய் த் தே ண்—தோ ய் ப் பே ண், *v. a.* to immerse.

தோ ஸ், *sub.* skin, leather, the pod or husk of seeds, the peel of fruit, the skin of kernels; *Lat.* cutis.

தோ ண் ஸு கி ஸ து—தோ ண் ஸு னே ண்—தோ ண் ஸு லே பன், *v. n.* to appear, to suggest itself (to the judgment, imagination or senses).

தேஈழம், *sub.* (दोषः) a sin, malignity, *whether*
physical or moral.

நக்கிஹது, *sync. for* நக்குகிஹது—நக்கிணைண்—
நக்குபேண், *v. a.* to lick.

நச்சுநாகம், *sub. comp. of* நச்சு, *the adjective form of*
நஞ்சு, poison; *and* நாகம், (नागः) a snake; a
poisonous serpent.

நடக்கிஹது—நடதேண்—நட்பேண், *v. n.* to go,
to walk, to take place, to be usual, to succeed.

நடு, *sub.* the middle.

நடை, *sub.* walk, gait, mien.

நடைகூடம், *sub.* a virandah, a porch, the entrance
of a house.

நதி, *sub.* (नदी) a river.

நமஸ்காரம், *sub.* (नमस्कारः) salutation, re-
verence, adoration.

நயம்பயம், *sub. comp. of* நயம், kindness, *and*
பயம், fear; coaxing and threatening.

நல்ல, *adj.* good.

நல்லுண்ண, *sub. comp. of* நல், good, *and* டுண்ண,
temper; good fortune, happiness, good conduct.

நவம், *sub.* (नव) newness; *adj.* new; the number
nine, *marked thus*, கூ.

நன்றம், *sub.* a good, a benefit, happiness.

நன்றாய், *adv. from* நன்றாய், good; well.

நாசம், *sub.* (नाशः) destruction, extinction.

நாளைமார், *adv.* daily.

நாடாண், *deriv. noun, from நாடு*, a country ; an inhabitant, the head of a village or district.

நாடி, *sub.* a dog.

நாலு, *num.* four ; *marked thus*, ஈ ; *often used indefinitely for several.*

நாழிகை, *sub.* an Indian hour of twenty-four minutes, used sometimes for the distance walked in that time.

நாள், *sub.* a natural day of twenty-four hours.

நாளுக்குநாள், *adv.* daily, from day to day.

நாழுகிறது—நாழினை—நாழிபெண், *v. n.* to stink.

நாற்பது, *num.* forty ; *marked thus* ஈப.

நாற்பத்தஞ்சு, *num. comp. of நாற்பது, q. v. and ஊசு, q. v.*

நாறுவதம், *from நாறு for நாலு*, four, and வதம், a sort ; different kinds, all sorts, in all ways.

நிச்சயம், *sub.* (निश्चयः) certainty, ascertainment.

நிச்சயக்கிறது—யத்தேன்—யப்பேன், *v. a.* to ascertain, to verify, to be convinced of.

நித்தம் or நித்தியம், *adv.* (नित्यं) always ; *as an adj.* eternal, continual.

நித்திரை, *sub.* (निद्रा) sleep.

நிமசம், or better, நிமிஷம், *sub.* (निमिषः) a moment.

நிமித்தம், *sub.* (निमित्तं) cause, sake, a motive ; an augury.

நிமிஷம், *see* நிமசம்.

நிரம்புகிறது—மீளேன்—மீளப்பெண், *v. n.* to grow full.

நிறுத, *sub.* a row, an arrangement in a line.

நிலம், *sub.* a place, the ground, the soil, the land.

நிலைகொண்டிருக்கிறது, *v. n.* from நிலை, station, and கொண்டு இருக்கிறது, *q. v.* to be firm or settled, to be established.

நிலுவைகிறது or நிற்கிறது—நின்றேன்—நிலுவேன், *v. n.* to stand, to stay, to be durable.

நிழல், *sub.* a shade or shadow ; *metaph.* protection.

நிறம், *sub.* colour.

நிறத்துக்கிறது—நித்தேன்—நித்துவை, *v. a.* to make to stand, to stop ; to place or set up.

நிறமாணம், *sub.* (निर्मानं) nakedness.

நிறைகிறது—நிறந்தேன்—நிறவேன், *v. n.* to be full ; *the infin.* நிறைய is used as an adverb, fully.

நிறைவேறுகிறது—வேறுவேன்—வேறுவேன், *v. n.* to be accomplished or fulfilled (sacrifice or prayer).

நிற்கிறது, *see* நிலுவைகிறது.

நினைக்கிறது—னைத்தேன்—னைப்பேன், *v. n.* to think.

நின்ற, *vineiyech.* from நிற்கிறது, used with nouns of place in the local ablative to express motus à loco : as, கொண்டிருந்தேன், I came from the church. A. G. Part 2 of Sect. 49.

நிக்குகிறது, *sync. for* நீக்குகிறது—நிக்குவேன்—நிக்குவேன், *v. a.* to reject, to remove, to leave out, to do away, to subtract.

நிங்கிறது—நிங்கினைன்—நிங்குவேன், *v. n.* to retire ; to wear off, to come off.

நீட்டுகிறத—நீட்டினை—நீட்டுபென், *v. a.* to stretch forth, to protract.

நீதி, *sub.* (नीति) justice, truth.

நீத்தம், *see* நீத்தம்.

நீந்துகிறத, *written vulgarly* நீஞ்சுகிறத—நீஞ்சினை—நீஞ்சுபென், *v. n.* to swim.

நீய், *pers. pron.* thou. A. G. Part 1 of Sect. 57.

நீர், *sub.* water, urine.

நீளம், *sub.* length.

நுழுகிறத—நுழுகேன்—நுழுகுபென்; *v. a.* to enter crouching, to creep in.

நுனி, *sub.* an end, extremity, tip.

நூறு, *num.* a hundred; *marked thus*, ஸ.

நூறுஹம்பது, *num.* a hundred and fifty; *marked thus*, ஸருப.

நெஞ்சம், *written also* நெஞ்சு, *sub.* the heart; *metaph.* the mind, the soul, the will, the conscience.

நெடுஹம், *sub.* length; *adj.* நெடு, long.

நெய், *sub.* ghee, melted butter.

நெரிக்கிறத—நெரித்தேன்—நெரிப்பேன், *v. a.* to break down with noise, to crush, to pound, to crack (the fingers).

நெருங்கிறத—நெருங்கினை—நெருங்குபென், *v. n.* to be squeezed, to be crowded.

நெருப்பு, *sub.* fire.

நெல்லு, *sub.* rice, before it is freed from the husk, *in India called by the English Paddy.*

நெளிகி றது—நெளந தேண்—நெளபேண்,
v. n. to wriggle, to writhe.

நெஊட்டுடம், *sub.* (निष्ठुरं) cruelty; *adj.* cruel.

நெசம், *sub.* affection; virtuous love.

நெஞ்சி, *spelt also* நெய்ஹு, *sub.* beauty, neatness,
 elegance; *adj.* beautiful, neat, elegant.

நெடம், *sub.* time, occasion; lateness; a crime or fault.

நெய்ஹு, *sub.* a vow.

நெய்ஹு, *sub.* yesterday.

நெளண்டி, *vineiyech. from* நெளண்டுக்கி றது, to be
 lame; *used adjectively*, lame.

நெளகி றது—நெளந தேண்—நெளபேண், *v. n.*
 to ache or smart; to be sick; *Lat.* dolere.

நெளவு, *sub.* sickness, pain.

பகல், *sub.* day, *correlative with* ரா, night.

பக்கம், *sub.* (पक्षः) the side.

பசு, *sub.* hunger.

பசு, *sub.* (पशुः) in Sanscrit this word signifies an animal
 in general, but in Tamul by antonomasia, an ox, or,
 more commonly, a cow: thus in Italian the word
animale is used colloquially for a hog.

பசுஹம், *sub.* greenness; *adj.* பசும் or பச்சு or
 பச்சுசு, green, raw.

பஞ்சுஹகி றது—ஹந தேண்—ஹபேண், *v. n.*
 to be dim or overcast, as the countenance or eyes of
 a dying man.

பஞ்சாடம், *sub.* the age of a horse or bullock.

பஞ்சு, *sub.* cotton, wool.

படகு கி ற து—படர்ந் தேன்—படகு வேன், *v. n.*
to spread.

படி, *sub.* a measure, a manner, degree; the step of
a door. A. G. Sect. 153.

படிக்கி ற து—படித் தேன்—படிப் பேன், *v. a.*
to learn; to read, to chant, to recite.

படிப்பிக்கி ற து—பித் தேன்—பிப் பேன், *v. causal*,
to cause to learn, to teach. *Governs two Accusatives.*

படுகி ற து—பட்டேன்—படுவேன், *v. a.* to suffer;
to be the patient in an action. A. G. Sect. 76 and 107.

படுக்கை, *sub.* a bed, a couch.

படுக்கி ற து—படுத் தேன்—படுப் பேன், *v. n.* to
lie down.

படுத் துகி ற து—தினேன்—துவேன், *v. causal*, to
cause to suffer. A. G. Sect. 107.

பனுபயாச்சு, *sub.* one of a particular caste of
Soodras or cultivators; *synonymous with* பஃதஃ.

பட்சம், *written also* பக்கம், *sub.* (पक्षः) love, affec-
tion, partiality; the side.

பட்டக்காடு, *sub.* a hamlet, a woodland village: “பட்-
டக்காட்டிலேயெங்கி ற து, aller vendre par les
villages.” *M.S. Dict.*

பட்டணி, *sub.* the state of fasting, *or rather*, of subsisting
on very light diet; regimen.

பணம், *sub.* (पणं) a fanam; a silver coin of which
forty-five make a Star Pagoda (புலராகன்).
The fanam varies in value in different parts; at

Madras it is equal to about $2\frac{1}{8}d$. There are likewise gold fanams, chiefly in use on the Western side of the Peninsula: the word is also used, like the *Lat.* nummus, for money in general.

பணிகி றது—பணிந தேண்—பணி டேபெண், *v. n.*
to stoop, to lower or humble one's self.

பணியாடம், *sub.* a cake, a fritter.

பண்பாடம், *sub.* one of a peculiar sect of Shaivas, who, though not Brahmans, devote their lives to religion and subsist on charity.

பண்ணுகி றது—பண்ணி டேண்—பண்ணு
டேபெண், *v. a.* to make, to do.

பதலம், *written also* பதனம், caution, care, circumspection.

பத றுகி றது—பத று டேண்—பத று டேபெண், *v. n.*
to be in a hurry, to be over hasty.

பதுங்கி றது—பதுங்கி டேண்—பதுங்கு டேபெண்,
v. n. to crouch, to skulk for the purpose of concealment.

பததக்கி றது—பததத் தேண்—பததப் டேபெண்,
v. n. to palpitate, to pant.

பத்தி, *sub.* (भक्तिः) piety, faith.

பத்து, *num.* ten; *marked thus*, ப: *sometimes used in-*
definitely, as பத்துபேர், a number of persons.

பத்துகி றது, *see* பம் றுகி றது.

பயணம், *sub.* (प्रयाण) a journey.

பயநதேண், *def. v.* *when used separately, it has only*
the past tense; but it is generally employed in conjunction
with the auxiliary verb இருக்கி றது, *or the verb* படு
கி றது; I feared.

பயம், *sub.* (भयं) fear.

பயி, *sub.* grain of various sorts, as growing in the fields, legumes or pulse.

பரம, *adj.* (परम) great, grand; *never used but in composition.*

பரமபூதன், *sub.* a simpleton.

பரபக்ஷ, *sub.* inattention, careless gaping, absence of manner.

பரிசாசம், *written also பரியாசம், sub.* (परिहासः) a joke, drollery, pleasantry, mockery.

பரிசேதம், *sub.* (परिहेद) total destruction; *used adverbially, with a negative, it denotes positive refusal, and may be rendered absolutely not, positively not.*

பரிமலம், *sub.* (परिमलः) a pleasing odour.

பரியந்தம், *sub.* (पर्यन्तं) a boundary, a measure; *adv.* until.

பல, *adj.* different, several, many.

பலன், *spelt also பலம், profit, advantage, reward.*

பழம், *adj.* old, *from பருமம், age.*

பழம், *sub.* a ripe fruit.

பருத்த, *sub.* a hay or straw band.

பருப்பு, *sub.* a brown colour, *properly the colour of dead leaves.*

பருபயகு, *vineikkoorrippoo or conjugated derivative, from பருமம்; what is old, not recent, ancient; cold rice boiled the preceding night and usually forming the morning meal.*

புலபுல, *a natural word, expressing the glimmer of twilight, the glitter of a spangle.*

புலுபுலம், *sub.* a hollow, a valley, a depth, a hole.

பறக்கிறது—பறந்தேன்—பறப்பேன், *v.n.* to fly.

பறக்கிறது—பறத்தேன்—பறப்பேன், *v. a.*
to obtain possession by seizure; to pillage; to cull;
to pounce on.

பற்றவைக்கிறது—ஹைத்தேன்—ஹைப்பேன்,
v. a. to light, to set fire to.

பற்றுகிறது—பற்றினேன்—பற்றவேன், *v. a.*
to seize, to take; to overtake; to kindle, to excite; to
attach one's self to; to consider, to take into account.

பாடு, *sub.* a turban; see தலைப்பாடு.

பாக்கியம், *sub.* (भाग्य) happiness, good fortune.

பாக்கு, *sub.* betel nut, the fruit of the கடுகு or
Areca (Areca Catechu).

பாடு, *sub.* suffering, pain, misfortune.

பாடுகிறது—பாடினேன்—பாடுவேன், *v. a.*
to sing.

பாடும்பாடமாப்பேய்கிறது, to rain in
intermitting showers.

பாடன், *sub.* a grandfather.

பாதி, *sub.* a part, the half.

பாடி, *sub.* a mat; a sail, which in India is frequently
made of matting.

பாட்கிறது—பாடந்தேன்—பாடிவேன், *v. a.*
and *n.* to strike upon, to play upon (as a water
engine on a fire), to leap upon (as a tiger on his
prey); to flow; to be mixed or shot (as one colour
with another in a cloth).

பாடம், *sub.* (भारः) a weight of twenty துலாம்;
weight in general, importance.

பாசம், *sub.* (पार्श्वः) the side ; பலது பாசம், the right side.

பார்க்கிறது—பார்க்குதேன்—பார்க்பேன், *v. a.* to see, to notice, to examine.

பாண, *sub.* a kind of parasitical plant (*Asclepias volubilis*).

பால், *sub.* milk.

பிச்சு, *sub.* (भिक्षा) alms.

பிடிக்கிறது—பிடிக்குதேன்—பிடிப்பேன், *v. a.* to seize, to lay hold of, to catch.

பிடுங்கிறது—பிடுங்கினைன்—பிடுங்குவேன், *v. a.* to pluck out, to depose, to turn out.

பிணம், *sub.* a corpse.

பிதற்றுகிறது, *spelt also* பிதறுதுகிறது—பிதற்றினைன்—பிதற்றுவேன், *v. n.* to talk incoherently (as one in a delirium).

பிதா, *sub.* (पिता) a father.

பிநதுகிறது—பிநதினைன்—பிநதுவேன், *v. n.* to be behind.

பிரமிக்கிறது—பிரமிக்குதேன்—பிரமிப்பேன், *v. a.* to astonish, to astound, to amaze.

பிராமணன், *sub.* (ब्राह्मणः) a brahman.

பிஸக்கு, *a natural word*, expressive of the sound and force of a blow; whack!

பிழைக்கிறது—பிழைக்குதேன்—பிழைப்பேன், *v. n.* to gain a livelihood, to subsist; to recover from sickness.

பிஹு, *sub.* the after part; *used adverbially*, behind, afterwards.

பிறக்கிறது—பிறந்தேன்—பிறப்பேன், *v. n.*
to be born, to spring, to proceed, to arise.

பிறப்பும், *sub.* (प्रपञ्च) the world, all nature.

பிறப்புகிறது—பிறப்பேன்—பிறப்படு
வேன், *v. n.* to set out on a journey.

பிறயாசம் or பரயாசம், *sub.* (प्रयासः) labour,
trouble, pains.

பிறப்பு, *sub.* birth, nativity.

பிற்பாடு, *postposition*, governs a *dat.* after, since.

பிறமாண்டம், *sub.* (ब्रह्माण्ड) mightiness, grandeur.

பிறுவு, *sub.* a rent or fissure.

பின், *postposition*, behind, after; governs a *genitive* or *dative*.

பின்பு, *sub.* what is after or behind; often used *adverbially*.

பின்பாங்கிறது, *comp. of* பின், and பாங்கிறது,
q. v. to retract, to intermit, to recede.

பின்றுபொறி, *sub.* a crupper.

பின்னா, *adv.* moreover; often used in conversation as an
expletive.

பிறகிறது—பிறவேன்—பிறவேன், *v. a.* to
tear, to rend.

புகளுகிறது, *written also* புகழ்கிறது—புகழ்ந்
தேன்—புகழவேன், *v. a.* to praise.

புகழ், *sub.* praise.

புகை, *sub.* smoke.

புகைகிறது—புகைந்தேன்—புகைவேன், *v. n.*
to smoke or emit smoke.

புகைக்கிறது—புகைத்தேன்—புகைப்பேன்,
v. causal, to cause to smoke, to expose to smoke.

புதைக்கிறது—புதைத்தேன்—புதைப்பேன்,
v. a. to bury, whether a corpse or treasure.

புதையலை, sub. comp. of புதை, q. v. and இலை, a
leaf; tobacco.

பண்ணியம், sub. (पुण्यं) virtue, a good action.

புது, adj. new.

புத்தி, sub. (बुद्धिः) sense, wisdom, understanding.

புத்திமான், sub. (बुद्धिमान्) a wise or sensible man.

புரளுகிறது—புரண்டேன்—புரளுவேன்,
v. n. to roll about, to wallow, to burst its banks
(a river).

புருஷன், sub. (पुरुषः) a husband.

புரோகிதம், sub. a prophecy or thing predicted.

புரோகிதன், sub. (पुरोहितः) a family priest, or an
astrologer who predicts lucky and unlucky days,
and details the circumstances contained in the
பஞ்சாங்கம் or almanack.

புல, sub. a tiger, any animal of the tiger kind.

புல் or புல்லு, sub. grass.

புறக்காரணம், sub. comp. of புறம், the exterior,
and காரணம், कारणं, a cause; an extraneous
cause.

புறச்சுமயம், sub. comp. of புறம், the exterior,
and சுமயம், समयं, established custom; a certain
sect. “Ordinairement on distingue deux sortes de
சுமயம் sans qu'on sache bien sur quoi se fonde
cette distinction. Les six interieures sont, &c. see
the word உட்சுமயம். Les six sectes ex-

terieures sont, 1. ஸௌகாயதம், peu connue. 2. புத்தர், secte de Buddha. 3. சமணர், secte, aujourd'hui fort odieuse, qui adore அருகன்: c'est de cette secte que sont sortis la plupart des livres de sciences. 4. ஸௌகாயதம். 5. பஞ்சநக்தி, secte de la cinquième nuit, parceque, lors qu'il y a cinq vendredis a un mois, ils celebrent la nuit du cinquieme avec de grandes abominations. 6. ஸௌகாயதம், secte des phantastiques qui n'admettent rien de réel, excepté peut-être Dieu." *M.S. Dict.*

புறத்தி or புறத்தி, *sub.* the outward side, abroad, not in doors; *used adverbially*, elsewhere.

புறமுகநக்தி, *sub. comp. of* புறம், *q. v.* and முகநக்தி, *q. v.* an extraneous origin.

புறம், *sub.* a side, the outside.

புனல், *sub.* water.

பூ, *sub.* a flower.

பூங்காவனம், *sub. comp. of* பூங்கா, a flower garden, and வனம், *वनं*, a grove; a garden in a grove.

பூசணிக்காய், *sub.* a gourd, a pumpkin (*Cucurbita hispida*. *Thmb.*).

பூசுதல்—பூசுதல்—பூசுதல், *v. a.* to smear, to daub, to anoint.

பூசு, *sub.* (पूजा) worship; which, as performed in a Hindoo temple, consists in decorating, anointing and making offerings to the idol. Sacred music accompanies this ceremony; the officiating Brahmans chant appropriate Hymns to the Deity, and the Courtezans attached to the establishment propitiate his favour by a solemn dance.

புச்சியம், *sub.* (पूज्यं) veneration, respect; *as an adj.* venerable; *Gr.* Σεμνός.

புண்டு, *sub.* a shrub, a bush, a plant.

புருதேர், *comp. of* பு, *q. v.* and தேர், a car; a car or litter adorned with flowers for removing the dead.

புரிக்கிறதும்—புரித்தேன்—புரிப்பேன், *v. a.* and *n.* (पूर) to fill; to rejoice.

பேண், *sub.* a damsel, a woman; the female of quadrupeds.

பேண்டு, *sub.* a woman.

பேய்கிறதும்—பேய்தேன்—பேய்பேன், *v. n.* to shower down; மறுபேய்கிறதும், to rain; பண்பேய்கிறதும், the dew to fall; மூத்திரம் பேய்கிறதும், *Lat.* mingere.

பேயர், *sub.* a name; *also frequently used for* a person; though, when it has this meaning, it is more correct to spell it பேர்.

பேரிசு or பேரிது, *vineik.* what is great, *from* பேருறம், *sub.* greatness; *adj.* பேரிய, great.

பேருக்கிறதும், *sync. for* பேருக்குகிறதும்—பேருக்கிணைன்—பேருக்குவேன், *v. a.* to multiply (in arithmetic); to sweep.

பேருமம், *sub.* greatness, bigness; *adj.* பேரும்.

பேருமூச்சு, *sub. comp. of* பேருமம், *q. v.* and மூச்சு, an inspiration; a sigh.

பேலம், *sub.* (बलं) force, power, strength.

பேறுகிறதும்—பேறுமேன்—பேறுவேன், *v. a.* to obtain, to beget; to bear (a child); to be worth; *adj.* உய்யுபேறும், valuable.

பேசு or பேச்சு, *sub.* a word, a speech, a rumour.

பேசுகிறது—பேசுநேன்—பேசுபேன், *v. a.* to speak, to talk.

பெட்டா, *sub.* the suburb of a fort, a bazar, a village.

பேணுகிறது—பேணுநேன்—பேணுபேன், *v. a.* to cherish, to nurture.

பேறுத, *sub.* an idiot, a fool.

பேறுதம, *sub.* folly, simplicity, idiotism.

பேர், *sub.* a person.

பை, *sub.* a bag, a sack, a purse.

பேரூ, *sub.* a bullock-bag; an ox-load. “A Mysore, c'est une mesure de grains qui contient trois சலக் றுக.” *M.S. Dict.*

பேரூ, *sub.* a lie, a falsehood.

பேரூக்கிறது—பேரூத்தேன்—பேரூப்பேன், *v. a.* to hatch, to sit on eggs; to fry.

பேரூருகிறது—பேரூருதேன்—பேரூருகுபேன், *v. n.* to agree (respecting wages); to consent.

பேரூஸாப்ப, *sub.* evil, a mishap.

பேரூது, *sub.* the sun; time.

பேரூக்கிறது—பேரூத்தேன்—பேரூப்பேன், *v. a.* to brook, to endure; to pardon.

பேரூன், *sub.* gold, a gold piece, a Pagoda.

பேரூகிறது—பேரூநேன்—பேரூபேன், *v. n.* to go. A. G. Part 2 of Sect. 109.

பேரக்கண், *sub.* a traveller.

பேரக்கிறகு—க்கேணன்—க்குபெண், *v. causal*,
to make to go, to make to pass (time).

பேரக்கு, *sub.* an excuse, a frivolous excuse, an evasion.

பேரசனம், *sub.* (भोजनं) food, a meal.

பேரடுக்கிறகு—பேரட்பேண்—பேரடுபெண்,
v. a. to throw; to place. A. G. Part 1 of Sect. 106.

பேரகு, *sub.* time; *used chiefly in composition.* A. G.
Sect. 152.

பேரகும, *v. def.* 3rd pers. neut. fut. it is enough.
A. G. Sect. 82.

பேரமய்யா, *phrase*, go to, friend; *Lat.* agedum.

பேரகுக்கிறகு—பேரநகு—பேரகும, *v. impers.*
to be sufficient.

பேரநுப, *sub.* a covering, a cloak, a cloth, the
end of a cloth.

பேரல்—பேரல்—பேரலே, *infin. used adverbially*,
from the obsolete verb பேரலுக்கிறகு, to be like;
like.

மகண், *sub.* a son; மகன், a daughter.

மகா, *adj.* (महान् or महा) great, grand, mighty.

மகிம, *sub.* (महिमा) dignity, grandeur, glory.

மகிழ்க்கிறகு or மகிழ்க்கிறகு—மகிழ்ந்தேன்—
மகிழ்வேன், *v. n.* to rejoice.

மகிழ்ச்சி, *sub.* delight, pleasure.

மடப்பளாணி, *sub.* the kitchen of a Pagoda or
Choultry.

மடம், *sub.* (मठः) a sort of convent, where holy men dwell together retired from the world.

மடி, *sub.* the lap, the bosom ; *Lat.* gremium.

மடிகி றது—மடிகுநதேன்—மடிகேபன், *v. n.* to die, to perish.

மஹபயன், *sub.* a dunce, an idiot.

மடி, *sub.* a simpleton.

மட்டு, *sub.* a limit, a bound, a measure. A. G. Sect. 150.

மணக்கி றது—மணநதேன்—மணப்பேன், *v. n.* to smell sweetly, to emit a sweet odour.

மணம், *sub.* an agreeable odour.

மண், *sub.* earth, ground.

மதிக்கி றது—மதித்தேன்—மதிப்பேன், *v. a.* to estimate, to appraise.

மத்தியானம், *sub.* (मध्याह्नः) noon...

மந்திரம், *sub.* (मन्त्रः) a spell, an incantation ; a prayer.

மயக்கம், *sub.* a swoon ; a reverie, a bewildered or bewitched state.

மரம், *sub.* a tree, timber, wood.

மலவு, *sub.* cheapness, an easy rate.

மல்லாக்க, *or better* மல்லாநீக்க, *infin. used adverbially, from* மல்லாநீக்கி றது, to throw on the back ; supinely, thrown on one's back.

மழை, *sub.* rain.

மறக்கிது—மறநதேன்—மறப்பேன், *v. a.* to forget.

மஹ, *sub.* a foal ; also the young of certain other animals when affixed to their respective names, as ஆட்டு மஹ, a lamb.

மஹக்கிஹது—மஹத்தேதன்—மஹப்பேதன், *v. a.*

to arrest, to stop, to detain.

மஹயஸ், *verbal sub.* an arrest, a detention.

மஹ, *adj.* another, the next.

மஹக்கிஹது—மஹத்தேதன்—மஹப்பேதன், *v. a.*

to oppose, to disobey, to contradict, to reject, to refute.

மஹத்து, *vineiyech. used adverbially, from மஹக்கிஹது,*

q. v. anew, over again.

மஹமோஹி, *sub. comp. of மஹ, q. v. and மோஹி,*

a word; an answer.

மஹவத்தரம், *sub. comp. of மஹ, q. v. and உத்தரம்,*

उत्तरं; an answer.

மஹைக்கிஹது—மஹைத்தேதன்—மஹைப்பேதன்,

v. a. to conceal, to hide.

மஹைவ, *verbal sub.* shelter, concealment.

மஹ்ஹ, *adj.* other, the other.

மனஞ்சிரங்கிஹது, *see* இரங்கிஹது.

மனம், *written also மனசு or மனது, sub. (मनः) the mind.*

மனுஉன், *written also மனஞ்சன் or மனுதன்,*

(मनुयः) a man.

மணையாடி, *sub. from மண, a house; the woman of the house, a housewife, a wife.*

மணையா, *sub. from மண, a house; a housewife, a wife.*

மண்ணடுக்கிஹது—மண்ணட்டிணைன்—மண்ணடு

பென், *v. a.* to beseech, to entreat.

மாங்குஉம், *sub. (मांसं) flesh, meat; applied also to the flesh of fish.*

மாடு, *sub.* an ox, a cow.

மாட்டுகிறது—மாடினேன்—மாட்டுவேன், *v. n.* to be entangled, to adhere, to catch.

மாட்டேன், *neg. v. 1st pers. sing. from* மாட்டுகிறது, to be able and willing; I will not. A. G. Sect. 79, and Note in Page 89.

மாத்திரம், *adv.* (मात्रं) only. A. G. Part 1 and 2 of Sect. 151.

மாம்பசம், *sub.* (मांसं) flesh, meat; *applied also to the* flesh of fish.

மாய்கிறது—மாய்ந்தேன்—மாய்வேன், *v. n.* to languish, to die.

மாந்த், *spelt also* மாந்த், *sub.* the breast, the chest.

மிகவும், *infin. with the particle உம், used adverbially, from* மிகுகிறது, to increase; greatly.

மிகுக்கிறது—மிகுக்கேன்—மிகுக்கேன், *v. n.* to increase, to exceed; to grow proud.

மிகக்கிறது—மிகந்தேன்—மிகப்பேன், *v. n.* to float (as a raft).

மிகக்கிறது—மிகத்தேன்—மிகப்பேன், *v. a.* to tread under foot, to stamp on.

மிகுக்கம் *spelt also* மிகுக்கம், *sub.* (मृगः) a beast, a wild animal.

மிகுக்கன், *spelt also* மிகுக்கன், *sub.* (मूर्खः) a fool, one who wants common sense.

மிகுக்க, *vineiyech. and* மிகுக்க, *infin. both used adverbially, from* மிகுக்கிறது, *q. v.* again.

மீ லு கி ற து—மீ ண் டே ண்—மீ லு டே ன், *v. n.*
to turn, to take a turn, to change.
மீ ண், *sub.* a fish.

மீ க து து பரர், *sub. comp. of* மீ கம், *q. v.* and பரர்,
q. v. a bridle.

மீ கம், *sub.* (मुखं) the face, the visage, the countenance.

மீ க ரு கி ற து, *written also* மீ ரு கி ற து—மீ கர் ந
தே ண்—மீ க ரு டே ண், *v. a.* to smell.

மீ க ரு தீ ரம். *sub.* an origin, a motive, a cause:
அ ப ண் மீ க ரு தீ ரம், by his means.

மீ கி ற து—மீ கி ந தே ண்—மீ கி டே ண், *v. n.* to
be complete, to terminate: மீ கி வ க ர லம், the
time of ending, *i. e.* of death.

மீ கி ர் த தம், *spelt also* மீ கு ம் தம், *sub.* (मुहूर्तं) a
fortunate time (for any purpose).

மீ சல், *spelt also* மீ யல், *sub.* a hare.

மீ டி or மீ டி வு, *sub.* an end; *also* a crown; the hair
fastened in a tuft at the top of the head.

மீ டி கி ற து—மீ டி ந தே ண்—மீ டி டே ண், *v. n.*
to finish, to terminate; *also* to be platted or
knotted.

மீ டு க் கு, *sub.* a lane, an alley without a thoroughfare.

மீ டு or மீ டு வம், *infin. used adverbially*, from மீ டு
: கி ற து; to the end, entirely.

மீ டு, *verbal adj.* cutting or knocking (one leg against
another), limping.

மீ டு டு, *sub.* an egg.

முண்ணு, *natural word*, expressive of mumbling or muttering.

முதல், *sub.* the commencement; the principal (of a sum of money); stock in trade; *adj.* the first; முதலாய், *adv.* even; முதற்கேரண்டு, beginning with, from: *as*, இன்றுமுக்குமுதற்கேரண்டு, beginning with to-day, *i. e.* from henceforth.

முது, *sub.* the back.

முண்தாசி, *sub.* a turban; a word in use among Mahrattas and Musselmans.

முந்தி, *vineiyech.* from முந்துகிறது, to go before; used adverbially, before.

முப்பது, *num.* thirty; marked thus, ஈய.

முடிம், *sub.* a cubit. This word signifies also the elbow or the knee, according as it may be prefixed to the word ஹக, the arm, or கால், the leg.

முழு, *adj.* whole, entire; முழுதும் or முழுதாய், *adv.* all, altogether, wholly.

முளைக்கிறது—முளைத்தேன்—முளைப்பேன், *v. n.* to spring up, to shoot up, to grow.

முட்டை, *sub.* a thorn, a spur, a fish-bone.

முடபன், *sub.* an obstinate or stubborn person.

முறுகிறது—முறிந்தேன்—முறிவேன், *v. n.* to break.

முறுக்கிறது—முறித்தேன்—முறிப்பேன், *v. a.* to break.

முறுக்கிறது, *sync. for* முறுக்குகிறது—முறுக்கேன்—முறுக்குவேன், *v. a.* to twist; *v. n.* to grumble, to mutter.

மேறு, *sub.* a time; *Fr.* fois; a turn or alternation; a custom, a rite; a relationship.

மேறுப்பாடு, *sub.* a complaint, representation of injuries.

மேயம், *sub.* the open court in an Indian house.

மேன், மேன்பு, மேன்பாக, *postposition*, before; *whether* as respects time or place.

மேனோர், *sub. pl.* forefathers, ancestors.

மேய்க்குப்பு, *sub.* apparatus, furniture.

மேக்கு, *sub.* the nose; also used for the beak of birds, the mouth-piece of a trumpet, the lip of a lamp.

மேச்சு, *sub.* an inspiration or inhalement.

மேடன், *sub.* a blockhead, a fool.

மேடுகிறது—மேடேனென்—மேடுபென், *v. a.* to cover up, to shut, to close, to conceal.

மேதிரம், *sub.* (मूत्रं) urine.

மேர்த்து, *sub.* (मूर्तिः) a body, a person, a god.

மேயல், *sub.* a corner (of a room or building); a quarter or Rhumb.

மேர்பு, *sub.* deprived of an ear; with a broken neck (a bottle).

மேன்ம, *num.* three; marked thus மூ.

மேதது, *adj.* much, very.

மேயு, *sub.* truth.

மேய்மையு, *adv.* gently.

மேடு, *sub.* a hillock, a rising ground.

மேய்கிறது—மேய்ந்தேன்—மேய்பென், *v. n.* to feed, to graze.

மேய்க்கிறத—மேய்த்தேன்—மேய்ப்பேன்,
v. a. to feed (a flock).

மேல், *sub.* the upper part; *used as a postposition*, above,
 upon, after. A. G. Sect. 147.

மேய்க்கிறத—மேய்த்தேன்—மேய்ப்பேன்,
v. n. to crowd together, to swarm as bees.

மேய்சம், *sub.* difficulty, danger; deceit.

மேயடு, *written also* மூகடு, *sub.* the roof of a house.

மேயறம், *sub.* a stump, a block: மேயறமாயடு,
 an ox without horns, or with only the stumps of the
 horns remaining.

யத்தி, *sub.* (युक्तिः) sense, wit, attention.

யோகம், *sub.* (योगः) union, conjunction of the stars.

யோக்கியம், *sub.* (योग्यं) worthiness, propriety,
 decorum.

ராசா, *sub.* (राजा) a king.

ரா, ராவ, ராத்திரி, *sub.* (रात्रिः) night.

ரூபம், *sub.* (रूप) figure, form, shape; *hence* beauty:
as, ரூபமாவ்வொன், a beautiful woman.

ஸாயம், *sub.* a stable.

லேச்ஹசக் கேடு, *sub. comp. of* லேச்ஹச, लज्जा, modesty, *and* கேடு, loss ; disgrace, shame, a shameful action.

லேத்தி *or* லத்தி, *sub.* dung.

லோகாநாத்நாயகம், *sub. comp. of* लोक, the world, आदि, first, *and* अन्त, final ; from one end of the world to the other, universally.

வனக, *sub.* a manner, a mode ; a kind, a species.

வசனம், *sub.* (वचनं) speech. “Paroles qui font un sens.” *M.S. Dict.*

வனச, *spelt also* னவனச, abuse, scolding.

வடிகிறத—வடிகிறதேன்—வடிகேவன், *v. n.* to transude, to drip down.

வணங்கிறத—வணங்கினேன்—வணங்கு
கேவன், *v. a.* to revere, to adore, to salute with respect.

வயது *or* வயசு, *sub.* age, years (as indicating age) :
as, அவனுகேத்தணவயசு, what age is he?
பத்துவயசு, ten years old.

வயல், *sub.* meadow land, fit for the cultivation of rice.

வயிறு, *sub.* the belly.

வர, வர, *infin. repeated, of the verb* வருகிறது, *q. v.*
used adverbially, in the sequel, in the course of time ;
continually.

வரவு, *sub.* an income, receipt, revenue.

வரி, *sub.* tribute.

வரிசை, *sub.* order, arrangement, rule, regulation, a row.

வருகிற து—வருதே தன்—வருவேன், *v. n.* to come; to be attainable. A. G. Part 1 of Sect. 110, and Part 2 of Sect. 106.

வருஷம், *sub.* (वर्षः) a year.

வலம், *sub.* the right side; *adj.* right (not left).

வல, *sub.* pain, spasm.

வழக்கு, *sub.* a dispute, a quarrel, a law-suit.

வழி, *sub.* a way, a road; *metaph.* the manner of doing any thing.

வழிச்சாறு, *sub.* a public road, a beaten path.

வளர்த்துக் கொடுத், *written also* வளர்த்துக் கொடுத்—வளர்த்துத் தேன்—வளர்த்துப் பேன் *v. a.* to rear, to bring up, to educate.

வளவ, *sub.* a house, a house or houses in one enclosure.

வளவனவன், *sub.* one of a certain caste; the priests of the Pariars, who, though considered vile by the other castes, have various gradations of rank among themselves.

வறவருகிற து—வறண்டேன்—வறவருவேன், *v. n.* to be parched or dried up, by fire—the sun—a fever, &c.

வகம், *sub.* (वर्गः) a sort or kind.

வகமானம், *sub.* (वर्तमान्) intelligence, news, business.

வற்றுகிற து—வற்றேன்—வற்றவேன், *v. n.* to grow dry, to be dried up.

வாகனம், *sub.* (वाहनं) a vehicle, a conveyance.

Usually applied to the cars and animals on which

idols are placed, and on which the Deities which they represent are supposed to ride.

பாங்கி மது—பாங்கி னேன்—பாங்குபேன்,
v. a. to receive from another's hand; to buy. A.G.
 Part 1 of Sect. 110.

பாசல், *sub.* a doorway, a gateway.

பாசண, *sub.* an odour.

பாசுக்கி மது—பாசுத் தேன்—பாசுப்பேன்,
v. a. to read; to play on stringed instruments.

பாடனக *or* பாடட, *sub.* hire, the letting out to hire.

பாடத, *sub.* (वाधा) pain, torment.

பாடி, *sub.* the mouth; the opening of a bag—of a wound, &c.

பாடி, *sub.* a thong, reins; those enumerated as belonging to a saddle horse are ஹகத்துபாடி, இறுக்குபாடி and தாம்புணிபாடி, *q. v.*

பாடி, *sub.* the tail, a train.

பாடித்துகி மது—பாடித்தினேன்—பாடித்துபேன், *v. a.* to praise, to wish prosperity to.

பாடிவ, *sub.* pleasure, prosperity.

பாடி, *sub.* a way, a manner; *never used alone; generally in composition with the demonstrative pronoun.*

பாடினத, *spelt also* பாடித்தினத, *sub.* a word, a speech.

பாக்கி மகம், *sub.* (विग्रहः) a statue, an idol.

பாசாரண, *sub.* (विचारणा) consideration.

பாசாரம், *sub.* (विषादः) sadness, thoughtfulness, solicitude.

வசாநி க்கி றது—வசாநி த் தேன்—வசாநி ப்
பேன், *v. a.* to think of, to care for; to provide
respecting; to enquire into.

வசிக்ருகி றது or வசிக்ருகி றது—வசிக்ருகேன்
—வசிக்ருகேன், *v. a.* to fan.

வசேஷம், *sub.* (विशेषः) an especial thing; *adj.*
especial.

வசு, *sub.* a time or bout; a blow; a spring.

வடிகி றது—வடிகுதேன்—வடிகுதேன், *v. n.*
to rise (as the sun), to break forth (as the dawn).

வடுகி றது—வட்பேன்—வடுகேன், *v. a.* to
quit, to leave, to abandon; to open (the mouth).
A. G. Part 2 of Sect. 109.

வடுதி, *sub.* a caravansary, an inn.

வடுவடுகி றது, *v. a.* the verb வடுகி றது fol-
lowing its own vineiyech. to abandon entirely, to set
at liberty.

வதம், *sub.* (विधः) a kind, a sort, a manner.

வதி, *sub.* (विधिः) destiny, fate.

வதனது, *sub.* (विद्या) an art or science, a craft, leger-
demain.

வநனது, *sub.* an ornament, a specimen of art, a
curiosity; வநனதுயாண், ornamental, curious,
elegant.

வபரம், *sub.* a detail, a particular account.

வயாபாரம், *sub.* (वापारः) commerce, traffic,
merchandise.

வயாபாரி, *sub.* (वापारी) a merchant.

வரம், *sub.* a finger, a thumb, a toe.

விரிச்சு விரித்தேன்—விரிப்பேன், *v. a.*
to spread, to stretch, to extend; *metaph.* to amplify
or relate at large.

விரிவு, *sub.* extension; *metaph.* detail.

வரும்குறித்து—வரும்பிணைன்—வரும்பு
பேன், *v. a.* to desire.

வறுகச்சு வறுத்தேன்—வறுப்பு
பேன், *v. a.* from வறுக, seed; to sow seed.

வலகித்து, *sync.* for வலகுகித்து—வலகி
ணைன்—வலகுபேன், *v. a.* to turn from, to
avoid, to flee from.

வலு, *sub.* a price, a value.

வழங்கிடுகித்து—தாடிணைன்—தாடிவேன்,
v. a. comp of வடிகித்து, *q. v.* and தங்கிடுகித்து,
to knock; to dash out of another's hand.

வழக்கித்து or மிழக்கித்து—வழித்தேன்—
வழிப்பேன், *v. n.* to open one's eyes, to
awake.

வழிப்பு, *sub.* a wild stare of alarm; வழிப்பாட
மாட, *adv.* staringly, in a staring manner.

வழுகித்து—வழுகுதேன்—வழிபேன், *v. n.*
to fall.

வழங்கித்து, *written also* வழங்கித்து—வழங்கி
ணைன்—வழங்குபேன், *v. a.* to devour,
to swallow up: only applied to animals, or inanimate
objects personified.

வழிம்புகித்து, *written better* வரும்புகித்து—
வழிம்பிணைன்—வழிம்புபேன், *v. a.* to
desire.

வஹுமக் கி ம து—வஹுமத் தே த ண்—வஹுமப்
பேண், *v. n.* to grow stiff or erect (as the ears of
a hare).

வஹு, *sub.* a question, an interrogation.

வஈ கி ம து—வஈ சீ ணே ண்—வஈ சீ வே ண், *v. n.* to
strike or dart (as rays); to blow (as the wind); to stream
forth (as an odour).

வஈ, *sub.* a blow, a stroke, a throw.

வஹு, *sub.* a house; the squares on a chess board.

வேகு; *adj.* (बहु) many, much, very.

வேகுமான், *sub.* (बहुमानं) an honour, a present
from a superior.

வேகுனி, *sub.* rage.

வேகுஷகி ம து—வேகு ண் பே ண்—வேகு ஷ
வேண், *v. n.* to grow angry.

வேட்டிவாள், *sub. comp. of* வேட்டு, *root, or in-*
definite part. of வேட்டுகி ம து, *to hew, and*
அரிவாள், *q. v.* a chopper or bill.

வேட்டவேணி, *sub.* an open field or plain; வேட்ட
வேணியாய், *adv.* openly, publicly.

வேட்டுகி ம து—வேட்டி ணே ண்—வேட்டு வேண்,
v. a. to cut, to hew, to dig, to engrave.

வேநநீர், *sub. comp. of* வேம், *contracted for* வேகும்,
from வேகி ம து, *q. v. and* நீர், *q. v.* hot water.

வேயல், *spelt also* வேய்யல், *sub.* heat of the sun,
glare, sunshine.

வேணி, *sub.* an open space, a field; *adj.* open,
public.

பேர்வருகிறது, *v. a. comp. of* பேர்வ, *q. v.*
and வருகிறது, *q. v.* to divulge, to make
manifest.

பேரூட்டி, *sub.* whiteness, the colour white.

பேறுமனே, *adv.* in vain, emptily, without ad-
vantage, without foundation.

பேற்றினை or பேத்தினை, *sub.* Betel leaf, (Piper
Betel).

பேகம், *sub.* (वेगः) swiftmess, impetuosity, haste, heat,
anger.

பேகிறது—பேருதேன்—பேருபேன், *v. n.* to
be hot, to burn.

பேரூதுக, *sub.* a royal tiger.

பேற்று, *sub.* (वेष्ट) a cloth of four cubits.

பேணும், or more properly பேண்டு, *used imper-*
sonally, from பேண்டுகிறது, *q. v.* it is necessary,
it is desired. A. G. Sect. 78.

பேண்டாம், *neg. impers. verb.* it need not be, it must
not be, it is not desired.

பேண்டடி, *contracted for* பேண்டடின, *past part.*
from பேண்டுகிறது, *q. v.* wanted, desired.

பேண்டுகிறது—பேண்டினேன்—பேண்டு
பேன், *v. a.* to wish, to desire, to pray.

பேர்வை, *sub.* sweat.

பேலை, *sub.* work, labour, a business.

பேலை, *sub.* a time, an opportunity, an occasion.

பேறு, *adj.* separate, different, other.

பேறுபடி, *infin. used adverbially, from* பேறுபடு
கிறது, to change; separately.

வேனற்காலம் *or* வேனற்காலம், *comp.*
of வேனல், heat, *and* காலம், *q. v.* the hot
 season.

ஹபக்கி மது—ஹபத்தேன்—ஹபட்டேன், *v. a.*
 to keep; to place, to lay, to put, to set.

ஹபத்துக்கோவ்ஹகி மது, *v. a. comp. of* ஹபத்து,
vineiyech. from ஹபக்கி மது, *q. v. and* கோவ்
 ஹகி மது, *q. v.* to suppose; to grant or admit (for
 the sake of argument).

ANALYSIS.

CONTRACTIONS USED IN THE ANALYSIS.

Abl.	Ablative Case.	Pagh.	Paghupadam or Derivative Noun.
Acc.	Accusative Case.	Part.	Participle.
Adj.	Adjective.	Past.	Past Tense.
Adv.	Adverb.	Pers.	Person or Personal.
A. G.	Anderson's Grammar.	P.Dem.Pron.	Proximate Demonstrative Pronoun.
C. Abl.	Causal Ablative Case.	Pl.	Plural Number.
Comp.	Compound.	P. N.	Proper Name.
Conj.	Conjunction.	Pres.	Present Tense.
Cóp. Conj.	Copulative Conjunction.	Reflect.	Reflective.
Dat.	Dative Case.	R.Dem.Pron.	Remote Demonstrative Pronoun.
Defect.	Defective.	S.	Section in Anderson's Grammar.
Der.	Derived from.	S. Abl.	Social Ablative Case.
Deriv.	Derivative.	Sing.	Singular.
Fem.	Feminine.	Sub.	Substantive.
Fin.	Final.	V.	Verb.
Fut.	Future Tense.	Vett.	Vett-ttoomeiporool, or Noun, with the form of the Nominative Case and the signification of the Oblique or Genitive. A. G. S. 26.
Gov.	Governed by.	Vett.Togh.	Vett-ttoomeittoghei, the Oblique, or Aorist, Case. A. G. S. 43.
Hon.	Honorific Form.	Vin.	Vineiyechcham of the past tense, sometimes called Gerund. A. G. S. 72.
I. Abl.	Instrumental Ablative.	Vineik.	VineikkoorrippooorConjugated Derivative. A. G. S. 126.
I. C. W.	In Construction with.	Voc.	Vocative Case.
Imp.	Imperative Mood.		
Impers.	Impersonal Verb.		
In.	Initial.		
Ind.	Indicative Mood.		
Infin.	Infinitive Mood.		
Interj.	Interjection.		
Interrog.	Interrogative.		
L. Abl.	Local Ablative.		
Masc.	Masculine.		
Neg.	Negative.		
Neut.	Neuter.		
Nom.	Nominative Case.		
Ord.	Ordinal.		
P.	Part of a Section in Anderson's Grammar.		
P. Adj.	Pronoun Adjective.		

The *numeral letters* followed by *figures* mark a reference to the *sentences* and *words* of the Analysis: thus, “see II. 7,” signifies, see the *seventh word* of the *second sentence*.

The dependence of Adjectives and Participles on the Substantives which they qualify, is not always stated: and, in like manner, I have not deemed it necessary to notice obvious cases of grammatical concord.

When one word depends on, or qualifies another, and yet is undeclined, I have called the former *in construction with* the latter, to distinguish this case from that wherein there is a conformity of gender, number, &c. which I have expressed by the word *agreement*.

ANALYSIS

OF

THE FIRST STORY.

I.

There was⁵ a³ Gooroo⁴ called² Paramārtan.¹

¹ பரமார்தன், *p. n. sing. nom.* coupled by the *connective vin.* என்ஹு, with குருவாரணவரீ, with which word it may therefore be considered in apposition.

² என்ஹு, from என்கிறது, *connective vin.* A. G. P. 1 and 2 of S. 103; the fin. உ cut off,* A. G. S. 13.

³ ஒரு, *num. adj.* A. G. P. 1 of S. 134. ⁴ குருவாரணவரீ, *sub. comp. of sub.* குரு, and ஆனவரீ,† *past*

* For the sake of brevity, the elision of the letter உ, according to A. G. S. 13, and the interposition of the letter ட or வ, according to A. G. S. 14, will not again be noticed. A comparison of the words connected together, as in the Tamul text, with the same words separated, as in the Analysis, will plainly shew the application of these rules, which are so frequently used as to make it worth while to dispose of them once for all.

† The verbal pagh. ஆனவன், ஆனவன், ஆனது, are frequently added by a pleonasm to nouns substantive: thus, குருவாரணவன், *literally*, he who is the Gooroo, *i. e.* the Gooroo.

verbal pagh. masc. from உகி றது, A. G. P. 1 of S. 113, *sing. nom. hon.* before the *v.* இருநத ஈர். ⁵ இருநத ஈர், from இருக்கி றது, *v. past. 3rd pers. sing. hon.* A. G. Note in Page 42, and P. 2 of S. 66.

II.

Five persons,⁷ called⁶ Matti, Madeiyan, Pēdei, Mileichan and Mōōdan,⁵ were⁹ as disciples,⁸ to do⁴ service³ at his¹ commanding.²

¹ உபர், *r. dem. pron.* A. G. S. 43, and Note in Page 37, *vett. hon. i. c. w.* the *verbal noun* ஏ லென து க் கு. ² ஏ லென து க் கு, from ஏ வகி றது, *past verbal pagh. neut.* A. G. P. 2 of S. 113, *sing. dat. case.* ³ ஸா ஸீயம், *sub. sing. nom.* put for *acc. gov.* by the *v.* சேய்ய; the *fin.* ம் changed to ஞ், A. G. S. 31. ⁴ சேய்ய, from சேய்கி றது, *v. infin.* gov. by the *v.* இருநத ஈர்கல்த. ⁵ மடி யம், மலையனம், பேறுதயம், மிஸைச் சனம், ஸீயனம்; the five foregoing *sub.* here used as *p. n.* are connected by the *cop. conj.* உம், which follows each; they are placed in apposition with இவர், through the medium of the *connective vin.* என்ஹ. ⁶ என்ஹ, see I. 2. ⁷ இவர், *num. deriv.* A. G. P. 2 of S. 136, *pl. nom.* to the *v.* இருநத ஈர்கல்த. ⁸ சீ ஸாக்கல்தாக, from சீ ஸன், *sub. pl. nom.* rendered *adverbial* by the addition of the *infin.* ஆக, A. G. P. 3 of S. 97. ⁹ இருநத ஈர்கல்த, from இருக்கி றது, *v. past. 3rd pers. pl.* the letter *வ* precedes this word,* A. G. S. 14.

* See Note in the Preceding Page.

III.

These¹ all six,² having gone⁹ on foot³ in the ways⁸ of the villages,⁷ to enquire for⁶ other⁴ disciples,⁵ in coming¹² again¹⁰ to the Mattam,¹¹ one¹³ day,¹⁴ in the time¹⁷ of the third¹⁵ watch,¹⁶ arrived²¹ at a¹⁸ river¹⁹ bank.²⁰

¹ இவர்களுள், from இவன், *p. dem. pron. pl. nom.* to the *v.* சென்றவர்களுள். ² அனைவரும், *num. deriv.* see II. 7, *pl. nom.* in apposition with இவர்களுள், the particle உம் is added to imply totality, A. G. P. 4 of S. 140, the *fin.* ம் changed to ற், A. G. S. 31. ³ காலனாடிக, from காலனாடி, *sub. comp.* of கால், and நாடி, united, A. G. S. 37, and rendered *adverbial* by the addition of the *infin.* ஆக, see II. 8. ⁴ மற்ற, *adj.* ⁵ சேட்காக்கண, from சேடன், *sub. pl. acc. gov.* by the *v.* வசாராக்க. ⁶ வசாராக்க, from வசாராக்கிறது, *v. infin. gov.* by சென்றவர்களுள். ⁷ காலம்கள, from காலம், *sub. pl. nom. vett.* A. G. S. 26, i. c. w. the *sub.* வடிக, the *in.* க doubled, A. G. S. 22. ⁸ வடிக, *sub. sing. nom.* for *l. abl.* ⁹ போய், from போகிறது, *vin. i. c. w.* இவர்களுள். ¹⁰ திரும்பி, from திரும்புகிறது, *vin. i. c. w.* இவர்களுள்; this word *literally* signifies, “having turned,” but generally corresponds with the English “again;” the *in.* க is doubled, because the preceding word is considered as a *vin. in* இ, of which, in fact, it is a contracted form, A. G. S. 21. ¹¹ மடத்துக்கு, from மடம், *sub. sing. dat.* A. G. P. 3 of S. 47. ¹² வருகையல், *l. abl.* of வருகை, *a verbal in* இ, A. G. P. 1 of S. 114, from வருகிறது.

¹³ ஒரு, *num. adj.* ¹⁴ ந ஈ ல், *sub. sing. nom.* used elliptically for the *l. abl.* the fin. ல் might have been changed to ண், A. G. S. 37. ¹⁵ மு ண் று ட், *ord. adj.* A. G. P. 2 of S. 147, the fin. ட் changed to ி, A. G. S. 31. ¹⁶ ச ஈ ட், *sub. sing. vett. i. c. w.* நே ரு த் தி ல், the fin. ட் is dropped, A. G. S. 32. ¹⁷ நே ரு த் தி ல், from நே ரு ட், *sub. sing. l. abl.* A. G. P. 4 of S. 49. ¹⁸ ஒரு, *num. adj.* the in. ஓ is lengthened, and the fin. உ cut off, A. G. P. 2 of S. 134. ¹⁹ அ ற் று ட், *adj.* formed from the *sub.* அ ற், the fin. ட் changed to ி, A. G. S. 31. ²⁰ க று ரு க் கு, from க று ரு, *sub. sing. dat.* A. G. P. 3 of S. 47. ²¹ சே ண் று ர் க ல், from சே ண் று க் று, *v. past. 3rd pers. pl.* agreeing with இ ல், the in. ச is doubled, A. G. S. 19.

IV.

The Gooroo⁹ thinking thus:⁸ “This¹ river² is cruel;³ therefore,⁴ at the time⁶ that it is awake,⁵ it cannot be passed;”⁷ having commanded¹¹ Mileichan,¹⁰ sent (him)¹⁵ to examine¹⁴ the river’s¹² sleep.¹³

¹ இ று து, *p. adj.* A. G. P. 1 of S. 60. ² ந தி, *sub. sing. nom.* ³ கே ரு டு து, from கே ரு டு று டு, *vineik.* A. G. S. 125 and 126, *3rd pers. sing. neut.* as a verb, agreeing with ந தி. ⁴ அ று க டு ரு ல், *sing. c. abl* of அ று க, *verbal* in இ, from அ க் று து, A. G. P. 1 of S. 118. ⁵ வ ழி த் தி ரு க் கு ட், consisting of வ ழி த் து, *vin.* from வ ழி த் க் று து, and இ ரு க் கு ட், *fut. part.* from இ ரு த் க் று து; *comp. part. fut.* used for the *pres.* A. G. P. 1 of S. 92, *i. c. w.* வே ழு டு ல். ⁶ வே ழு டு ல், from வே ழு, *sub.*

sing. l. abl. A. G. P. 4 of S. 49, the fin. ஸ changed to ஁, A. G. S. 36. ⁷ கபக்கப்பபாது, *passive voice* of the *neg. v.* A. G. S. 76, comp. of கபக்க, *infin.* from கபக்கி றது, and பபாது, *neg. v. 3rd pers. neut.* from படுகி றது. ⁸ என்று, see I. 2. ⁹ குருவாணவர், see I. 4, *nom.* to the *v.* லடாந். ¹⁰ டிஊச்சுஊ, from டிஊச்சுன், *p. n. acc.* ¹¹ ஏஊ, from ஏவுகி றது, *vin. i. c. w.* குருவாணவர். ¹² ஆ஁றுன், from ஆ஁, *sub. sing. vett. togh.* A. G. Note to Page 37, *i. c. w.* நுத்தி றா. ¹³ நுத்திறா, *sub. nom.* for *acc. gov.* by the *v.* சேரதிக்க, the in. ந is dropped, A. G. S. 35. ¹⁴ சேரதிக்க, from சேரதிக்கி றது, *v. infin. gov.* by லடாந். ¹⁵ லடாந், from லடுகி றது, *v. past 3rd pers. sing. masc. hon.* agreeing with குருவாணவர்.

V.

For this purpose,¹ when he had kindled⁶ fire⁵ in a tobacco leaf³ chooroot,⁴ carrying along¹⁰ the firebrand,⁹ which he bore⁸ in his hand,⁷ without approaching¹³ the river,¹² standing¹⁵ afar off,¹⁴ stretching (it) forth,¹⁶ he² immersed¹⁸ it¹¹ into the water.¹⁷

¹ அத ஁து, from அது, *v. dem. pron. sing. neut. dat.* A. G. P. 5 of S. 47. ² இவன், see III. 1, *sing. masc. nom.* to தோய்த்தான். ³ பனகடஊ, *sub. sing. vett. i. c. w.* சுருட்டல். ⁴ சுருட்டல், from சுருட்டு, *sub. sing. l. abl.* the in. ஈ doubled, A. G. S. 26, the fin. ஸ changed to ஁, A. G. S. 36. ⁵ தீ, *sub. sing. nom.* for *acc.* the து changed to ற, A. G. S. 36. ⁶ ப஁றுஊபக்க, from ப஁றுஊபக்கி றது, *v. infin. or vin. of the pres.*

used for *vin.* of the *past.* A. G. Note in Page 120, the in. ப is doubled, A. G. S. 18. ⁷ னுகயல், from னுக, *sub. l. abl.* the in. க is doubled, A. G. S. 22. ⁸ ஏநஞ்சன், from ஏநதுகிஹது, *past. part. i. c. w.* கோஸ்தரிக் கட்டுபுதுய, A. G. P. 1 of S. 92. ⁹ கோஸ்தரிக் கட்டுபுதுய, from கோஸ்தரிக் கட்டுபுது, *sub. sing. acc.* ¹⁰ கோண்டுபேரய், from கோண்டுபேரகிஹது, *vin.* கோண்டு, from கோஸ்தரிக் கிஹது, and *vin.* பேரய், from பேரகிஹது, *comp. vin. i. c. w.* இவன். ¹¹ அஹது, see V. 1, *acc. gov.* by தேரய் துரான். ¹² ஆஹது, see IV. 12, *acc.:* in this instance, as the rule A. G. S. 14 is not observed, the vowel ஆ is written in its initial form. ¹³ அண்டரது, from அண்டுகிஹது, *neg. vin.* A. G. P. 1 of S. 75, *i. c. w.* இவன். ¹⁴ தாரம், *sub. used adverbially*, the fin. ம் is dropped, A. G. S. 32. ¹⁵ நின்ஹு, from நின்ஹது, *vin. i. c. w.* இவன். ¹⁶ எஹு, from எஹது, *vin.* also *i. c. w.* இவன். ¹⁷ தண்ணீரே, from தண்ணீர், *sub. sing. l. abl.* ¹⁸ தேரய் துரான், from தேரய் கிஹது, *v. past. 3rd pers. sing. masc. agreeing with இவன்.*

VI.

He who was called⁹ Mileichan,⁸ perceiving that⁷ as soon as² he immersed it,¹ the water³ smoked⁶ with a hissing noise,^{4,5} hurrying,¹⁰ stumbling,¹¹ falling¹² (and) running,¹³ exclaimed,⁴¹ “Sir! Sir!¹⁴ it is not¹⁹ now¹⁷ the time¹⁸ to pass¹⁶ the river:¹⁵ it²⁰ being awake,²¹ as soon as²⁴ I²² touched it,²³ hissing²⁸ like²⁷ a poisonous²⁵ serpent,²⁶ smoking³⁰ in fierce rage²⁹ (and) leaping,³¹ it is indeed⁴⁰ a wonder,³⁹ that saving³⁷ (my) life,³⁶ I³⁵ escaped³⁸ from the fury with which³⁴ it opposed³³ me.”³²

¹ தேராய்து, see V. 18, *past part.* i. c. w. உபன்.
² உபன், *sing. nom.* used elliptically, for the *l. abl.* to denote celerity, A. G. P. 3 of S. 149. ³ தண்ணீர், *sub. sing. nom.* to the *verbal pagh.* புகுநது, A. G. S. 117, the in. த changed to ஹ, A. G. S. 33. ⁴ சுஹீர், a natural, indeclinable word, A. G. Note to Page 85.
⁵ என்ஹு, *connective vin.* see I. 2. ⁶ புகுநது, from புகுகுஹது, *past verbal pagh.* agreeing, in its capacity of *v.* with தண்ணீர், and, as a *noun, nom.* for *acc.* gov. by கண்டு, A. G. P. 1 and 2 of S. 117. ⁷ கண்டு, from காண்குஹது, *vin. i. c. w.* டிஹச்சன். ⁸ டிஹச்சன், see IV. 10, *nom.* to என்ஹன். ⁹ என்பபன், from என்குஹது, *fut. verbal pagh. sing. nom. masc.* in apposition with டிஹச்சன், A. G. P. 5 of S. 117. ¹⁰ பதஹு, from பதஹுகுஹது, *vin. i. c. w.* டிஹச்சன்.
¹¹ தவஹு, from தவஹுகுஹது, *vin.* also i. c. w. டிஹச்சன், the in. த doubled, A. G. S. 21. ¹² ஹநது, from ஹநுகுஹது, *vin.* also i. c. w. டிஹச்சன்.
¹³ ஹடு, from ஹடுகுஹது, *vin.* also i. c. w. டிஹச்சன்.
¹⁴ ஐயாவய்யா, *sub. sing. voc.* in the reiterative form, from ஐயன் and அய்யன், which two modes of spelling are used indifferently. ¹⁵ நதிஹய, see IV. 2, *acc.* gov. by the *v.* கபக்க. ¹⁶ கபக்க, from கபக்குஹது, *v. infin.* gov. by the *sub.* தஹவாய், the in. க doubled, A. G. S. 20.
¹⁷ இப்போ, *adv.* A. G. P. 2 of S. 152. ¹⁸ தஹவாய், *sub. sing. nom.* to அன்ஹு. ¹⁹ அன்ஹு, *defect. v. 3rd pers.* A. G. S. 80, agreeing with தஹவாய். ²⁰ அது, see V. 1, *nom.* to the *part.* எதிர்த்து, which, with the following *noun*, has a *verbal* capacity, according to a peculiar

construction, whereby the force of the *relative*, otherwise wanting in this language, is conveyed: thus, நான் பார்த்த ஷ்டுக்கு, “to the house which *I* saw;” அதே ண்டையே திர்த்த ஷ்டுக்கு, “to (or from) the rage which *it* opposed to me.” ²¹ ஷ்டுக்கு, see IV. 5, *comp. vin.* of the *past. i. c. w.* அத். ²² நான், *pers. pron. sing. nom.* ²³ தோட, from தோடுகிறது, *past part.* being, as to its *verbal* capacity, in regimen with நான், and in its *adj.* character *i. c. w.* உடனே. ²⁴ உடனே, see VI. 2. ²⁵ நச்சு, *adj.* from நஞ்சு. ²⁶ நாகம், *sub. sing. nom.* for *acc. gov.* by the *particle* பேராலே. ²⁷ பேராலே, properly the root of the *v.* பேராலுகிறது, here used as a *particle* of similitude, A. G. P. 2 of S. 100. ²⁸ சூறுத்து, from சூறுக்கிறது, *vin. i. c. w.* அத். ²⁹ எரிகோபத்துல், from எரிகோபம், *l. abl.* the *fin.* ஸ் changed to ஸ், A. G. S. 36. ³⁰ புகுந்து, see VI. 6, *vin. i. c. w.* அத். ³¹ பாப்பந்து, from பாப்புகிறது, *vin.* also *i. c. w.* அத். ³² எண்ண, see VI. 22, *acc.* ³³ எதிர்த்த, from எதிர்த்துகிறது, *past part.* in its *verbal* capacity agreeing with அத், and as an *adj.* qualifying the following word. ³⁴ ஷ்டுக்கு, from ஷ்டுக்கு, *sub. sing. dat. gov.* by the *verbal* தப்பினதே. ³⁵ நான், see VI. 22, *nom.* in regimen with தப்பினதே. ³⁶ உயர், *sub. nom.* for *acc. gov.* by புகுந்து. ³⁷ புகுந்து, from புகுக்கிறது, *vin. i. c. w.* நான். ³⁸ தப்பினதே, from தப்புகிறது, *past verbal pagh.* as a *verbal*, in regimen with நான், and, as a *noun, sing. nom.* subject of the *sub. v.* understood; the

emphatic particle எ is added, A. G. S. 144. ³⁹ அநிசேயம், *sub. sing. nom. predicate of the sub. v. understood, the fin. ம் is changed to ந்*, A. G. S. 31. ⁴⁰ தரண், *emphatic particle*. ⁴¹ என் னுண், from என்கி னது, *v. past. 3rd pers. sing. masc. agreeing with டு ஊச்சண்*.

VII.

To that¹ the Gooroo,² saying,¹⁰ "What⁵ can we⁴ do⁶ against the divine mind,³ we will wait⁹ a little⁷ time;"⁸ they sat down¹⁷ in a flowery grove¹⁶ in the vicinity,¹¹ which spread,¹⁵ making¹⁴ a dark¹² shade.¹³

¹ அதுக்கு, see V. 1. ² குருவானபர், see I. 4, i. c. w. என்ஹ. ³ தேவதிருவொத்துக்கு, from தேவதிருவொம், *sub. comp. of தேவன், and திருவொம், sing. dat.* ⁴ நாம், see VI. 22, *pl. nom.* A. G. P. 1 of S. 57. ⁵ என்ன, *interrog. pron. used absolutely*, A. G. P. 2 of S. 62. ⁶ செப்போம், from செப்கிறது, *v. fut. 1st pers. pl. agreeing with நாம், the fin. ம் changed to த்*, A. G. S. 31. ⁷ சற்று, *adj.* ⁸ நேரம், *sub. sing. nom. absolute, the fin. ம் changed to ந்*, A. G. S. 31. ⁹ கரத்திருப்போம், *vin.* கரத்து, from கரக்கிறது, and இருப்போம், from இருக்கிறது, *comp. v. fut. 1st pers. pl.* ¹⁰ என்ஹ, used for என், from என்கிறது, A. G. Note to Page 120, *vin.* placed absolutely with குருவானபர். ¹¹ அண்ணலயல், from அண்ணல, *sub. sing. l. abl.* ¹² இருண்ட, from இருளுகிறது, *past part.* i. c. w. நிழல். ¹³ நிழல், from நிழல், *sub. sing. acc.* ¹⁴ செப்து, see VII. 6, *vin.* i. c. w. பூஞ்சேரலயல். ¹⁵ பரந்த, from பரங்கிறது,

past part. ¹⁶ பூஞ்சேரலாயல், from பூஞ்சேரலை, *sub. comp. of* பூ, and சேரலை, *sing. l. abl.* ¹⁷ உலநக் காரீநதாரீகல்த, from உலநக் காரூகீஹது, *v. past 3rd pers. pl. gov. by* அபரீகல்த, understood.

VIII.

To pass³ the time² there,¹ while¹⁰ each⁸ was relating⁹ various⁶ particulars⁷ of this⁴ river,⁵ he who was called Matti¹¹ spoke as follows.¹²

¹ அங்கே, *adv.* ² பேராஹது, *sub. sing. nom. for acc. gov. by* பேராக். ³ பேராக், from பேராகீஹது, *v. infin.* A. G. P. 3 and 4 of S. 73. ⁴ ஓநத, see IV. 1. ⁵ நதீயன், see IV. 2, *vett. togh.* in regimen with லசே உரங்கலா. ⁶ பல, *adj.* ⁷ லசேஉரங்கலா, from லசேஉரம், *sub. pl. acc.* ⁸ அபணபன், *r. dem. pron.* repeated in a distributive sense. ⁹ சேரல்லக்கோண் டுபரும், *comp. of vin.* சேரல்ல, from சேரல்லு கீஹது, *vin.* கோண்டு, from கோல்தலாகீஹது, and *fut. part.* பரும், from பரூகீஹது, A. G. P. 2 of S. 106, *comp. part.* in its *verbal* capacity, agreeing with அபணபன், and, as an *adj.* in regimen with அல லல். ¹⁰ அலலல், from அலல, *l. abl.* A. G. Note in Page 136. ¹¹ மட்டியென்பபன், see VI. 8 and 9. ¹² சேரன்னதாரபது, has the same force as சேரன் னது, the termination அபது being redundant, A. G. P. 5 of S. 117, from சேரல்லு கீஹது, *past verbal pagh. neut.* as to its *verbal* capacity, i. e. w. மட்டியென் பபன், and, as a *substantive, nom.* to the *sub. v.* understood.

IX.

“I have heard¹² my⁹ Grandfather,¹⁰ many, many⁷ times⁸ relate,¹¹ both⁴ the cruelty³ and⁶ artfulness⁵ of this¹ river.²

¹இநத, see IV. 1. ²நதீயன், see VIII. 5. ³குறா
தம், *sub.* ⁴உம், *cop. conj.* the fin. ம் changed to ந, A. G.
S. 31. ⁵தநதீதம், *sub.* ⁶உம், *cop. conj.* குறா
தம் and தநதீதம், used in *nom.* for *acc.* under
gov. of சேரால். ⁷பற்பல, *adj.* ⁸ஹை, *sub.*
sing. nom. used elliptically for *pl. l. abl.* ⁹என், from
நான், see VI. 22, *vett. togh.* ¹⁰பாபன், *sub. sing.*
nom. placed absolutely with the *infin.* சேரால்.
¹¹சேரால், from சேராலுக்கிஹது, *v. infin.* or *vin.*
of the *pres.* A. G. P. 1 of S. 94. ¹²கேட்குக்கேறன்,
comp. of *vin.* கேட்டு, from கேட்கிஹது, and the *sub.*
v. pres. 1st pers. sing.

X.

“My¹ Grandfather,² it may be,⁵ (was) a great³ Merchant.⁴

¹என், see IX. 9. ²பாபன், see IX. 10, subject
of the *sub. v.* understood. ³பெரு, *adj.* ⁴ஹையா
பாப, *sub. nom.* predicate of the *sub. v.* understood.
⁵ஆக்கும், from ஆக்கிஹது, *fut. 3rd pers. neut.* used
intransitively, A. G. P. 1 of S. 104.

XI.

“One day,² as both⁹ he¹ himself³ and¹² his¹⁰ companion,¹¹
driving¹³ two⁶ asses⁷ laden with⁵ salt³ bags,⁴ (and) descend-

ing¹⁶ into the mid¹⁴-river,¹⁵ were coming along;¹⁷ in order to relieve fatigue²⁷ a little,²⁶ as it was²⁵ the summer²³ season,²⁴ they themselves²⁸ bathed²⁹ in the cool²¹ water,²² which was running²⁰ up to¹⁹ (their) middles,¹⁸ and having halted³² the asses³⁰ also,³¹ they washed (them).³³

¹அவர், *r. dem. pron. masc. sing. nom. hon.* ²ஒரு நாள், see III. 13 and 14. ³உப்பு, *sub. vett.* ⁴பேர்தி, *sub. nom. for acc. gov. by ஏற்றான்*, the in. ப is doubled, A. G. S. 19 and 26. ⁵ஏற்றான், from ஏற்றுகிறது, *past part. i. c. w.* கற்றுக்கொள். ⁶ஒரண்டு, *num. adj.* ⁷கற்றுக்கொள், from கற்று, *sub. pl. acc. gov. by ஒட்டிக்கொண்டு*. ⁸தான், *reflect. pron. in apposition with அவர்*. ⁹உம், *cop. conj.* ¹⁰தன், from தான், *vett. togh.* ¹¹கூடாவி, *sub. sing. nom.* ¹²உம், *cop. conj.* அவர், தான் and கூடாவி are conjointly *nom.* to குளிப்பாடினார்கள். ¹³ஒட்டிக்கொண்டு, *comp. of vin.* ஒட்டி, from ஒட்டுகிறது, and *vin.* கொண்டு, *i. c. w.* அவர்தானுநதன்கூடாவிடம். ¹⁴நடு, *adj. the fin.* உ followed by ஷ, A. G. S. 14. ¹⁵ஆற்றல், see IV. 12, *l. abl.* ¹⁶இறங்கி, from இறங்கிறது, *vin.* same construction as ஒட்டிக்கொண்டு. ¹⁷வருகையல், *l. abl. of வருகை, verbal from வருகிறது*. ¹⁸இடை, *sub. sing. nom. gov. by மட்டும்*. ¹⁹மட்டும், properly a *sub.* here used as a *postposition*, A. G. S. 150. ²⁰ஒடுகி, from ஒடுகிறது, *pres. part. i. c. w.* தண்ணீரே. ²¹குளிர்ந்த, from குளிருகிறது, *past part.* ²²தண்ணீரே, from தண்ணீர், *l. abl.* ²³கொண்ட, *sub. vett.* ²⁴நாள், *sub. sing. nom.* placed absolutely

with the *infin.* ஆகக் கோஸ்தொ. ²⁵ ஆகக் கோஸ்தொ, from ஆகிறது, and கோஸ்தொகிறது, *comp. infin.* or *vin.* of the *pres.* used absolutely. ²⁶ சய்ய, *adv.* the in. ச doubled, A. G. S. 22. ²⁷ இயாப்பாறு, from இயாப்பாறுகிறது, *infin. gov.* by இயைத்து. ²⁸ தாங்கலும், from தாண், *reflect. pron. pl. nom.* coupled by the *conj.* உம், with the *nom.* to இயைப்பாட்டினுக்கொ, the in. த doubled, A. G. S. 22, the fin. ம் changed to ஸ், A. G. S. 31. ²⁹ இயைத்து, from இயைக்கிறது, *vin. i. c. w.* தாங்கலா. ³⁰ கடினாக கயா, see XI. 7. ³¹ உம், *cop. conj.* the ம் dropped; it ought rather to have been changed to ந A. G. S. 32, but it seems to be considered as a syllable of the preceding word. ³² நிறுத்தி, from நிறுத்துகிறது, *vin. i. c. w.* தாங்கலா. ³³ இயைப்பாட்டினுக்கொ, from இயைப்பாட்டுகிறது, *past. 3rd pers. pl.* the in. க doubled, A. G. S. 21.

XII.

“Afterwards,¹ when they passed^{3,4} to the further bank,² they perceived,²³ that²² the river⁷ had eaten⁸ all⁶ the salt,⁵ and,⁹ moreover,¹⁰ (that) it had²⁰ miraculously¹⁷ drawn out²⁰ and stolen²¹ all¹⁹ the salt,¹⁸ without opening¹⁶ in the least¹⁵ the mouths¹⁴ of the gunny bags¹³ which were well¹¹ sewed.¹²

¹ பின்னா, *adv.* ² அக்கறாக் கு, *comp.* of அ for அநகு, and கறாக் கு, from கறா, *sub. sing. dat.* ³ சேய்ய, from சேய்யகிறது, *past part. i. c. w.* இயைத்து, the in. ச doubled, A. G. S. 19. ⁴ இயைத்து, from இயை, *sub. sing. l. abl.* A. G. Note in Page 163.

⁵ உப்ப, *sub. vett.* ⁶ எல்லாந் ஹதயம், from எல்லாம், *sub. sing. acc.* gov. by தீன்றது; for the addition of the particle உம், see A. G. Note in Page 29. ⁷ ஆறு, see IV. 12, *nom.* to *verbal pagh.* தீன்றது, and திருடனது. ⁸ தீன்றது, from தீன்கிறது, *past verbal pagh. neut.* ⁹ உம், *cop. conj.* ¹⁰ அல்லாமல், from *defect. v.* அல்ல, *vin.* used *adverbially*, the fin. ல் changed to ன், A. G. S. 37. ¹¹ நன்றாய், *sub.* நன்ற, rendered *adverbial* by the addition of the *vin.* ஆய், A. G. P. 4 of S. 104, the in. ந dropped, A. G. S. 37. ¹² ஹதத்திருநத, *part. comp.* of *vin.* ஹதத்து, from ஹதக்கிறது, and the *part.* of the *sub. v.* the in. த doubled, ஆய் being properly a *vin.* in இ, A. G. S. 21. ¹³ கோணிறக, *sub. vett.* ¹⁴ பானாய், from பாய், *sub. sing. acc.* ¹⁵ சய்யம், *adv.* the in. ச doubled, A. G. S. 20, the fin. ம் changed to ந, A. G. S. 31. ¹⁶ திற்பாமல், from திறக்கிறது, *neg. vin.* A. G. P. 1 of S. 75, i. c. w. ஆறு. ¹⁷ அய்யதமாய், *sub.* அய்யதம், rendered *adverbial* by the addition of ஆய், see XII. 11. ¹⁸ உப்ப, *sub. vett.* ¹⁹ எல்லாம், *sub. nom.* for *acc.* the fin. ம் changed to த், A. G. S. 31. ²⁰ சோரநதுவட்டு, *vin.* சோரநது, from சோரன்கிறது, and *vin.* வட்டு, from வடுகிறது, *comp. vin.* i. c. w. ஆறு. ²¹ திருடனது, from திருடுகிறது, *past verbal pagh. neut.* agreeing, as a *v.* with ஆறு. ²² ஆக from ஆகிறது, *inf.* joined to திருடனது, with the same force as the *connective vin.* என்னு, A. G. P. 2 of S. 117. ²³ கண்பாந்கல்த, from கரண்கிறது, *v. past. 3rd pers. pl. masc.* the in. க doubled, A. G. S. 22.

XIII.

They¹³ rejoiced,¹⁴ saying,¹² ‘Ha, ha,¹ since it has seized⁴ this³ salt,³ indeed it is⁵ (*lit.* is it not?) a great¹⁰ blessing¹¹ that the river⁷ has left,⁹ without swallowing,⁸ us:’”⁶ thus¹⁵ spoke¹⁷ Matti.¹⁶

¹அஹ, *interj.* ²இருந், see IV. 1. ³உப்துப, see XII. 5 ⁴படுங்கிக் கேரண்டிருநததினலே, *comp. vin.* படுங்கி, from படுங்கிஹது, *vin.* கேரண்டு, and இருநததினலே, from இருக்கிஹது, *comp. past. verbal pagh. c. abl.* ⁵அல்லோர, *defect. v.* அல், with the particle ஓ, having the force of an *emphatic interj.* A. G. P. 4 of S. 142. ⁶எங்கு, see VI. 22, *pl. acc. gov. by* உப்து. ⁷அஹ, *sub. sing. nom.* to the *verbal pagh.* உப்து. ⁸உருங்காமல், from உருங்கிஹது, *neg. vin. i. c. w.* அஹ. ⁹உப்து, see IV. 15, *verbal pagh.* as a *v.* agreeing with அஹ, as a *noun*, subject of the *sub. v.* understood. ¹⁰மகர *adj.* ¹¹நன்றம், *sub. sing. nom.* predicate of the *sub. v.* understood. ¹²என்ற, see I. 2. ¹³அவர்களு, see XI. 1, *pl. nom.* ¹⁴சநதேரஉப்பபார்களு, from சநதேரஉப்பபடுகிஹது, *v. past. 3rd pers. pl.* ¹⁵என்ற, see I. 2. ¹⁶மட்டி, *p. n. sing. nom.* ¹⁷சேரன்னன், from சேரன் லுகிஹது, *v. past. 3rd pers. sing. neut.*

XIV.

Upon that¹ Pēdei² began⁵ another³ anecdote.⁴

¹அதற்கு, see V. 1. ²பேதையானவன். *p. n.* see I. 4, *nom.* to துவக்கினன், the *in.* ப doubled,

A. G. S. 19. ³மய்யேரு, *adj. comp.* of the *adj.* மய்ய, and the *num. adj.* ஏரு: in this compound we find an exception to the general rules of connection. ⁴செய்து, *sub. nom.* for *acc.* ⁵துவக்கினுண், from துவக்கிஹது, *v. past. 3rd pers. sing.* agreeing with பேனதயரணவண்.

XV.

“The stratagems, tricks and deceits⁴ which belong³ to this¹ river,² have happened⁸ numerous⁵ in my⁶ day:⁷ pray listen.⁹

¹இருது, see IV. 1. ²ஆய் ஹக்ரு, see IV. 12, *dat.* gov. by உ஁ர஁ர, used as in *Lat.* “est pro habeo,” A. G. S. 47. ³உ஁ர஁ர, from the *defect. v.* உண்டு, *past part.* ⁴உபரயதநதிநதிருட்டுக்க஁ர, *subs.* of which the last alone has the *pl.* termination, *nom.* to நடநதது. ⁵மேத்த, *adv.* ⁶எண், see IX. 9. ⁷நர஁ர லே, see III. 14, *l. abl.* the in. ந is changed to ண, A. G. S. 35. ⁸நடநதது, from நடக்கிஹது, *v. past. 3rd pers. neut.* ⁹கேட்க, from கேட்கிஹது, *infin.* put for *imp.* A. G. P. 2 of S. 96.

XVI.

“Whilst⁹ a¹ dog,² having snapped up⁵ a morsel of mutton,⁴ which he had stolen,³ (was) swimming⁸ in the mid⁶-stream,⁷ the river¹¹ deceitfully¹⁰ exhibited^{15, 16} in the water¹⁴ another¹² piece of flesh.¹³

¹ஏரு, see III. 13. ²நரய், *sub. sing. nom.* to the *verbal pagh.* பேரஹகயல். ³திருடண, from திருடுகிஹது, *past part.* ⁴ஆட்டுக்க஁ரக்கண்டதது,

sub. comp. of ஆட்டு, *vett. togh.* from ஆடு, கறு, *vett.* and கண்டது, from கண்டம், *sing. acc. gov.* by the *vin.* கவ்வக் கோண்டு. ⁵ கவ்வக் கோண்டு, *comp.* of *vin.* கவ்வ, from கவ்வகிறது, and கோண்டு, see VIII. 9, i. c. w. நாட. ⁶ see XI. 14. ⁷ ஆற்றலே, see XI. 15. ⁸ நூநீ, from நூநுகிறது, *vin. i. c. w.* நாட. ⁹ பேரனாகம், *sing. l. abl.* (A. G. Note to Page 117) of பேரனாக, *verbal* in இ, from பேரகிறது, as a *v.* in regimen with நாட, the in. ப doubled, A. G. S. 21, the fin. ஸ் changed to ஸ், A. G. S. 36. ¹⁰ கபடாக, from கபடு, *sub.* rendered *adverbial* by the *infin.* ஆக, A. G. P. 3 of S. 97. ¹¹ ஆறு, *nom.* to காட்டினது. ¹² பேபேரு, *adj. comp.* of பேறு, and ஒரு. ¹³ மாடம் சத்துண்டு, *sub. comp.* of மாடம், and துண்டு, *nom.* for *acc. gov.* by காட்டினது. ¹⁴ தண்ணீரே, see XI. 22. ¹⁵ காட்டினது, from காட்டுகிறது, *v. past. 3rd pers. neut.* agreeing with ஆறு. ¹⁶ ஆம், contracted form of ஆடம், *v. fut. 3rd pers. neut.* here used *expletively*.

XVII.

“With respect to² the dog,¹ from its appearing,⁹ that⁸ what he saw⁶ was,⁷ without⁵ any³ deceit,⁴ the larger;⁷ having quitted¹² the piece¹¹ which he had snapped up,¹⁰ when he dived^{16, 15} to snap at¹⁴ the larger one,¹³ both that and this¹⁷ disappeared,¹⁸ and²⁰ the dog¹⁹ went²³ home²² empty:”²¹ (thus) he spoke.²⁴

¹ நாட, *sub. sing. nom.* to the *part.* அறிந்தது, which, with the following *sub.* பேரது, has the force of a *verb.* ² ஒபேன்ஹல், *comp.* of the *particle* ஒ, and the *conj. mood* என்ஹல், from என்கிறது,

A. G. P. 3 of S. 142. ³ ஒரு, see I. 3. ⁴ கபடு, *sub. sing. nom.* gov. by the *postposition* இல்லாமல், A. G. P. 3 of S. 102. ⁵ இல்லாமல், from *defect. v.* இல், *neg. vin.* used as a *postposition*, the *fin.* ல் changed to ஁, A. G. S. 36. ⁶ கண்பது, see VI. 7, *past verbal pagh. nom.* to the *vineik.* பேரியது. ⁷ பேரியது, from பேருமட, A. G. S. 125 and 126, in its *verbal capacity* gov. by கண்பது. ⁸ என்ஹு, see I. 2. ⁹ தேரன்ஹு னதினலே, *l. abl.* (A. G. P. 2 of S. 117) of தேரன் ஹுனது, *past verbal pagh.* from தேரன்ஹுகிறது, here used impersonally. ¹⁰ கவ்வையருநது, from கவ்வை, see XVI. 5, and இருநது, *past part.* of the *sub. v.*; *comp. part.* i. c. w. துண்பத்தது. ¹¹ துண்பத்தது, from துண்பம், *sub. sing. acc.* ¹² வட்டு, from வடுகிறது, *vin.* i. c. w. நாபு. ¹³ பேரியது, from பேரியது, see XVII. 7, *acc.* gov. by கவ்வை, the *in.* ப doubled, A. G. S. 19. ¹⁴ கவ்வை, see XVI. 5, *infin.* gov. by அமிழ்நதினபேரது, the *in.* க doubled, A. G. S. 20. ¹⁵ அமிழ்நதின, from அமிழ்நது கிறது, *past part.* as a *v.* agreeing with the *sub.* நாபு, as an *adj.* i. c. w. பேரது. ¹⁶ பேரது, *sub. nom.* put for *l. abl.* used with the *part.* அமிழ்நதின, to denote time; it is more usually employed with the *pres.* or *fut. part.* in this sense, A. G. P. 1 of S. 152. ¹⁷ அது வமிதுவம், *r.* and *p. dem. pron. sing. neut.* united by the *conj.* உம், repeated. ¹⁸ பேரயஹு, contracted for பேரயனது, A. G. P. 4 of S. 66, from பேரகிறது, *v. past. 3rd pers. neut.* agreeing with the *pron.* அதுவமி துவம். ¹⁹ நாபு, see XVI. 2, *nom.* to சேன்ஹது.

²⁰ உம், *cop. conj.* ²¹ வேறொரு, *adv.* ²² மூரில், from மூர், *sub. sing. l. abl. the fin.* ல் changed to டு, A. G. S. 36. ²³ சென்றது, from செல்லுகிறது, *v. past. 3rd pers. neut.* ²⁴ என்முன், see VI. 41.

XVIII.

Whilst discoursing² thus,¹ they saw⁷ a⁴ horseman⁵ come⁶ from the other side.³

¹ இப்படி, *adv.* A. G. P. 4 of S. 153. ² பேசிக் கொண்டிருக்கையில், *v. comp. of vin.* பேசி, from பேசுகிறது, *vin.* கொண்டிரு, see VIII. 9, and இருக்கையில், *l. abl. of இருக்கை, verbal in இ,* from இருக்கிறது. ³ அக்கொடியிருந்தது, *l. abl.* from அக்கொட, for அந்தக்கொட, and *vin.* இருந்து, from இருக்கிறது; a phrase, denoting “motus a loco,” A. G. P. 2 of S. 49. ⁴ ஒரு, see I. 3. ⁵ குதிரைக்காரனை, from குதிரைக்காரன், *deriv. sub.* from குதிரை, A. G. S. 121, *acc. gov. by the v.* கண்டார் கர். ⁶ வர, from வருகிறது, *infin.* placed absolutely. ⁷ கண்டார் கர், see VI. 7, *v. past. 3rd pers. pl.* the in. க doubled, A. G. S. 22.

XIX.

As⁷ only⁴ one¹ span² water³ came⁷ running⁶ in the river,⁵ he,⁸ remaining¹¹ on¹⁰ the horse,⁹ without fearing¹³ in the least,¹² came¹⁶ hastening,¹⁵ making the noise jala-jala.¹⁴

¹ ஒரு, see I. 3. ² சாண், *sub. vett. i. c. w.* தண்ணீர். ³ தண்ணீர், see XI. 22, *nom. to the verbal pagh.* வருகிறது. ⁴ மாதிரி, *adv.* ⁵ ஆடி

ஹுலே, see XVI. 7. ⁶ஒடி, from ஒடுகிறது, *vin.* i. c. w. தண்ணீர். ⁷பெருகிறது, see XVIII. 6, *verbal pagh. c. abl.* A. G. P. 2 of S. 117, as a *v.* agreeing with the *sub.* தண்ணீர். ⁸அவன், see XI. 1, *nom.* to பெருதான். ⁹குதிநா, *sub. vett.* gov. by the *post-position* மேல். ¹⁰மேல், *postposition*, A. G. P. 2 of S. 147, the *fin.* ல் and the *in.* ந் of the following word coalesce, to form ன், A. G. S. 35. ¹¹நின்ற, from நில்லுகிறது, *vin.* i. c. w. அவன். ¹²சென்று, see XII. 15. ¹³கூசாமல், from கூசுகிறது, *neg. vin.* also i. c. w. அவன், the *fin.* ல் changed to ட், A. G. S. 36. ¹⁴சலசலப்பென்று, a *natural, indeclinable word*, coupled with the *connective vin.* என்று, A. G. Note to Page 85. ¹⁵கடுகி, from கடுகிறது, *vin.* i. c. w. அவன். ¹⁶பெருதான், see XVIII. 6, *v. past. 3rd pers. sing. masc.*

XX.

Perceiving² this,¹ they³ began²⁸ to intreat,²⁷ saying,²⁶ “Alack! alack!⁴ if there were⁹ a horse⁸ to our⁵ Gooroo⁶ also,⁷ both¹¹ he,¹⁰ and¹⁵ we¹⁴ approaching¹³ him¹² (*i. e.* with him), might descend¹⁹ into the river¹⁸ without¹⁷ fear:¹⁶ Sir,²⁵ you must,²⁴ by whatever means,²⁰ buy²³ a²¹ horse.²²

¹இதை, from இது, *p. dem. pron. sing. neut. acc.* ²கண்டு, see VI. 7, i. c. w. இவர்கட்கு, the *in.* க் doubled, A. G. S. 20. ³இவர்கட்கு, see III. 1, *nom.* to the *v.* துவக்கினார்கள். ⁴ஐயமேயோ, *interj.* ⁵எங்கட்கு, see VI. 22. *pl. vett. togh.* ⁶குருக்களுக்கும், see I. 4, *pl. hon. for sing. dat.* ⁷உம், see IX. 4.

⁸ குதிறு, see XIX. 9, *sing. nom.* before the *conj. mood* இருந்தால். ⁹ இருந்தால், from இருக்கிறது, *conj. mood*, A. G. S. 91. ¹⁰ உபர், see XI. 1, *nom.* to the *verbal* இறங்கலாம். ¹¹ உம், *cop. conj.* ¹² உபிறு, see XI. 1, *acc. hon. gov.* by the *vin.* அண்டி. ¹³ அண்டி, from அண்டுகிறது, *vin. i. c. w.* நாங்கல்த. ¹⁴ நாங்கல்த, see VI. 22, *pl. nom.* coupled with உபர், by the *conj.* உம் repeated. ¹⁵ உம், *cop. conj.* ¹⁶ பயம், *sub. sing. nom.* gov. by இல்லாமல். ¹⁷ இல்லாமல், see XVII. 5. ¹⁸ ஆற்றல், see XVI. 7. ¹⁹ இறங்கலாமே, see XI. 16, *verbal* in ஸ் coupled with the *neut. fut.* ஆமே, from ஆகிறது, A. G. P. 1 of S. 119, the *particle* ஏ is added for the sake of emphasis, A. G. P. 1 of S. 144. ²⁰ எப்படையாகிலும், *comp.* of the *adv.* of *interrog.* எப்படி, and the *conj.* form of the *v.* ஆகிறது, coupled with the *conj.* உம், having an indefinitely disjunctive signification, A. G. P. 5 of S. 104. ²¹ ஒரு, see I. 3. ²² குதிறு, XIX. 9, *nom.* for *acc.* ²³ வாங்க, from வாங்கிறது, *inf.* gov. by வேணும். ²⁴ வேணும், from the *defect. v.* வேண்டு, *impers. fut. 3rd pers. neut.* A. G. S. 78. ²⁵ ஐயா, from ஐயன், *sub. sing. voc.* ²⁶ என்ற, see I. 2. ²⁷ மன்றிட, from மன்றிடுகிறது, *inf.* ²⁸ துவக்கிறார், see XIV. 5, *3rd pers. pl. gov.* by இவர்கல்த.

XXI.

The Gooroo Paramārtan,¹ however,² saying ⁷ “ We will speak⁶ of this³ matter⁴ hereafter,”⁵ on account of the approach¹¹ of the

eventide,¹⁰ the day⁸ having declined,⁹ sent¹⁶ again¹² to examine¹⁵ the river's¹³ sleep.¹⁴

¹ பரமாம்தரு, *sub. comp.* of பரமாம்தன், see I. 1, and தரு, see I. 4, *nom.* to அனுப்பினார். ² அனல், from அகிமது, *conjunctive mood*, used as a *disjunctive conj.* ³ இநது, see IV. 1. ⁴ சேப்தி, see XIV. 4. ⁵ மேலாக்ஞ, from மேல், *sub. sing. dat.* A. G. P. 4 of S. 47. ⁶ பேசுபொம், see XVIII. 2, *v. fut. 1st pers. pl.* ⁷ என்ஹு, see I. 2. ⁸ பேரஹு, *sub. nom.* ⁹ சாப்பநது, from சாப்பகிமது, *vin.* of the *past*, used absolutely with the *sub.* பேரஹு, for *vin.* of the *pres.* or *infin.* ¹⁰ அஹ்நமான்நேரம், *sub. comp.* of அஹ்நமான்ம், and நேரம், *nom.* to the *verbal pagh.* கிடினதினலே, the *fin.* ம் changed to ற், A. G. S. 31. ¹¹ கிடினதினலே, *c. abl.* of கிடினது, *past neut. verbal pagh.* from கிட்டுகிமது, governed, in its *verbal* capacity, by அஹ்நமான்நேரம். ¹² திரும்பு, see III. 10, *infin.* used *adverbially.* ¹³ அஹ், from அஹு, see IV. 12. ¹⁴ நித்தினா, see IV. 13. ¹⁵ சோதிக்க, see IV. 14. ¹⁶ அனுப்பினார், from அனுப்பகிமது, *v. past. 3rd pers. sing. hon.*

XXII.

So¹ when¹⁰ Madeiyan,⁵ carrying along⁶ that² very⁴ firebrand,³ (and) plunging it⁸ in,⁷ examined;⁹ perceiving¹⁶ that it did not spirt up¹⁵ in the least,¹⁴ because¹³ the fire¹² had been¹³ before¹¹ extinguished,¹³ greatly rejoicing¹⁷ and running,¹⁸ he exclaimed,³⁶ “An opportunity! an opportunity!¹⁹ without opening²¹ the

mouth²⁰ and without uttering a sound,²² come²⁴ quickly.²³ a sound²⁶ sleeping time²⁷ hath arrived²⁸ to the river;²⁵ there is no³⁵ necessity³⁴ now,²⁹ either³¹ to fear³⁰ or³³ to be alarmed."³²

¹ அப்படியே, *adv.* A. G. P. 4 of S. 153, the *particle* ஁ added, A. G. P. 1 of S. 144. ² அநகு, *r. pron. adj.* ³ கோர்தரிக் கப் றுபுறய, see V. 9. ⁴ துரணே, an *emphatic affix*, the in. து doubled, A. G. S. 20. ⁵ ம றுபயன், see II. 5, *nom.* to என் றுன். ⁶ கோண் டுபேரய், see V. 10. ⁷ உர்தனே, *sub.* used *adverbially*, A. G. P. 3 of S. 148. ⁸ தேரய்து, see V. 18, *vin.* i. c. w. மறுபயன். ⁹ சேரதிக் கும், see IV. 14, *part. fut.* i. c. w. இடத்திலு, the in. ச doubled, A. G. S. 19. ¹⁰ இடத்திலே, see XII. 4. ¹¹ னுன், *adv.* ¹² து, see V. 5, *nom.* to the *verbal pagh.* அநகுதினலே, the in. து changed to று, A. G. S. 33. ¹³ அநகுதின லே, *c. abl.* of the *past verbal pagh.* அநகுது, from அநகிறது. ¹⁴ சிறுமும், see XII. 15. ¹⁵ கிரதம் பரதனது, *acc. sing.* of கிரதம்பரதது, from கிரதம்பகிறது, *neg. verbal pagh.* A. G. S. 113, gov. by கண்டு. ¹⁶ கண்டு, see VI. 7, i. c. w. மறுபயன். ¹⁷ கரிகூர்நது, from கரிகூருகிறது, *vin.* i. c. w. மறுபயன். ¹⁸ ஓடி, see VI. 13, i. c. w. மறுபயன். ¹⁹ சறுமயஞ் சறுமயம், *reiterative comp.* of exclamation, the in. ச doubled, A. G. S. 21. ²⁰ பரய், *sub. nom.* for *acc.* gov. by டபரது. ²¹ டபரது, see IV. 15, *neg. vin.* i. c. w. நூங்குர்த, understood. ²² சத்தப்பரது, from சத்தப்படுகிறது, *comp.* of சத்தம், and படுகிறது, *neg. vin.* i. c. w. நூங்குர்த, understood. ²³ சுறுக்கரய், from சுறுக்கு, *sub. ren-*

dered *adverbial* by the *vin.* அப், see XII. 11. ²⁴பாருங்
கோ஁, see XVIII. 6, *imp. 2nd pers. pl.* A. G. P. 1
of S. 68. ²⁵அஃகாக்கு, see XV. 2. ²⁶நல்ல, *adj.*
²⁷சேரத்தியநேரம், *sub. comp.* of சேரத்தியம்,
and நேரம், *nom.* to அய்யம். ²⁸அய்யம், from
அகிஃ, *v. past. 3rd pers. sing. neut.* ²⁹இப்போது,
adv. ³⁰அதன், from அதற்கு, *v. infin.* gov. by the
sub. தேஃ. ³¹உம், *cop. conj.* the *fin.* ம் changed to
ங், A. G. S. 31. ³²கூச, XIX. 13, *infin.* coupled, by the
conj. உம் repeated, with the *infin.* அதன். ³³உம்,
cop. conj. ³⁴தேஃ, *sub. sing. nom. i. c. w. defect. v.*
இல்லம். ³⁵இல்லம், *defect. v.* A. G. S. 80. ³⁶என்
ஹன், see VI. 41.

XXIII.

Madeiyan³ shouting forth^{4,5} this¹ good news,² the whole six,¹²
having⁸ all⁶ quickly⁷ arisen,⁸ without¹¹ saying¹⁰ kima,⁹ carefully¹³
descended¹⁵ into the river.¹⁴

¹இந், see IV. 1. ²நன்னமைய, from நன்னம்,
sub. sing. acc. gov. by சேரல். ³மஹாயன், see
XXII. 5, placed absolutely, with the *infin.* கூட்டி.
⁴சேரல், VIII. 9, *vin. i. c. w.* மஹாயன். ⁵கூட்டி,
from கூட்டிஃ, *v. infin. absolute*, the *in.* க
doubled, A. G. S. 21. ⁶எல்லாரும, *deriv. noun*,
A. G. Note in Page 29, *pl. nom.* to இஃகாஃ, the *fin.* ம் changed to ந், A. G. S. 31. ⁷சீவரேன், *natural word*, with the *connective vin.* என், see XIX. 14.
⁸எஃ, from எஃகிஃ, *vin. i. c. w.* எல்லாரும.
⁹கிமா, *natural word.* ¹⁰என்பார், from என்கிஃ, *v. infin.*

neut. verbal pagh. A. G. S. 113, *masc. pl. nom.* in apposition with எல்லாகும். ¹¹ இன்று, from the *defect. v.* இல், *vin.* here used as a *particle of negation.* ¹² அஃபெரும், see III. 2, *nom. pl.* in apposition with எல்லாகும். ¹³ பதலமாக, from *sub.* பதலம், with *infin.* ஆக, see II. 8. ¹⁴ ஆற்றல், XI. 15. ¹⁵ இயங்கினார் கர், see XI. 16, *v. past. 3rd pers. pl.*

XXIV.

At each¹¹ footstep¹²—which was placed¹⁰ in such a manner, that⁹ even⁴ the waves³ which were beaten up² by the feet¹ gave forth no⁸ sound,⁷ as it were⁶ *jala-jala*⁵—having taken¹⁶ and lifted¹⁷ (their) legs¹³ over¹⁵ the water,¹⁴ and having planted¹⁹ and pressed them down²⁰ beyond,¹⁸ with hearts beating,^{22,23} as it were *toonookoo*,²¹ tripping along,²⁴ they passed²⁶ the river.²⁵

¹ காலால், from கால், *sub. sing.* for *pl. i. abl.*
² அடிபட, from அடிபடுகிறது, *past part. nominal comp.v.* A. G. S. 107. ³ அலைகள், from அலை, *sub. nom. pl.* to the *part.* இடாக. ⁴ ஐதலாய், *sub.* ஐதல், with ஆய், see XII. 11. ⁵ சலசல, see XIX. 14, the *in.* ச doubled, A. G. S. 21. ⁶ என்னும், from என்கிறது, *part. fut. i. c. w.* சத்தம், the *fin.* ம் changed to ஞ், A. G. S. 31. ⁷ சத்தம், *sub. sing. nom.* for *acc. gov.* by இடாக. ⁸ இடாக, from இடுகிறது, *neg. part. i. c. w.* படக்கு, as a *v. gov.* by the *sub.* அலை கர். ⁹ படக்கு, from பட, *sub. sing. dat.* expressive of the end, A. G. P. 2 of S. 153. ¹⁰ ஐபத்த, from ஐபக்கிறது, *past part. i. c. w.* அடிக்கு. ¹¹ ஒவ்வோராக, *adj.* ஒரு repeated in a distributive sense, A. G. S. 135. ¹² அடிக்கு,

from அட, *sub. sing. dat.* ¹³ கரம், see XXIV. 1, *acc.* gov. by எடுத்து, the *in.* க doubled, A. G. S. 19. ¹⁴ தண்ணீர், see XI. 22, *nom.* gov. by the *postposition*, மேல், the *in.* த doubled, A. G. S. 20. ¹⁵ மேல், *postposition*, A. G. S. 147. ¹⁶ எடுத்து, from எடுக்கிறது, *vin. i. c. w.* அவர்களு, understood. ¹⁷ தாக்கி, from தாக்கிறது, *vin. i. c. w.* அவர்களு, understood, the *in.* த doubled, A. G. S. 19. ¹⁸ அப்பால், *adv.* A. G. S. 154, the *fin.* ல் is changed to டு, A. G. S. 36. ¹⁹ பேசித் து, from பேசிக்கிறது, *vin. i. c. w.* அவர்களு, understood. ²⁰ மூன்றா, from மூன்றாகிறது, *vin. i. c. w.* அவர்களு, understood. ²¹ துணைகேன், the *natural word* துணைக்கு used *adverbially*, with the *inf.* என, A. G. S. 99. ²² நேஞ்சம், *sub. sing. nom.* placed absolutely, with the *inf.* பறதக்க. ²³ பறதக்க, from பறதக்கிறது, *v. inf.* placed absolutely with the *sub.* நேஞ்சம். ²⁴ தாண்டத்தாண்ட, from தாண்டுகிறது, *vin.* repeated *i. c. w.* அவர்களு, understood, the *in.* த doubled, A. G. S. 22. ²⁵ நதினய, see IV. 2, *acc.* ²⁶ கபநதுபேரானுர்களு, *v. comp.* of *vin.* கபநது, from கபக்கிறது, and பேரானுர்களு, from பேராகிறது, *past. 3rd pers. pl.* agreeing with அவர்களு, understood, the *in.* க doubled, A. G. S. 20.

XXV.

As soon as they mounted,³ on reaching (or, having reached)² the bank,¹ whilst⁹ they were jumping about⁸ rejoicing⁷ in proportion⁶ to the sorrow⁵ suffered,⁴ he named¹³ Mōōdan,¹² who

stood¹¹ in the rear,¹⁰ without including¹⁵ himself,¹⁴ counted¹⁷ the others.¹⁶

¹ கனா, see III. 20, *nom.* for *acc.* ² சேன்ம, see III. 21, *vin.* i. c. w. அவர்கொ, understood. ³ ஏற்றன வடனே, comp. of ஏற்றன, *past part.* from ஏற்கிறது, and உடனே, see VI. 1 and 2. ⁴ படி, from படுகிறது, *past part.* ⁵ சஞ்சலத்துக்கு, from சஞ்சலம், *sub. sing. dat. gov. by the postposition* அவ்வாக். ⁶ அவ்வாக், *sub.* அவ்வ, with *infin.* ஆக, A. G. P. 3 of S. 151. ⁷ மகிழ்ந்தது, from மகிழ்கிறது, *vin.* i. c. w. அவர்கொ, understood. ⁸ துஷ்டவிக் கோண்டிருக்கிறது, *part.* comp. of *vin.* துஷ்டவி, from துஷ்டவிகிறது, *vin.* கோண்டு, and the *pres. part.* of the *sub. v.* i. c. w. பேரது. ⁹ பேரது, see XVII. 16, A. G. P. 1 of S. 152. ¹⁰ பந்தி, from பந்துகிறது, *vin.* i. c. w. டுபன். ¹¹ நின்றது, from நிற்கிறது, *past part.* ¹² டுபன், see II. 5; *nom.* to எண்ணினான். ¹³ என்பவன், see VI. 9. ¹⁴ தன்னை, see XI. 8, *acc.* the *in.* து changed to டு, A. G. S. 33. ¹⁵ கூட்டா மல், from கூட்டுகிறது, *neg. vin.* i. c. w. டுபன், the *in.* க doubled, A. G. S. 20, the *fin.* ல் might have been changed to ன், A. G. S. 37. ¹⁶ மஹபர்க்கனா, from மஹபன், *derivative* from the *adj.* மஹ, *pl. acc.* ¹⁷ எண்ணினான், from எண்ணுகிறது, *v. past. 3rd pers. sing. masc.* agreeing with டுபன்.

XXVI.

From perceiving,⁴ as he counted,¹ only³ five persons,² he gave¹⁷ a cry,¹⁶ saying,¹⁵ “ Alas ! alas !¹⁵ one person⁶ is gone⁸ with the stream ;⁷ behold,⁹ we remain¹³ only¹² five¹⁰ persons,¹¹ Sir.”¹⁴

¹ எண்ணினவபத்தில், see XII. 3 and 4.
² இவரீ, see II. 7, *nom.* for *acc.* gov. by கண்பதினலே. ³ மரத்திரம், *sub.* used *adverbially*, A. G. P. 2 of S. 151, the *fin.* ம changed to ற, A. G. S. 31.
⁴ கண்பதினல், *c. abl.* of கண்பது, see XVII. 6, as a *v.* gov. by டுபன், understood. ⁵ அப்பபா வப்பபா, *interj.* repeated. ⁶ ஒருவன், *num. deriv.* A. G. P. 1 of S. 136, *nom.* to பேரனுனே. ⁷ ஆம் ஹேடே, see IV. 12, *sub. s. abl.* ⁸ பேரனுனே, from பேரகிறது, *v. past. 3rd pers. sing. masc.* the particle ஏ *emphatic*. ⁹ இதோ, *interj.* ¹⁰ இநது, *num. adj.* ¹¹ பேரீ, *sub. sing. nom.* in apposition with நாம், understood. ¹² மரத்திரம், see XXVI. 3, the final ம might have been dropped, according to A. G. S. 32. ¹³ நிற்குமேம், XXV. 11, *v. pres. 1st pers. pl.* agreeing with நாம், understood. ¹⁴ இயா, see XX. 25. ¹⁵ என்ஹு, see II. 1. ¹⁶ அபயம், *sub. nom.* for *acc.* gov. by இடரன். ¹⁷ இடரன், from இடுகிறது, *v. past. 3rd pers. sing. masc.*

XXVII.

Having placed³ them all¹ in order,² the Gooroo⁸ himself,⁹ on examining¹¹ the account¹⁰ two⁴ times,⁵ (or) three⁶ times,⁷ since he¹⁷ always¹² added¹⁶ the account,¹⁵ omitting¹⁴ himself,¹³ pronounced,²⁰ “ We remain but¹⁹ five persons.”¹⁸

¹ எல்லாநாயும், see XXIII. 6, *acc.* gov. by நிறுத்தி. ² வரிநாசயாப், *sub.* வரிநாச, with *vin.* ஆப், see XII. 11. ³ நிறுத்தி, see XI. 32, i. c. w. குரு. ⁴ குரு, *num. adj.* A. G. P. 3 of S. 134. ⁵ னாஹ, *sub. sing.* for *pl. nom.* implying time. ⁶ னா, *num. adj.* A. G. P. 4 of S. 134. ⁷ னாஹ, see XXVII. 5. ⁸ குரு, see I. 4, *nom.* to என்ஹர். ⁹ தாணை, see XI. 8, *nom.* in apposition with the *sub.* குரு. ¹⁰ கணக்கு, *sub. sing. nom.* for *acc.* ¹¹ பார்த்து, from பார்த்துது, *infin.* or *vin.* of the *pres.* here used for *vin.* of the *past*, i. c. w. குரு. the in. ப doubled, A. G. S. 19. ¹² எப்போதும், *adv.* A. G. P. 2 of S. 152, also P. 6 of S. 140, the fin. ம் is changed to ந, A. G. S. 31. ¹³ தண்ணை, see XXV. 14. ¹⁴ நுக்கி, from நுக்கிது, *vin.* i. c. w. குரு. ¹⁵ கணக்கு, see XXVII. 10, *nom.* for *acc.* in. க doubled, A. G. S. 21. ¹⁶ எஹுண, from எஹுகிது, *past part.* i. c. w. பட்டயுணல். ¹⁷ பட்டயுணல், from பட்ட, *sub. sing. c. abl.* A. G. P. 3 of S. 153. ¹⁸ ஜபர், see XXVI. 2, *pl. nom.* in apposition with நாடும், understood. ¹⁹ மரத்திரம்நிற்குமே, see XXVI. 12 and 13. ²⁰ என்ஹர், see VI. 41, *hon.*

XXVIII.

Thus,¹ as² each² leaving out⁴ (and) omitting⁵ himself,³ added together³ only⁷ the others,⁶ that¹¹ the river¹⁰ had swallowed¹¹ one,⁹ became¹⁵ a certainty¹⁴ among¹³ them.¹²

¹ அப்படி, *adv.* A. G. P. 4 of S. 153. ² அவன், see VIII. 8. ³ தண்ணை, see XXV. 14. ⁴ வட்டு, see IV. 15, i. c. w. அவன். ⁵ ஒழுகு, from

குழிகிறது, *vin. i. c. w.* அவனவன். ⁶அவர்
 கண், see XIII. 13, *acc. gov.* by கூடினதினாலே.
⁷மாத்திரம், see XXVI. 3. ⁸கூடினதினாலே,
c. abl. of கூடினது, past verbal pagh. neut. from கூட்டு
 கிறது, as a *v. gov.* by அவனவன். ⁹ஒருத்
 தண், from ஒருத்தன், *num. deriv*, A. G. P. 1 of S. 136,
acc. gov. by வடிகின்றது. ¹⁰அஹ, see IV. 12,
nom. ¹¹வடிகின்றது, see XIII. 8, *past neut. verbal*
pagh. as a *v.* agreeing with அஹ, as a *noun, nom.* subject
 to the *sub. v.* ஆய்ந்து. ¹²தங்கலங்கு, see XI. 28,
dat. gov. by the *postposition*, உல்தேன. ¹³உல்தேன,
postposition, A. G. P. 2 of S. 148. ¹⁴நச்சயம், *sub.*
nom. attribute to the *sub. v.* ஆய்ந்து. ¹⁵ஆய்ந்து,
 see XXII. 28.

XXIX.

Upon this¹ bewailing,⁴ as it were *koo-koo*,³ (and) weeping,⁶
 as it were *gho*,⁵ among⁸ themselves,⁷ one⁹ embracing¹¹ another,¹⁰
 they² exclaimed,⁸¹ “O cruel¹² river:¹³ more obdurate¹⁵ than a
 block,¹⁴ more fierce¹⁷ than a tiger;¹⁶ wretch,²⁹ hast thou not
 feared,²⁸ even a little,²⁷ to swallow²⁶ the disciple²⁵ of the Gooroo
 Paramārtan,²⁴ who is saluted,¹⁹ respected,²⁰ worshipped²¹ and
 praised^{22, 23} from the beginning to the end of the world?¹⁸ Is
 there³³ such a³¹ mighty³² heart³³ to you,³⁰ son³⁶ of a black³⁴
 block,³⁵ offspring³⁹ of a cruel³⁷ tiger?³⁸ Shalt thou⁴⁰ exist⁴² in a
 future world;⁴¹ hereafter⁴³ shalt thou roll along^{46, 47} cool⁴⁴ water?⁴⁵
 May thy⁴⁸ source⁴⁹ be totally⁵⁰ dried up⁵¹ and scorched!⁵² may
 the glare⁵⁶ dart⁵⁷ upon the sand⁵⁵ of thy bed!^{53, 54} may fire⁶⁰
 devour⁶¹ thy⁵⁸ waves!⁵⁹ may thy⁶² meadows⁶³ be parched⁶⁴ and
 withered!⁶⁵ may thy⁶⁶ depths⁶⁷ be filled⁶⁹ with thorns!⁶⁸ Here-

after,⁷⁰ without⁷² moisture,⁷¹ without⁷⁴ coolness,⁷³ without⁷⁸ a vestige⁷⁷ of the place⁷⁶ where thou didst exist,⁷⁵ mayest thou be consumed away.”^{79, 80}

¹ அதுக்கு, see VII. 1 ² அவர்கட்து, see XIII. 13, *nom.* to என்ருர்கட்து. ³ கூகூபென்ரு, a *natural word*, with என்ரு, see XIX. 14. ⁴ அலு, from அலுக்கிடு, *vin. i. c. w.* அவர்கட்து. ⁵ கோபென்ரு, see XXIX. 3. ⁶ அருது, from அருகிடு, *vin. i. c. w.* அவர்கட்து. ⁷ தம், from தான், *reflect. pron. pl. vett. togh. gov. by the postposition*, உட்து, the *fin.* ம் doubled, A. G. S. 16. ⁸ உட்து, *postposition*, A. G. P. 2 of S. 148, the *fin.* ட்து is doubled, A. G. S. 16. ⁹ ஒருபன், see XXVI. 6, *sing. nom.* placed absolutely with கட்டி கோண்டு. ¹⁰ ஒருபன், *acc.* ¹¹ கட்டி கோண்டு, *comp. of vin.* கட்டி, from கட்டுக்கிடு, and கோண்டு, see XI. 13, *past*, put for *pres. vin. or infin.* placed absolutely with ஒருபன். ¹² நேடினா, *adj.* ¹³ நதிபே, see IV. 2, *voc.* ¹⁴ கமடினும், from கமடு, *sub. vett. togh.* with the *particle* உம் affixed, which is a usual mode of expressing comparison, the *fin.* ம் changed to ன், A. G. S. 31. ¹⁵ கட்டிதே, from கடுதும், *vineik.* A. G. P. 1 of S. 122. *voc.* ¹⁶ புலயினும், from புலு, see XXIX. 14. ¹⁷ கோட்டிதே, from கோடுதும், see XXIX. 15. ¹⁸ லோகாத்தியந்தம், *sub. used adverbially.* ¹⁹ பணங்கி, *vin.* from பணங்கிடு. ²⁰ பாழ்த்தி, *vin.* from பாழ்த்துகிடு. ²¹ பணினது, *vin.* from பணிகிடு, the *in.* ப் doubled; A. G. S. 21: these three *vineiyechchams*, according to the usual method of forming a *comp. verb* in *Tamul*, are

united with the following *part.* புகழப்படும். ^{22, 23}புகழப்படும், *fut. part. passive voice*, comp. of புகழ, *infin.* from புகழுகிறது, and படும், *fut. part.* from படுகிறது, A. G. S. 76, i. c. w. பரமமந்தகுருவன், the in. ப doubled, A. G. S. 22. ²⁴பரமமந்தகுருவன், *sub. vett. togh.* i. c. w. சீடண. ²⁵சீடண, see III. 5, *sing. acc.* ²⁶வெடங்க, see XIII. 8, *v. infin.* i. c. w. அஞ்சாதேபொனயோ. ²⁷சம்மம், see XII. 15. the in. ச doubled, A. G. S. 22. ²⁸அஞ்சாதேபொனயோ, *neg. v. comp. of neg. vin.* அஞ்சாதே, from அஞ்சுகிறது, A. G. P. 3 of S. 101, and *v. பொனயோ*, from பொனுகிறது, *past. 2nd pers. sing.* the particle ஓ is added, to denote doubtful interrogation, A. G. P. 1 of S. 142. ²⁹அபா, *interj.* ³⁰உணக்கு, from from நீய், *pers. pron. sing. dat.* ³¹அத்தண, *adj.* ³²பெரிய, *adj.* ³³நெஞ்சோ, *sub.* நெஞ்சு, with the *part. of interrog.* ஓ, *sing. nom.* to the *sub. v.* understood, A. G. S. 87. ³⁴கரும், from கருமம், *adj.* the fin. ம் changed to ற், A. G. S. 31. ³⁵கமட்டு, from கமடு, *vett. togh.* i. c. w. மகனே. ³⁶மகனே, from மகன், *sub. sing. voc.* ³⁷கோடும, from கோடுமம், *adj.* ³⁸பெய்றுக, *sub. vett.* i. c. w. டமப்பே. ³⁹டமப்பே, from டமப்பு, *sub. sing. voc.* ⁴⁰நீய், see XXIX. 30, *nom.* to ஆவாயோ. ⁴¹இனலோகத்தில், from இனலோகம், *sub. sing. l. abl.* ⁴²ஆவாயோ, from ஆகிறது, *v. fut. 2nd pers. sing.* the particle of *interrog.* ஓ is added. ⁴³இன, *adv.* ⁴⁴குலம், from குலமம், *adj.* ⁴⁵புனலு, from புனல், *sub. sing. acc.* ⁴⁶உரும, from உருங்கிறது, *vin.* i. c. w. நீய், understood.

⁴⁷ பேராபாயேர, from பேரகிறது, see XXIX. 41, the in. ப doubled, A. G. S. 21. ⁴⁸ உண், see XXIX, 30, *vett.* i. c. w. ஊற்ற, the fin. ண் doubled, A. G. S. 16. ⁴⁹ ஊற்ற, *sub. sing. nom.* placed absolutely with the *infin.* காய, in an imprecative sense. ⁵⁰ ஓடுதும், *adv.* ⁵¹ பற்ற, from பற்றுகிறது, *vin.* i. c. w. ஊற்ற. ⁵² காய, from காய்கிறது, *v. infin.* placed absolutely with ஊற்ற, the in. க doubled, A. G. S. 21. ⁵³ உண், see XXIX. 48. ⁵⁴ அடி, *sub. vett.* i. c. w. மணலலே. ⁵⁵ மணலலே, from மணல், *l. abl.* ⁵⁶ காணல், *sub. nom.* see XXIX. 49. ⁵⁷ பாய, *infin.* from பாய்கிறது. ⁵⁸ உண். ⁵⁹ அஸகஸ, see XXIV. 3, *pl. acc.* ⁶⁰ அக்கிண், *sub. nom.* ⁶¹ மேய, *infin.* from மேய்கிறது. ⁶² உண். ⁶³ பயற, *sub. sing.* ⁶⁴ அழன்ற, from அழலுகிறது, *vin.* i. c. w. பயற. ⁶⁵ பறவ, *infin.* from பறவ்கிறது. ⁶⁶ உண். ⁶⁷ பவ்வம், *sub. nom.* ⁶⁸ ஓவ்வாவ, from ஓவ்வ, *c. abl.* ⁶⁹ நிரம்ப, *infin.* from நிரம்புகிறது. ⁷⁰ இண், see XXIX. 43. ⁷¹ ஈரம், *sub. nom.* gov. by the *postposition* இன்ற. ⁷² இன்ற, *vin.* used as a *postposition*, A. G. P. 3 of S. 102. ⁷³ இவ்வ, *sub. nom.* the in. க doubled, A. G. S. 21. ⁷⁴ இன்ற, see XXIX. 72. ⁷⁵ நின்ற, see XXV. 11. ⁷⁶ இடத்து, see XII. 4, *vett. togh.* ⁷⁷ அனுபயாவம், *sub. nom.* ⁷⁸ இன்ற. ⁷⁹ வேறது, from வேகிறது, *vin.* i. c. w. நிய, understood. ⁸⁰ கிடக்க, from கிடக்கிறது, *v. infin.* placed absolutely, in an imprecative sense, with நிய, understood. ⁸¹ என்றாகவ், see VI. 41. *pl.* agreeing with அவர்கள.

XXX.

Thus¹ did they chatter² all sorts of³ abuse and railing,³ stretching forth⁵ (their) hands⁴ and cracking⁷ (their) fingers.⁶

¹ இப்படி, see XVIII. 1. ² பல்பல, see IX. 7.
³ பஹுசயநதிட்டுந், *subs. sing. nom.* for *acc.* united by the *cop. conj.* உம், repeated, and gov. by டதம்ஹக் கோண்டிருந்தார்கண்; the usual change of the nasals, A. G. S. 31. ⁴ ஹக, *sub. sing.* for *pl. nom.* for *acc.*
⁵ நெஹத்து, from நெஹக்கிஹது, *vin. i. c. w.* அவர்கண், understood. ⁶ ஹக, *sub. sing.* for *pl. nom.* for *acc.*
⁷ ஹக்கி, *vin.* from ஹக்கிஹது, *i. c. w.* அவர்கண், understood. ⁸ டதம்ஹக் கோண்டிருந்தார்கண், *v. comp. of vin.* டதம்ஹ, from டதம்ஹகிஹது, *vin.* கோண்டு, and *sub. v. past. 3rd pers. pl.*

XXXI.

Nevertheless,¹ from hasty² stupidity,³ no one knew,^{11,12} up to⁵ that time,⁴ that¹⁰ such a one⁹ among them⁶ had gone⁸ with the river,⁷ nor enquired¹⁶ as to¹⁵ who¹⁴ that¹³ (person might be).

¹ ஆகிலும், from ஆகிஹது, *conjunctive mood*, with the *particle* உம், here used as a *disjunctive conj.* A. G. P. 5 of S. 104. ² பதஹன், from பதஹகிஹது, *past part.* ³ ஹஹச்சத்தனத்தினுல், from ஹஹச்சத்தனம், *sub. sing. c. abl.* the affix தனம், has an abstractive force; as ஹஹச்சன், “a fool,” ஹஹச்சத்தனம், “folly:” also, like the English affix *ness*, it changes *adjs.* into *subs.* denoting state or quality; as

சின்ன, “little or mean,” சின்னத்தனம், “littleness or meanness.” ⁴ அந்நேரம், *sub. comp.* of the *ind.* letter அ and நேரம், A. G. P. 1 of S. 60, *sing. nom.* gov. by the following *postposition*, the fin. ம் is dropped, A. G. S. 32. ⁵ மட்டுமே, *sub.* used as a *postposition*, A. G. S. 150, the fin. ம் changed to ந, A. G. S. 31. ⁶ தங்களுக்கூட, see XXVIII. 12 and 13, the fin. ஸ் doubled, A. G. S. 16. ⁷ ஆய்மேலே, see XXVI. 7. ⁸ பேரண்பன், from பேரகிறது, *past verbal pagh. masc.* A. G. P. 1 of S. 113, *nom.* subject of the *sub. v.* understood. ⁹ இன்னுன், from the *pron. adj.* இன்ன, *nominal pagh.* A. G. P. 1 of S. 122, *sing. nom.* predicate of the *sub. v.* understood. ¹⁰ என்ஹு, see II. 1. ¹¹ ஒருபன், see XXVI. 6. ¹² அஹுவமிஸ்சு, *def. v.* இஸ்சு, used with the *inf.* அஹு, from அஹுகிறது, to form a general *neg.* applicable according to the context, to any tense, person, gender or number, A. G. P. 1 of S. 102, the *cop. conj.* உம் is interposed. ¹³ அவன், see XIX. 8, *nom.* subject of the *sub. v.* understood. ¹⁴ எப்பன், *interrog. pron. masc.* A. G. P. 1 of S. 59, *sing. nom.* predicate to the *sub. v.* understood. ¹⁵ என்ஹு, see II. 1. ¹⁶ வசாரிக்கவமிஸ்சு, from வசாரிக்கிறது, same analysis as XXXI. 12.

XXXII.

At that juncture,¹ one,⁴ a sensible person,³ who was a traveller,² approaching⁵ and feeling compassion,⁶ asked¹⁵ thus:¹⁴ “How!⁷ Sir,⁸ how!⁹ what¹² (is) the misfortune¹¹ which has happened?¹⁰ say (ye).¹³

¹ அத்தவ்வாய்வே, from அத்தவ்வாய், comp. of the *ind.* letter அ, A. G. P. 1 of S. 60, and the *sub.* தவ்வாய், *l. abl.* implying time, A. G. P. 4 of S. 49. ² பழிப்போக்கனாக, comp. of *sub.* பழி, and *sub.* போக்கன், with the *infin.* ஆக, see II. 8. ³ புத்திமான், *sub. sing. nom.* to கேடான், the in. ப doubled, A. G. S. 22. ⁴ ஒருவன், see XXVI. 6, in apposition with புத்திமான். ⁵ சேன்று, see XXV. 2, i. c. w. புத்திமான். ⁶ மனதிரங்கி, from மனதிரங்கியது, *nominal v. comp.* of *sub.* மனது, and *v.* இரங்கியது, *vin.* i. c. w. புத்திமான். ⁷ ஏது, *adv.* ⁸ இயா, see XX. 25. ⁹ ஏது, *adv.* ¹⁰ பந்த, see III. 12, *past part.* ¹¹ துரிதம், *sub. sing. nom.* subject of the *sub. v.* understood. ¹² என்ன, *interrog. pron. adj.* used absolutely, as the predicate of the *sub. v.* understood. ¹³ சேரல் லுங்கேரன், see VIII. 12, *v. imp. mood, 2nd pers. pl.* A. G. P. 1 of S. 68. ¹⁴ என்று, see II. 1. ¹⁵ கேட்டான், see XV. 9, *v. past. 3rd pers. sing. masc.* agreeing with புத்திமான்.

XXXIII.

And as they related^{1, 4} in order² what had happened,³ he⁵ perfectly⁸ perceiving⁹ their⁶ folly,⁷ said,³⁰ “All¹² that hath taken place¹¹ heretofore¹⁰ hath happened;¹³ if¹⁹ ye¹⁴ will make¹⁸ me¹⁵ a suitable¹⁶ recompense,¹⁷ there is²⁶ power²⁵ to me²⁴ to call²³ hither²² him who is gone²¹ with the river,²⁰ rest assured,²⁹ (I am) very²⁷ learned in arts.²⁸

¹ அவர்களுடம், see XIII. 13, *nom.* placed absolutely with the *infin.* சேரல், the *cop. conj.* உடம் is added.

² ஏழுங்குபட, the *sub.* ஏழுங்கு, rendered *adverbial* by the *infin.* பட, from படுகிறது, A. G. P. 6 of S. 96. ³ நடந்ததது, *sing. acc.* of நடந்தது, *neut. past. verbal pagh.* from நடக்கிறது. ⁴ சேரல், see VIII. 12, *v. infin.* placed absolutely with அவர்கடா, the *in.* ச doubled, A. G. S. 20. ⁵ அவன், see XIX. 8, *nom.* to என்முன். ⁶ இவர்கடா, see XX. 3, *vett. i. c. w.* the following word. ⁷ மூச்சுத்தனத்தது, see XXXI. 3, *acc. gov.* by கண்டுகொண்டு. ⁸ நன்முய, see XII. 11. ⁹ கண்டுகொண்டு, *comp. of vin.* கண்டு, see VI. 7, and கொண்டு, see XI. 13 and XVI. 5, *vin. i. c. w.* அவன். ¹⁰ முன், *adv.* the *fin.* ன் doubled, A. G. S. 16. ¹¹ ஆனது, from ஆகிறது, *neut. past verbal pagh. nom.* to ஆய்முய. ¹² எல்லாம், see XII. 19, *nom.* in apposition with ஆனது, A. G. Note in Page 29. ¹³ ஆய்முய, XXII. 28. ¹⁴ நீங்கடா, see XXIX. 40, *pl. nom.* to சேய்வர்கடா. ¹⁵ எனக்கு, see VI. 22, *dat.* ¹⁶ ஒத்த, from *def. v.* ஒக்கும், *past part.* ¹⁷ வேகுமான்த்தது, from வேகுமான்ம், *sub. sing. acc.* ¹⁸ சேய்வர்கடா, see II. 4, *v. fut. 2nd pers. pl.* agreeing with நீங்கடா, the *in.* ச doubled, A. G. S. 20. ¹⁹ ஆனால், from ஆகிறது, *conjunctive form* of the *v.* A. G. P. 1 of S. 91. ²⁰ ஆய்வேடே, see XXVI. 7. ²¹ பேரன்வண, see XXXI. 8, *acc. gov.* by அனுப்பிக்க. ²² இங்கே, *adv.* ²³ அனுப்பிக்க, from அனுப்பிக்கிறது, *v. infin.* *gov.* by திராணி யுண்டு. ²⁴ எனக்கு, see XXXIII. 15, *gov.* by உண்டு, see XV. 2. ²⁵ திராணி, *sub. sing. nom.* to உண்டு, the *in.* து doubled, A. G. S. 19. ²⁶ உண்டு, from the root

உ஁, *v. def.* ²⁷ பேடு, *adj.* ²⁸ வத் றத படித் தவன், *comp. of the sub.* வத் றத, and படித்தவன், *past verbal pagh. masc. from படிக்கிறது, sing. nom. to the sub. v. understood.* ²⁹ ஆக்கும், *see X. 5.* ³⁰ என் னன், *see XVII. 24.*

XXXIV.

To that,¹ the Gooroo² rejoicing,³ replied,¹³ “If⁶ thou⁴ wilt do⁶ thus,⁵ we will give¹² thee¹¹ forty-five⁹ fanams,¹⁰ which were kept⁸ for the journey.”⁷

¹ உதுக்கு, *see VII. 1.* ² குருவானவர், *nom. to the v. என்னார், see VII. 2.* ³ சநதோஜப்பட்டு, *see XIII. 14, vin. i. c. w. குருவானவர்.* ⁴ நீய், *see XXIX. 40, nom. to the conjunctive form சேய்தால்.* ⁵ இப்படி, *see XVIII. 1.* ⁶ சேய்தால், *see II. 4, conjunctive form, A. G. P. 1 of S. 91.* ⁷ வழக்கு, *see III. 8, dat.* ⁸ றவத்திருநது, *part. comp. of vin. றவத்து, from றவக்கிறது, and the past part. இருநது, from இருக்கிறது, i. c. w. பணம்.* ⁹ நாற் பத்தஞ்சு, *num. adj.* ¹⁰ பண்ணும், *sub. sing. for pl. nom. for acc. gov. by தருவோம்; neuter nouns are always placed in the sing. instead of the pl. when preceded by a num. adj.; the particle உம் added to denote totality.* ¹¹ உனக்கே, *see XXIX. 30, the particle ஁ is added for the sake of emphasis.* ¹² தருவோம், *from தருகிறது, v. fut. 1st pers. pl. A. G. S. 110, the in. த doubled, A. G. S. 18.* ¹³ என்னார், *see XXVII. 20.*

XXXV.

And² he,¹ brandishing⁵ a stick⁴ which he bore in (his) hand,³ said,²⁹ “In this⁶ to be sure⁷ this⁸ art⁹ is contained;¹⁰ if²⁴ ye,¹¹ having placed yourselves¹³ in a row,¹² on receiving¹⁹ by this¹⁴ stick¹⁵ a¹⁷ blow¹⁸ upon the back,¹⁶ each²⁰ telling²³ his²¹ name,²² will continue counting,²⁴ I will cause²⁸ all six persons²⁵ to be arrived²⁷ here.”²⁶

¹அவன், see XXXIII. 5. ²உம், *cop. conj.* the fin. ம் changed to ஁, A. G. S. 31. ³அகமலேநதின, see V. 7 and 8. ⁴தடியை, from தடி, *sub. sing. acc.* ⁵ஓங்கி, from ஓங்கி றது, *vin. i. c. w.* அவன். ⁶இதிலே, see XX. 1, *l. abl.* ⁷ஆக்கும், A. G. P. 1 of S. 104. ⁸இநது, see IV. 1. ⁹வந்தது, *sub. sing. nom.* to ஒடியருக்குது. ¹⁰ஒடியருக்குது, *comp. of the vin.* ஒடி, from ஒட்டுகிறது, and the *sub. v. pres. 3rd pers. neut.* ¹¹நீங்கல்த, see XXXIII. 14. ¹²நிறைநிறையாய், *sub.* நிறை repeated, with the *vin.* ஆய், see XII. 11. ¹³இருநது, from இருக்கிறது, *vin. i. c. w.* நீங்கல்த. ¹⁴இநது, see IV. 1. ¹⁵தடியால், see XXXV. 4, *c. abl.* the in. த doubled, A. G. S. 24. ¹⁶ஹதுகில், from ஹதுகி, *sub. sing. l. abl.* ¹⁷ஒர், see III. 18. ¹⁸அடி, *sub. sing. nom.* for *acc.* gov. by பட்டே. ¹⁹பட்டே, from படுகிறது, *v. infin.* placed absolutely with நீங்கல்த, the *particle* ஏ is added for the sake of emphasis. ²⁰அவனவன், see VIII. 8, *nom.* to the *conjunctive* form எண்ணிக்கொண்டு வந்தால். ²¹தன், see XI. 10, the in. த changed to ற, A. G. S. 33. ²²பெயறா, from பெயர், *sub. sing. acc.* ²³சொல்லு, see

XXIII. 4, i. c. w. அவன்வன், the in. ச doubled, A. G. S. 20. ²⁴ எண்ணிக்கோண்டுபந்தால், v. comp. of the *vin.* எண்ணி, see XXV. 17, *vin.* கோண்டு, and the *conjunctive* form பந்தால், from வருகிறது, A. G. P. 1 of S. 91; the several *tenses* of the *comp.* v. கோண்டு வருகிறது added to the *vin.* of any other *verb*, give the force of continuance to the action, A. G. P. 2 of S. 106. ²⁵ அஹவரும், see III. 2, *nom.* before the *infin.* வருதிருக்க. ²⁶ இங்கே, *adv.* see XXXIII. 22. ²⁷ வருதிருக்க, v. *infin.* comp. of *vin.* வருது, see III. 12, and the *infin.* of the *sub.* v. gov. by அஹவரும். ²⁸ பண்ணுவேன், from பண்ணுகிறது, v. *fut.* 1st pers. sing. the in. ப doubled, A. G. S. 22. ²⁹ என்றான், see XVII. 24, agrees with அவன்.

XXXVI.

Having placed³ them² thus;¹ first⁴ planting¹⁰ a blow⁹ whack!¹⁸ upon⁷ the Gooroo's⁵ back,⁶ and¹² he¹¹ saying,¹⁷ "Holloa!¹³ I,¹⁴ myself,¹⁵ the Gooroo;"¹⁶ he¹⁸ pronounced,²⁰ one.^{19*}

¹ இப்படி, *adv.* see XVIII. 1. ² அவர்களை, see XXVIII. 6. ³ நிறுத்தி, see XI. 32, i. c. w. அவன், understood. ⁴ ஒருநாளை, from ஒருநாளை, *vin.* repeated, and here used *adverbially*, A. G. Note to Page 157. ⁵ ஒருவன், see XXVII. 8, *vett. togh.* i. c. w. ஒருநாளை, the in. க doubled, A. G. S. 21. ⁶ ஒரு

* The Pronoun No. 11 is honorific, while the pronoun No. 18 is not so; which, in the original, clearly indicates that the former refers to the Gooroo, and the latter to the traveller.

கீண், see XXXV. 16, *vett. togh.* gov. by the *postposition* மேலே. ⁷ மேலே, *postposition*, A. G. S. 147. ⁸ ப
லக்க, a *natural word*. ⁹ ஒருடி, see XXXV. 17 and 18.
¹⁰ பேரடி, from பேரடுகிறது, *infin.* placed absolutely
with the *pron.* அவன், understood. ¹¹ அவர், see
XXXIII. 5, *hon.* placed absolutely with the *infin.* எண்ண.
¹² உம், *cop. conj.* ¹³ அப்பாடா, *interj.* ¹⁴ நாண்,
see VI. 35, *nom.* to *sub. v.* understood. ¹⁵ தாண், see
VI. 40, the *in.* த changed to ட, A. G. S. 33. ¹⁶ குரு,
see XXVII. 8, in apposition with நாண். ¹⁷ எண்ண,
from எண்கிறது, *v. infin.* placed absolutely with அவர்.
¹⁸ அவன், see XXXV. 1. ¹⁹ ஒன்ற, *noun of number*,
used absolutely, A. G. P. 1 of S. 133. ²⁰ என்றன்,
see XVII. 24.

XXXVII.

In this manner,¹ he² striking⁶ all³ a⁴ stroke,⁵ and they,⁷
separately,¹⁰ both¹² pronouncing¹¹ their⁸ names⁹ and¹⁵ adding¹⁴
the account,¹³ they agreed²¹ in perceiving,²⁰ that¹⁹ even one¹⁸
was not missing¹⁹ of the six¹⁶ persons.¹⁷

¹ இவ்வாறு, comp. of the *ind.* letter இ, A. G. P. 1 of
S. 60, and வாறு, *sub. sing. nom.* put for *l. abl.* ² இவன்,
see V. 2, placed absolutely with the *infin.* வசுவே.
³ எல்லாறுதும், see XXVII. 1, *acc.* gov. by வசுவே.
⁴ ஒரு, *num. adj.* ⁵ வசு, *sub. sing. nom.* for *acc.*
gov. by வசுவே, which therefore virtually governs two
accusatives, A. G. S. 48. ⁶ வசுவே, from வசுகிறது,
v. infin. placed absolutely with இவன்: the *particle* எ
added (with the usual rules of orthography) appears to
be expletive. ⁷ அவர்களுள், see XXXIII. 1, the *fin.*

ு changed to ூ, A. G. S. 31. ⁸ த ஸ் க ல், see XI. 28, *vett. togh.* i. c. w. ே ய ூ ூ. ⁹ ே ய ூ ூ, see XXXV. 22, *nom. for acc. gov.* by ூ ூ ூ ூ. ¹⁰ ே ய ூ ே ய ூ, *adj.* ே ய ூ repeated with the *infin.* ூ, see XVI. 10. ¹¹ ூ ூ ூ ூ, from ூ ூ ூ ூ ூ, *v. infin.* placed absolutely with ூ ூ ூ ூ. ¹² ூ, *cop. conj.* the fin. ு changed to ூ, A. G. S. 31. ¹³ க ண ூ ூ, see XXVII. 10. ¹⁴ ூ ூ, from ூ ூ ூ ூ, *infin.* coupled with ூ ூ ூ ூ, by the *conj.* ூ, repeated. ¹⁵ ூ, see XXXVII. 12. ¹⁶ ூ, *num. adj.* ¹⁷ ே ய ூ ூ, see XXXV. 22, *l. abl.* ¹⁸ ூ ூ ூ ூ, see XXVI. 6, *nom.* before the *infin.* ூ ூ ூ ூ ூ ூ ூ; the *particle* ூ is added, which followed by a *negative*, has the force of *even*, A. G. P. 5 of S. 140; the fin. ு changed to ூ, A. G. S. 31. ¹⁹ ூ ூ ூ ூ ூ ூ ூ, *v. infin. neg.* formed by the *neg. vin.* ூ ூ ூ ூ ூ ூ, from ூ ூ ூ ூ, and the *infin.* ூ ூ, from ூ ூ ூ ூ, which is often used instead of the *sub. v.* A. G. P. 1 of S. 75, *gov.* by ூ ூ ூ ூ; the fin. ூ and in. ூ might have coalesced and become ூ: thus, ூ ூ ூ ூ ூ ூ ூ, A. G. S. 57. ²⁰ க ண ூ, see VI. 7, i. c. w. ூ ூ ூ ூ, understood, the in. க doubled, A. G. S. 22. ²¹ ூ ூ ூ ூ ூ ூ ூ ூ ூ, *v. comp. of vin.* ூ ூ, from ூ ூ ூ ூ, and ூ ூ ூ ூ ூ ூ, *past. 3rd pers. pl.* agreeing with ூ ூ ூ ூ, understood.

XXXVIII.

Wherefore¹ being astonished,² greatly⁵ praising⁶ the divine conjurer⁴ who had come,³ (and) giving (him)⁹ the stipulated⁷ money,⁸ (they) went away.¹⁰

¹ ஆனாகயால், *c. abl.* of ஆனாக, *verbal* in ஐ, from ஆகிறது, used absolutely, A. G. Note to Page 117.

² அதிசேயப்பட்டு, from அதிசேயப்படுகிறது, comp. of *sub.* அதிசேயம், and *v.* படுகிறது, *vin.* i. c. w. அவர்களுட, understood. ³ பருத, see XXXV. 27, *past part.* i. c. w. தேவனத் துதக்காரண.

⁴ தேவனத் துதக்காரண, from தேவனத் துதக்காரன், comp. of தேவன், and வனத் துதக்காரன், *deriv. noun*, from *sub.* வனத் துத, see XVIII. 5, *sing. acc.* gov. by உங்கு தித்து. ⁵ டிகவம், from டிகுகிறது, *infin.* with the *particle* உம் affixed, used *adverbially*.

⁶ உங்கு தித்து, from உங்கு திக்கிறது, *vin.* i. c. w. அவர்களுட, understood. ⁷ சேரண்ண, see XXIII. 4, *past part.* the in. ச doubled, A. G. S. 19. ⁸ பணத்தன, see XXXIV. 10, *sing. acc.* ⁹ கோடுத்து வட்டு, comp. of *vin.* கோடுத்து, from கோடுக்கிறது, and *vin.* வட்டு, from வடுகிறது, comp. *vin.* in which the *vin.* வட்டு is redundant, A. G. P. 2 of S. 109, i. c. w. அவர்களுட, understood, the in. க doubled, A. G. S. 20. ¹⁰ பேரனார்களுட, see XXIV. 26, agrees with அவர்களுட, understood, the in. ப doubled, A. G. S. 19.

FINIS.

